

மா சே துங்

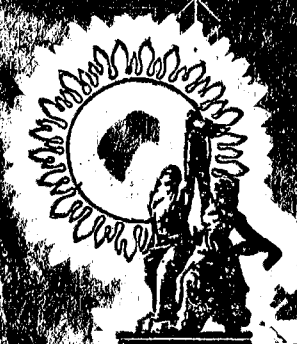
ஹீனான் விவசாயிகள் இயக்கம்
பற்றிய சீர் ஆய்வு அறிக்கை,
மார்ச் 1927

ஹுனான் விவசாயிகள் இயக்கம்
பற்றிய ஓர் ஆய்வு அறிக்கை

(மார்ச் 1927)

மா சே துங்

கேடயம் வெளியீடு

மாசேதுங் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட படைப்புகள்
தொகுதி 1, அயல் மொழிப் பதிப்பகம்,
பிஜீங், 1975 - பதிப்பிலுள்ள
Report on an Investigation of the
Peasant Movement in Hunan (March 1927)
கட்டுரையின் மொழி பெயர்ப்பு

முதற் பதிப்பு
செப்டம்பர் 1989

விலை ரூ. 5-00

அச்சிட்டோர் :
கிளாரா அச்சகம்
சென்னை - 29

வெளியீடு :
கேடயம்
த. பெ. எண் : 2480
21, ரயில்வே காலனி,
2-வது தெரு, மேத்தாநகர்,
சென்னை - 600 029.

உள்ளடக்கம்

விவசாயிகள் பிரச்சினையின் முக்கியத்துவம்	— 2
அமைப்பாக அணி திரள்வது	— 3
உள்ளூர் கொடுங்கோலர்களும் தீய மேட்டுக் குடியினரும் ஒழிக! அனைத்து அதிகாரமும் விவசாய சங்கங்களுக்கே!	— 4
“இது பயங்கரமானதா?” அல்லது “அருமையானதா?”	— 7
“அத்துமீறிச் செயல்படுகிறார்கள்” என்ற பிரச்சினை	— 9
கீழ் மக்களின்’ இயக்கம்	— 12
புரட்சியின் முன்னணி வீரர்கள்	— 13

பதினான்கு மாபெரும் சாதனைகள்

1. விவசாயிகளை விவசாய சங்கங்களில் அமைப்பாக்குதல்	— 20
2. நிலப்பிரபுக்களை அரசியல் ரீதியாகத் தாக்குதல்	— 21
கணக்குகளை சரிபார்த்தல்	— 22

அபராதங்கள் விதித்தல்	— 23
நன்கொடை வசூலித்தல்	— 23
சிறிய எதிர்ப்புகள்	— 24
பெரிய ஆர்ப்பாட்டங்கள்	— 24
நிலப்பிரபுக்களுக்கு முடிசூட்டி அவர்களை கிராமத்தில் ஊர்வலமாக இழுத்துச் செல்லுதல்	— 24
நிலப்பிரபுக்களை மாவட்ட சிறைகளில் அடைத்தல்	— 25
ஊரை விட்டு வெளியேற்றுதல்	— 26
தூக்குத் தண்டனை	— 27
3. நிலப்பிரபுக்கள் மீது பொருளாதார ரீதியான தாக்குதல்	
தானியங்களை பகுதியைவிட்டு வெளியே அனுப்புவது, விலையேற்றுவது, பதுக்குவது, முழுவதையும் கொள்முதல் செய்து முடக்குவது ஆகியவற்றை தடை செய்தல்	— 28
குத்தகையையும் முன் பணத்தையும் உயர்த்துவதைத் தடை செய்தல்:- குத்தகையையும் முன்பணத்தையும் குறைக்கக் கோரி கிளர்ச்சி செய்தல்	— 29
குத்தகையை ரத்து செய்வதைத் தடை செய்தல்	— 30
வட்டியைக் குறைத்தல்	— 30
4. உள்நூர் கொடுங்கோலர்களின், தீய மேட்டுக்குடியினரின் நிலப்பிரபுத்துவ அதிகாரத்தை தூக்கி எறிவது — ஓவையும் வோளையும் நொறுக்குவது	— 31
5. நிலப்பிரபுக்களின் ஆயுதப்படைகளை தூக்கியெறிந்து விட்டு விவசாயிகள் தங்களுடைய படைகளை நிறுவுதல்	— 32
6. மாவட்ட நீதிபதி மற்றும் அவரது சேவகர்களின் அரசியல் அதிகாரத்தைத் தூக்கியெறிதல்	— 34

அ) எல்லா முடிவுகளையும் நீதிபதியும் புரட்சிகர மக்கள் அமைப்புகளின் பிரதிநிதிகளும் அடங்கிய ஆலோசனைக் குழுவே எடுக்கிறது	— 35
ஆ) நீதித்துறை உதவியாளரிடம் அபூர்வமாகவே வழக்குகள் வருகின்றன	— 35
இ) ஆயுதமேந்திய காவலர்கள், போலீசார், நீதிபதியின் உதவியாளர்கள் ஆகியோர் ஒதுங்கி விட்டனர்; அவர்கள் பணம் பறிப்பதற்கு கிராமங்களின் பக்கமாகக் கூட செல்லத் துணிவதில்லை	— 36
7. மூதாதையர் கோயில்களின் குல ஆதிக்கத்தையும், குலத் தலைவர்கள் ஆதிக்கத்தையும், கணவன்மார்களின் ஆண் ஆதிக்கத்தையும் தூக்கியெறிதல்	— 37
8. அரசியல் பிரச்சாரத்தை பரப்புதல்	— 42
9. விவசாயிகளின் தடைகளும் விலக்குகளும்	— 44
10. கொள்ளையடித்தலை ஒழித்தல்	— 50
11. மிக அதிகமான கட்டாய நன்கொடையை ரத்து செய்தல்	— 51
12. கல்விகளான இயக்கம்	— 52
13. கூட்டுறவு இயக்கம்	— 54
14. சாலைகளையும் குளங்களையும் பழுதுபார்த்தல்	— 54
குறிப்புகள்	— 57

ஹுனான் மாநில விவசாயிகளின் புரட்சிகரப் போராட்டத்
தைக் குறித்து கட்சிக்கு உள்ளேயும் வெளியேயும் அப்போது
செய்யப்பட்ட குறை கூறும் விமர்சனங்களுக்கு பதிலளிப்பதற்காக
தோழர் மாசேதுங் ஹுனான் மாகாணத்தில் முப்பத்திரண்டு
நாட்கள் பயணம் செய்து ஆய்வு நடத்தி இந்த அறிக்கையை
எழுதினார். கட்சிக்குள் இருந்த சென்டுஷி தலைமையிலான
வலதுசாரி சந்தர்ப்பவாதிகள் மாவோவின் கருத்துக்களை ஏற்க
மறுத்துத் தங்கள் சொந்தத் தவறான கருத்துக்களையே விடாது
பற்றிக் கொண்டிருந்தார்கள். அவர்கள் கோமிந்தாங்கின்
பிற்போக்கு நடவடிக்கைகளைக் கண்டு அச்சமுற்று, ஏற்கெனவே
வெடித்திருந்த அல்லது வெடித்துக் கொண்டிருந்த விவசாயிகளின்
பெரும் புரட்சிகரப் போராட்டங்களுக்கு ஆதரவுத் தரத் துணிவின்றி
இருந்தார்கள். கோமிந்தாங்கை திருப்திபடுத்த அவர்கள் புரட்சியின்
பிரதான நேச சக்தியான விவசாயி வர்க்கத்தை கைவிட
முடிவெடுத்தார்கள். இவ்வாறு தொழிலாளி வர்க்கத்தையும்,
கம்யூனிஸ்ட் கட்சியையும் தனிமைப்படுத்தினார்கள். கம்யூனிஸ்ட்
கட்சிக்குள் இருந்த இந்தப் பலவீனத்தைப் பயன்படுத்திக்
கொள்ள முடிந்ததால்தான் கோமிந்தாங்கினால் 1927
கோடைக்காலத்தில் புரட்சிக்குத் துரோகம் செய்யவும், தன்
"கட்சியை தூய்மைப்படுத்தலை" தொடுக்கவும், மக்கள் மீது
யுத்தம் தொடுக்கவும் முடிந்தது.

—சீனக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி மத்திய கமிட்டியின்
தோர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மாசேதுங் படைப்புகளை
வெளியிடுவதற்கான கமிட்டி

ஹுனான் விவசாயிகள் இயக்கம் பற்றிய ஓர் ஆய்வு அறிக்கை - மார்ச் 1927

விவசாயிகள் பிரச்சினையின் முக்கியத்துவம்

என்னுடைய சமீபத்திய ஹுனான்¹ பயணத்தின் போது நான் சியாங்டன், சியாங் சியாங், ஹெங்ஷான், லீலிங், சாங்ஷா ஆகிய ஐந்து மாவட்டங்களில் நிலவிய நிலைமைகளைப் பற்றி நேரடியாக ஆய்வு செய்தேன். கிராமப் புறங்களிலும் சிறு நகரங்களிலும் ஜனவரி 4 முதல் பிப்ரவரி 5 வரை முப்பத்தியிரண்டு நாட்களில் பல உண்மை அறியும் கூட்டங்களைக் கூட்டினேன். அவற்றில் கிராமங்களிலும் மாவட்ட தலை நகர்களிலும் பணி புரியும் பல அனுபவம் மிக்க விவசாயிகளும், விவசாய இயக்கத்தில் பணியாற்றும் தோழர்களும் கலந்து கொண்டனர். நான் அவர்களுடைய அறிக்கைகளை மிகவும் கவனமாகக் கேட்டு ஏராளமான தகவல்களை சேகரித்தேன். விவசாய இயக்கம் பற்றிய “எப்படி?” “ஏன்?” என்ற பல கேள்விகளுக்கான விளக்கங்கள் ஹாங்கோ விலும், சாங்ஷாவிலும் மேட்டுக் குடியினர் கூறி வருவதற்கு நேர் மாறாக இருந்தன. நான் இந்நாள் வரை உணராத, எதிர்பாராத பல விஷயங்களை நேரடியாக கண்டேன், காதல் கேட்டேன். இதுவே மற்ற இடங்களைப் பற்றிய உண்மையாகவும் இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். விவசாய இயக்கத்திற்கு எதிராக முடுக்கி விடப்பட்டுள்ள எல்லா பிரச்சாரத்திற்கும் விரைவில் முடிவு கட்ட வேண்டும். விவசாய இயக்கம் சம்பந்தமாக புரட்சிகர அதிகார அமைப்புகளால் எடுக்கப்பட எல்லா தவறான நடவடிக்கைகளும் விரைவாக மாற்றப்பட வேண்டும். இவ்வாறு செய்வதன் மூலம் மட்டுமே புரட்சியின் எதிர்காலம் பயனடைய முடியும். இன்றைய

நிலைமையில் விவசாய இயக்கத்தின் எழுச்சி ஒரு மாபெரும் நிகழ்ச்சியாகும். மிக விரைவில் சீனாவின் மத்திய, தெற்கு வட மாநிலங்களில் உள்ள பல கோடி விவசாயிகள் வேகமும் கோபாவேசமும் கொண்ட ஒரு பெரும் புயலாக, ஒரு சூறாவளியாக பொங்கி எழப்போகிறார்கள். இதை எந்த சக்தியாலும், அது எவ்வளவு பெரிதாயினும், தடுத்து நிறுத்த முடியாது. அவர்கள் தங்கள் கால்களில் பூட்டப்பட்டிருக்கும் எல்லாவிதமான விலங்குகளையும் உடைத்தெறிந்து விட்டு, விடுதலைப் பாதையில் பாய்ந்து முன்னேறுவார்கள். அவர்கள் எல்லா ஏகாதிபத்தியவாதிகளையும், யுத்தப் பிரபுக்களையும், ஊழல் அதிகாரிகளையும், உள்ளூர் கொடுங்கோலர்களையும், தீய மேட்டுக் குடியினரையும் சவக் குழிக்குள் குப்பை கூளங்களைப் போல தூக்கியெறிந்து புதைத்து விடுவார்கள். ஒவ்வொரு புரட்சிகரக் கட்சியும், புரட்சிகரத் தோழனும் அவர்களால் சோதனைக்கு உட்படுத்தப்பட்டு, அவர்களுடைய தீர்ப்பின்படி ஏற்றுக்கொள்ளப்படுவர், அல்லது தூக்கி எறியப்படுவர்.

இங்கு மூன்று மாற்று வழிகள்தான் உள்ளன. அவர்களுக்கு முன் சென்று தலைமை தாங்கி வழி நடத்துவதா? தலையை சொரிந்து கொண்டும் விமர்சனம் செய்து கொண்டும் தயங்கியபடி அவர்கள் பின் செல்வதா? அல்லது அவர்களை வழிமறித்து எதிர்ப்பதா? ஏதாவது ஒன்றை தேர்ந்தெடுக்க ஒவ்வொருவருக்கும் சுதந்திரம் உண்டு. ஆனால் நிகழ்ச்சிகள் சீக்கிரமாக முடிவு செய்யும் படி உங்களைக் கட்டாயப்படுத்துும்.

அமைப்பாக அணி திரள்வது

ஹுனானில் விவசாய இயக்கத்தின் வளர்ச்சியைப் பொருத்தமட்டில், குறிப்பாக ஏற்கனவே விவசாய இயக்கம் பெருமளவில் முன்னேறியிருக்கும் மாநிலத்தின் மத்திய, தெற்கு மாவட்டங்களை உத்தேசமாக இரண்டு கால கட்டங்களாக பிரிக்கலாம். முதல் கால கட்டம் சென்ற ஆண்டு ஜனவரி முதல் செப்டம்பர் வரை அமைப்பைக் கட்டும் காலகட்டமாக இருந்துள்ளது. இக்கால கட்டத்தில் ஜனவரி முதல் ஜூன் வரை தலைமறைவு செயல்பாட்டுக் காலமாகும். புரட்சிகர ராணுவம் சாவோ-ஹெங்-டியை² துரத்தியடித்த ஜூலை முதல் செப்டம்பர் வரையான காலம் வெளிப்படையான செயல்பாட்டுக் காலமாகும். இந்த காலகட்டத்தில் விவசாய சங்கங்களின் உறுப்பினர்கள்

எண்ணிக்கை 3 விருந்து 4 இலட்சங்களுக்கு மேல் போகவில்லை. அவர்களுடைய நேரடி தலைமையின் கீழ் இருந்த மக்களின் எண்ணிக்கை 10 இலட்சத்திற்கும் சற்று அதிகமாக இருக்கும். அப்போது கிராமப் புறங்களில் போராட்டம் என்பது இன்னும் அரிதானதாகவே இருந்தது. இதன்விளைவாக மற்ற வட்டாரங்களில் சங்கங்களைப் பற்றிய விமர்சனமும் மிகக்குறைவாகவே இருந்தது. விவசாய சங்க உறுப்பினர்கள் வடக்கு படையெடுப்பு இராணுவத்திற்கு வழிகாட்டிகளாகவும், உளவாளிகளாகவும், சமை தூக்குபவர்களாகவும் பணியாற்றியதால், ஒரு சில அதிகாரிகள் கூட விவசாய சங்கத்தை பாராட்டினர். இரண்டாவது கட்டம், சென்ற அக்டோபர் முதல் இந்த ஆண்டு ஜனவரி வரை, புரட்சிகர நடவடிக்கைகள் கொண்ட காலகட்டமாகும். சங்க உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கை 20 இலட்சத்திற்கு தாவியது. அவர்களின் நேரடி தலைமையின் கீழ் இருக்கும் மக்களின் எண்ணிக்கை ஒரு கோடியாக உயர்ந்தது. பொதுவாக, விவசாயிகள் விவசாய சங்கத்தில் சேரும் போது, மொத்த குடும்பத்திற்கும் ஒரு பெயரை மட்டுமே பதிவதால், 20 லட்சம் அங்கத்தினர்கள் என்பதன் பொருள் அவர்கள் தலைமையில் உள்ள மக்களின் எண்ணிக்கை ஒரு கோடி என்பதாகும். ஹுனானில் உள்ள விவசாயிகளில் ஏறக்குறைய பாதி பேர் அமைப்பில் இணைந்து விட்டனர். சியாங்டன், சியாங் சியாங், லியூயாங், சாங்ஷா, லிலிங், நிங்சியாங், பிங்சியாங், சியாங்யின், ஹெங்ஷான், ஹெங்யாங், லேய்யாங், சென்சியன், அன்ஹுவா ஆகிய மாவட்டங்களில் கிட்டத்தட்ட அனைத்து விவசாயிகளும் விவசாய சங்கங்களில் இணைந்து விட்டனர் அல்லது தலைமையின் கீழ் வந்து விட்டனர். விவசாயிகள் தங்களுடைய இந்த பரந்து விரிந்த அமைப்பின் பலத்தைச் சார்ந்து தான் நடவடிக்கையில் ஈடுபட்டனர். நான்கு மாதங்களுக்குள்ளாகவே கிராமப்புறங்களில் ஒரு மாபெரும் புரட்சியைத் தோற்றுவித்தனர். இது வரலாற்றில் ஈடுஇணையற்ற புரட்சியாகும்.

உள்ளூர் கொடுங்கோலர்களும்
தீய மேட்டுக்குடியினரும் ஒழிக!
அனைத்து அதிகாரமும்
விவசாய சங்கங்களுக்கே!

விவசாயிகளின் பிரதான தாக்குதல் இலக்குகள் உள்ளூர் கொடுங்கோலர்களும், தீய மேட்டுக்குடியினரும், அராஜக

மான நிலப்பிரபுக்களுமேயாவர். ஆனால், போகிற போக்கில் அவர்கள் வம்சாவரிக் கோட்பாடுகள் மற்றும் அமைப்புகளுக்கு எதிராகவும், நகர்ப் புறங்களில் இருந்த ஊழல் அதிகாரிகளுக்கு எதிராகவும், கிராமப்புறங்களில் நிலவிய தவறான தடைமுறைகள் மற்றும் பழக்க வழக்கங்களுக்கு எதிராகவும் தாக்குதல் தொடுத்தனர். அவர்களுடைய தாக்குதல் ஆற்றலிலும், உந்து சக்தியிலும் பெரும் புயலாக இருந்தது. அதன்முன் மண்டியிட்டு வணங்கியவர்கள் மீண்டனர், எதிர்த்தவர்கள் மாண்டனர்.

இதன் விளைவாக ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளாக நிலப்பிரபுக்கள் அனுபவித்து வந்த சலுகைகள் தூள் தூளாக நொறுக்கப்பட்டன. நிலப்பிரபுக்கள் கட்டிவளர்த்த ஒவ்வொரு துளி கௌரவமும் மதிப்பும் மரியாதையும் மண்ணோடு மண்ணாக துடைத் தெறியப்பட்டது. நிலப்பிரபுக்களின் அதிகாரம் சரிந்தவுடன், விவசாய சங்கங்கள் தனிப் பெரும் அதிகார அமைப்புகளாக மாறி விட்டன. "அனைத்து அதிகாரங்களும் விவசாய சங்கங்களுக்கே" என்ற மக்களின் பிரபலமான முழக்கம் ஒரு தடைமுறை உண்மையாகிவிட்டது. கணவன் மனைவி சண்டை போன்ற அற்ப விசயங்கள் கூட விவசாய சங்கத்திற்கு கொண்டு வரப்பட்டன. விவசாய சங்கத்தைச் சார்ந்தவர் ஒருவராவது கலந்துகொள்ளாமல் எதுவும் தீர்மானிக்க முடியாது. உண்மையில் கிராமப்புறத்து அனைத்து நடவடிக்கைகளும் சங்கத்தின் உத்தரவின் பேரில் நடக்கிறது. மிகைபடாமல் கூறில் "சங்கம் என்ன சொன்னாலும், நடக்கிறது". சங்கத்தில் உறுப்பினர்களாக இல்லாதவர்கள் அவற்றைப் பற்றிய நல்லதைத்தான் பேச முடியும், அவற்றுக்கு எதிராக எதையும் பேச முடியாது. உள்ளூர் கொடுங்கோலர்கள், தீய மேட்டுக் குடியினர், அராஜகமான நிலப்பிரபுக்கள் ஆகியோருக்கு பேசுவதற்கான எல்லா உரிமையும் மறுக்கப்பட்டுள்ளது, அவர்களில் எவரும் தங்களுடைய கருத்து மாறுபாடுகளைப் பற்றி முணுமுணுக்கக் கூடத் துணிவதில்லை. விவசாய சங்கங்களின் அதிகாரம் மற்றும் நிர்ப்பந்தங்களுக்கு முன் தாக்குப் பிடிக்க முடியாமல், மேல் மட்டத்திலிருந்த உள்ளூர் கொடுங்கோலர்களும் தீய மேட்டுக் குடியினரும் (வெகு தொலைவில் உள்ள பெரு நகரமான) ஷாங்காய்க்கும், இரண்டாவது மட்டத்திலிருந்தவர்கள் (அதைவிட அருகாமையில் இருந்த பெரு நகரமான) ஹாங்கோவுக்கும், மூன்றாவது மட்டத்தில் இருந்தவர்கள் (அருகாமையில் இருந்த நகரமான) சாங்ஷா விற்கும், நான்காவது மட்டத்தில் இருந்தவர்கள் மாவட்ட

நகரங்களுக்கும் ஓடிவிட்டனர். அதே சமயம் ஐந்தாவது மட்டத்திலும் அதற்கும் கீழ் இருந்த அற்ப பதர்கள் கிராமப்புறங்களில் இருந்த விவசாய சங்கங்களிடம் சரணடைந்து விட்டனர்.

“இதோ பத்து யுவான் சந்தா, தயவு செய்து என்னை விவசாய சங்கத்தில் அங்கத்தினராக அனுமதியுங்கள்” என்று மிகவும் சிறிய தீய மேட்டுக் குடியைச் சார்ந்த ஒருவர் வேண்டும் போது,

“தூ...! யாருக்கு வேண்டும் உன் எச்சில் காசு?” என்று விவசாயி பதிலளிக்கிறார்.

முன்பு விவசாய சங்கங்களுக்கு எதிராக இருந்த பல நடுத்தர மற்றும் சிறிய நிலப்பிரபுக்களும், பணக்கார விவசாயிகளும் சில நடுத்தர விவசாயிகளும் கூட, இப்போது விவசாய சங்கத்தில் உறுப்பினர்களாக சேரும் வீண்முயற்சியில் ஈடுபட்டுள்ளனர். நான் பயணம் சென்ற பல இடங்களிலும் “மாநிலத் தலைநகரில் இருந்து வருகை தந்துள்ள திருவாளர் கமிட்டி அங்கத்தினர் அவர்களே! தயவு செய்து என்னை உறுப்பினராக சேர்த்துக் கொள்ள பரிந்துரை செய்யுங்கள்” என்று மன்றாடியவர்களை நான் அடிக்கடி சந்திக்க நேர்ந்தது.

சிங் அரச வம்சத்தினர் ஆட்சியில் உள்ளூர் குடியிருப்புகளைக் கணக்கெடுத்து ஒரு முறையான பதிவேடு ஒன்றையும் “இரண்டாவது” பதிவேடு ஒன்றையும் வைத்திருந்தனர். முதலாவது பதிவேட்டில் நேர்மையானவர்களின் பெயர்களையும், இரண்டாவது பதிவேட்டில் திருடர்கள், கொள்ளையர்கள் மற்றும் அது போன்ற விரும்பத் தகாதவர்களின் பெயர்களையும் பதிவு செய்திருந்தனர். இப்போது சில இடங்களில் விவசாய சங்கத்தினர், முன்பு விவசாய சங்கத்தை எதிர்த்தவர்களை பயமுறுத்த இந்த வழிமுறையைப் பின்பற்றி “அவர்களுடைய பெயர்களை ‘இரண்டாவது’ பதிவேட்டில் பதிவு செய்யுங்கள்!” என்று கூறுகின்றனர்.

அது போன்றவர்கள் ‘இரண்டாவது’ பதிவேட்டில் பதிவு செய்து விடுவார்களோ என்று பயந்து, விவசாய சங்கத்தில் சேர பல்வேறு தவறான வழிகளிலும் முயற்சி செய்கின்றனர். அவர்களுடைய பெயர்கள் பதிவு செய்யப்படாதவரை அவர்களுக்கு பாதுகாப்பு கிடையாது என்று எண்ணுகின்றனர். எனவே சங்கத்தில் அங்கத்தினர் ஆவதில் அவர்கள் ஒரே குறியாக இருக்கின்றனர். ஆனால் பெரும்பாலும் அவர்களுடைய கோரிக்கைகள்

எல்லா வகையிலும் பொருட்படுத்தப்படாமல் நிராகரிக்கப்படுகின்றன. எனவே அவர்கள் எப்போதும் ஒரு கொக்கியில் தொங்க விடப்பட்டது போல் ஊசலாடிக் கொண்டிருக்கின்றனர். அவர்களுக்கு சங்கத்தின் கதவுகள் மூடப்பட்ட பிறகு, அவர்கள் வீடு, வாசல் அற்ற தெருப் பொறுக்கிகள் போல், கிராமத்து பேச்சு வழக்கில் “வெறும் குப்பை” யாகி விட்டனர்.

சுருங்கக்கூறின், நான்கு மாதங்களுக்கு முன் “விவசாயிகள் மந்தை” என்று மிகவும் கேவலமாக மதிக்கப்பட்ட சங்கம், இன்று மிகவும் மரியாதைக்குரிய அமைப்பாக மாறிவிட்டது. முன்பு மேட்டுக் குடியினரின் அதிகாரத்திற்கு முன் நெடுஞ்சாண்கிடையாக விழுந்து வணங்கியவர்கள் இப்போது விவசாயிகளின் அதிகாரத்தின் முன் தலைவணங்கி நிற்கிறார்கள். அவர்கள் யாராயிருந்தாலும், எதுவாக இருந்தாலும், அனைவரும் சென்ற அக்டோபரில் இருந்து உலகம் வேறாக இருக்கிறது என்பதை ஒப்புக் கொள்கிறார்கள்.

“இது பயங்கரமானதா?” அல்லது

“அருமையானதா?”

விவசாயிகளின் கிளர்ச்சி, மேட்டுக் குடியினரின் இனிய கனவுகளை குலைத்து விட்டது. கிராமப் புறத்திலிருந்து நகரங்களுக்கு செய்தி வந்து சேர்ந்த போது, அது மேட்டுக் குடியினர் மத்தியில் உடனடியாக பெரும் ஆரவாரத்தை உருவாக்கியது. நான் சாங்ஷா சென்றடைந்தவுடன், எல்லாவித மக்களையும் சந்தித்து ஏராளமான வதந்திகளை சேகரித்தேன். சமுதாயத்தில் நடுத்தரப் பிரிவினரி லிருந்து கோமிங்டாங் வலதுசாரியினர் வரை இந்த நடவடிக்கையை “இது பயங்கரமானது” என்ற வாக்கியத்தில் தொகுத்து சொல்லாதவர் ஒருவரும் இல்லை. நகரத்தை அப்போது வெள்ளமென முழுகடித்துக் கொண்டிருந்த “இது பயங்கரமானது” என்ற வகைப்பட்ட கருத்தின் தாக்கத்திற்கு ஆட்பட்டு, மிகவும் புரட்சிகர எண்ணம் கொண்டவர்கள் கூட கிராமப்புறத்து நிகழ்ச்சிகளை மனக்கண்ணால் கற்பனை செய்து பார்த்து சோர்வுற்றனர். “இது பயங்கரமானது” என்ற வார்த்தைகளை அவர்களால் மறுக்க முடியவில்லை. மிகவும் முற்போக்கானவர்கள் கூட “பயங்கரமானது எனினும், ஒரு புரட்சியில் இது தவிர்க்க முடியாதது”

என்று கூறினர். சுருங்கக் கூறின, “பயங்கரம்” என்னும் வார்த்தையை யாராலும் முற்றாக மறுக்க முடியவில்லை.

ஆனால், ஏற்கனவே குறிப்பிட்டதுபோல், உண்மை என்ன வெனில், மரபெரும் விவசாய மக்கள் தங்கள் வரலாற்றுக் கடமையை நிறைவேற்ற விறு கொண்டெழுந்துள்ளனர். கிராமப் புற நிலப்பிரபுத்துவ சக்திகளை தூக்கியெறிய கிராமப்புற ஜனநாயக சக்திகள் விறு கொண்டெழுந்துள்ளன. தந்தைவழி பரம்பரை நிலப்பிரபுத்துவ வர்க்கத்தின் உள்ளூர் கொடுங்கோலர்கள், தீய மேட்டுக் குடியினர், அராஜக நிலப்பிரபுக்கள் ஆகியோர் தான் ஆயிரமாயிரம் ஆண்டுகளாய் நிலவி வந்த சமுதாயத்தின் அடிப்படையாக இருந்துள்ளனர். இவர்கள் தான் இப்போது ஏகாதிபத்தியத்திற்கும், புத்த நிலப்பிரபுத்துவத்திற்கும், ஊழல் நிறைந்த அதிகார வர்க்க ஆட்சிக்கும் தவிர்க்க முடியாத ஆதாரமாய் உள்ளனர். இந்த நிலப்பிரபுத்துவ சக்திகளை தூக்கியெறிவது தான் தேசிய புரட்சியின் உண்மையான குறிக்கோள். டாக்டர் சன்யாட்-சன், தன்னை தேசியப் புரட்சிக்கு அர்ப்பணித்து எதை சாதிக்க விரும்பி 40 ஆண்டுகள் முயன்று தோல்வியுற்றாரோ, அதை விவசாயிகள் ஒரு சில மாதங்களில் சாதித்துவிட்டனர். இது ஓர் அற்புதமான செயலாகும். நூற்பது வருடங்களில் மட்டுமல்ல, ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளில் கூட சாதித்திராத வியக்கத்தக்க சாதனையாகும். இது அருமையானது. இது எவ்விதத்திலும் “பயங்கரமானது” அல்ல. இது “பயங்கரமானது” என்பதைத் தவிர வேறு எதுவாக வேண்டுமர்னாலும் இருக்கலாம். “இது பயங்கரமானது!” என்பது, தெளிவாகவே நிலப்பிரபுக்களின் நலன்களை பாதுகாக்க, விவசாயிகளின் எழுச்சிக்கு எதிராக போராடுவதற்கான ஒரு கோட்பாடாகும். இது தெளிவாகவே பழைய நிலப்பிரபுத்துவ ஒழுங்கை நிலைநிறுத்தவும், புதிய ஜனநாயக ஒழுங்கு உருவாக்கப்படுவதை தடுக்கவும் முன் வைக்கப்படும் நிலப்பிரபுத்துவ வர்க்கக் கோட்பாடாகும். மிகத் தெளிவாகவே இது ஒரு எதிர்புரட்சிக் கோட்பாடாகும்.

எந்த புரட்சிகரத் தோழரும் இந்த முட்டாள்தனத்தை எதிரொலிக்கக் கூடாது. உங்கள் புரட்சிகரக் கண்ணோட்டம் உறுதியானதாக உருவாக்கப் பெற்றிருந்தால், நீங்கள் கிராமங்களுக்குச் சென்று சுற்றிப் பார்த்திருந்தால், சந்தேகமில்லாமல் நீங்கள் என்றும் இல்லாத அளவுக்கு உத்வேகமடைந்திருப்பீர்கள். எண்ணிலடங்காத ஆயிரக்கணக்கான அடிமைகள்—விவசாயிகள்—

தங்களுடைய ரத்தத்தை, உறிஞ்சி தெர்ந்தியை வளர்த்து வந்த எதிரிகளை அடித்து வீழ்த்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். விவசாயிகள் என்ன செய்கிறார்களோ அது மிகவும் சரியானது. அவர்கள் என்ன செய்கிறார்களோ அது அருமையானது! “இது அருமை யானது” என்னும் கோட்பாடு விவசாயிகள் மற்றும் அனைத்து புரட்சியாளர்களுடையதாகும். கிராமப்புறங்களில் ஒரு பெரிய மாற்றம் ஏற்படுவது தேசியப் புரட்சிக்கு தேவை என்பதை ஒவ்வொரு புரட்சிகரத் தோழரும் உணர வேண்டும். 1911-ல் நடந்த புரட்சி இந்த மாற்றத்தை ஏற்படுத்தவில்லை. எனவே தான் அது தோல்வியடைந்தது. அந்த மாற்றம் இப்போது நடைபெற்று வருகிறது. புரட்சி முழுமையடைவதற்கு இது ஒரு முக்கிய நிபந்தனையாகும். ஒவ்வொரு புரட்சிகரத் தோழரும் இதை ஆதரிக்க வேண்டும், இல்லையெனில் அவர் எதிர்புரட்சி நிலைப்பாட்டை மேற்கொள்ள நேரிடும்.

“அத்து மீறி செயல்படுகிறார்கள்” என்ற பிரச்சினை

“ஆம், விவசாய சங்கங்கள் தேவைதான், ஆனால் அவர்கள் மிகவும் அத்து மீறி செயல்படுகிறார்கள்”, என்று சொல்லும் இன்னொரு பிரிவு மக்களும் இருக்கிறார்கள். இது மதில் மேல் பூனையாக இருப்பவர்களுடைய கருத்தாகும். ஆனால் உண்மை நிலை என்ன?

கிராமப் புறங்களில் விவசாயிகள் ஒரு அர்த்தத்தில் “கட்டுக் கடங்காமல்” இருக்கிறார்கள் என்பது உண்மைதான். சர்வ வல்லமை படைத்த, விவசாய சங்கம் நிலப்பிரபுவை எந்தக் கருத்தையும் கூற அனுமதிக்காமல் அவனுடைய கௌரவத்தையும் மதிப்பையும் குப்பைக் கூளத்தில் தூக்கியெறிந்து விட்டது. இது நிலப்பிரபுவை மண்ணில் போட்டு மிதித்து அங்கிருந்து எழவிடாமல் அப்படியே அழுத்திவைப்பதாகும். “உங்களை ‘இரண்டாவது’ பதிவேட்டில் பதிவு செய்து விடுவோம்” என்று விவசாயிகள் மிரட்டுகிறார்கள். அவர்கள் உள்ளூர் கொடுங்கோலர்களுக்கும் தீய மேட்டுக் குடியினருக்கும் அபராதம் விதிக்கிறார்கள். அவர்களை பொது நிதிக்கு பணம் கொடுக்கும்படி அதிகாரத்துடன் கேட்கின்றார்கள். அவர்களுடைய மூடு பல்லக்குகளை உடைத்து நொறுக்குகிறார்கள். விவசாய சங்கங்களுக்கு எதிரான உள்ளூர்

கொடுங்கோலர்கள் மற்றும் தீய மேட்டுக்குடியினர் வீடுகளுக்குள் மக்கள் பெரும் கூட்டமாய் நுழைந்து அவர்களுடைய பன்றிகளைக் கொன்றும், உணவு பொருட்களை சமைத்தும் தின்று தீர்க்கிறார்கள். அத்துடன் அவர்கள் உள்ளூர் கொடுங்கோலர்களது தீய மேட்டுக் குடியினரது வீட்டு இளம் பெண்களின் தந்தத்தால் செதுக்கப்பட்ட கட்டில்களின் மேல் விரிக்கப்பட்டுள்ள பஞ்சணைகளில் படுத்து புரள்கின்றார்கள்.

மிக அற்பமான காரணங்களுக்காக கூட அவர்களை கைது செய்கிறார்கள்; கைது செய்யப்பட்டவர்களுக்கு உயரமான காகித தொப்பிக்கீரீடம் அணிவித்து கிராம தெருக்களில் ஊர்வலமாக இழுத்து செல்லும் போது "ஏய், கேடு கெட்ட நிலப்பிரபுக்களே, நாங்கள் யார் என்று இப்போது தெரிகிறதா!" என்று கேட்கிறார்கள். அவர்கள் விரும்பியதையெல்லாம் விரும்பியவாறு செய்தும், எல்லாவற்றையும் தலை கீழாகப் புரட்டியும், அவர்கள் கிராமப் பகுதிகளில் ஒரு விதமான பயங்கரத்தை ஏற்படுத்தி இருக்கின்றார்கள். இதைத்தான் ஒரு சிலர் "அளவுக்கு மீறி போவது" அல்லது "ஒரு தவறை சரி செய்ய குறிப்பிட்ட வரையறையைத் தாண்டி செல்வது" அல்லது "உண்மையில் மட்டுமீறியது" என்று குறிப்பிடுகின்றனர்.

இப்படிப்பட்ட பேச்சுக்கள் எளிதில் நம்பத்தகுந்தது போல் தோன்றலாம், ஆனால் உண்மை அதுவல்ல. முதலில், விவசாயிகளை இந்த நிலைக்கு விரட்டியவர்களே உள்ளூர் கொடுங்கோலர்களும், தீய மேட்டுக் குடியினரும், அராஜக நிலப்பிரபுக்களுமே ஆவர். தலைமுறை தலைமுறையாக, விவசாயிகளை கொடுமைப்படுத்தவும் அவர்களைத் தங்கள் காலடியில் போட்டு மிதிக்கவும் தங்கள் அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தினர். அதனால் தான் விவசாயிகள் பதிலுக்கு இவ்வளவு பலமாகத் திருப்பித் தாக்குகிறார்கள். எங்கெல்லாம் உள்ளூர் கொடுங்கோலர்களும், தீய மேட்டுக் குடியினரும், அராஜக நிலப்பிரபுக்களும் மிக மோசமான கொடுமைகள் புரிந்தார்களோ, அங்கெல்லாம் வித்தியாசமின்றி கட்டு மீறிய கலவரங்களும், கடுமையான குழப்பங்களும் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. விவசாயிகள் தெளிவான கண்ணோட்டம் உள்ளவர்கள். யார் கெட்டவர், யார் நல்லவர் இல்லை, யாருக்கு கடுமையான தண்டனை அளிக்கப்பட வேண்டும், யாரை சாதாரண தண்டனையோடு விட்டு விடவேண்டும் என்பதைப்பற்றி எல்லாம் விவசாயிகள் தெளிவான கணக்குகளை வைத்திருக்கிறார்கள். மிக அபூர்வமாகத்தான், தண்டனை குற்றத்தின் தன்மைக்கு மீறியுள்ளது.

இரண்டாவதாக, ஒரு புரட்சி என்பது ஒரு மாலை நேர விருந்தோ, ஒரு கட்டுரை எழுதுவதோ, ஒரு ஓவியம் தீட்டுவதோ, ஒரு பூத்தையல் வேலையோ அல்ல; அது மிகவும் பண்பானதாகவும் ஓய்வும் இதழும் உள்ளதாகவும், நிதான முள்ளதாகவும், கருணை, மரியாதை, அடக்கம் மற்றும் பெருந்தன்மையுள்ளதாகவும் இருக்க முடியாது⁴ ஒரு புரட்சி என்பது ஒரு ஆட்சி எதிர்ப்புக்கிளர்ச்சி, ஒரு பலாத்கார நடவடிக்கை, அதன் மூலம் ஒரு வர்க்கம் மற்றொன்றை தூக்கியெறிவதாகும். கிராமப்புற புரட்சி என்பது விவசாயிகள் நிலப் பிரபுத்துவ நிலவுடமை வர்க்கத்தின் அதிகாரத்தை தூக்கியெறியும் ஒரு புரட்சியாகும். மிகப்பெரும் சக்தியை பிரயோகிக்காமல் விவசாயிகள், ஆழமாய் வேர்விட்டு ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளாய் நீடித்திருந்த நிலப்பிரபுக்களின் ஆதிக்கத்தை தூக்கியெறிய முடியாது. கிராமப் புறங்களில் ஒரு சக்திவாய்ந்த புரட்சிகர எழுச்சி தேவை, ஏனெனில் அதனால் மட்டுமே லட்சக் கணக்கான விவசாய மக்களைத் தட்டி எழுப்பி பலம் வாய்ந்த சக்தியாக உருவாக்க முடியும். அளவுக்கு மீறி போவதாக இங்கே முத்திரை குத்தப்படும் எல்லா நடவடிக்கைகளும் கிராமப்புறங்களில் சக்தி மிக்க புரட்சிகர எழுச்சி வெளிப்படுத்திய, விவசாயிகளின் அதிகாரத்திலிருந்து தோன்றியவை.

விவசாய இயக்கத்தின் இரண்டாவது கட்டமான இந்த புரட்சிகர நடவடிக்கைகளின் காலகட்டத்தில் இப்படிப்பட்ட நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டியது அவசியமாக இருந்தது. விவசாய சங்கங்களைப் பற்றிய கெட்ட நோக்கம் கொண்ட விஷமத்தன்மான விமர்சனங்களைத் தடுத்து நிறுத்த அது தேவையாக இருந்தது. மேட்டுக் குடியினரின் ஒட்டு மொத்த அதிகாரத்தை தூக்கியெறியவும், அவர்களை அடித்துத் தரையில் வீழ்த்தி மீண்டும் எழவொட்டாமல் தடுப்பதற்கும் அது தேவையாக இருந்தது. இந்த காலகட்டத்தில் "அத்துமீறி செயல்படுவதாக" முத்திரை குத்தப்பட்ட எல்லா நடவடிக்கைகளிலும் புரட்சிகர முக்கியத்துவம் உள்ளது. அப்பட்டமாகச் சொன்னால், ஒவ்வொரு கிராமப் பகுதியிலும் சிறிது காலத்திற்கு மீதியை உருவாக்குவது தேவையாக இருக்கிறது. இல்லையெனில் கிராமப் புறங்களில் மேட்டுக் குடியினரின் அதிகாரத்தை தூக்கியெறிவதோ, எதிர்ப் புரட்சியாளர்களின் நடவடிக்கைகளை கட்டுப்படுத்துவதோ சாத்தியம் இல்லாமல் போய்விடும். ஒரு அநீதியை சரி செய்ய, இயல்பான வரையறைகள் மீறப்பட வேண்டும்; இல்லாவிட்டால் அநீதியை சரிப்படுத்த முடியாது.⁵

விவசாயிகள் “அத்துமீறி செயல்படுவதாக” சொல்பவர்கள் முதல் பார்வைக்கு ஏற்கனவே குறிப்பிடப்பட்ட “இது பயங்கரமானது” என்று கூறுபவர்களிடமிருந்து வித்தியாசப்படுவது போல் தெரியலாம். ஆனால் சாராம்சத்தில் அவர்களும் அதே நிலைபாட்டில் தொடங்கி சலுகை பெற்ற வர்க்கங்களின் நலன்களை உயர்த்திப் பிடிக்கும் நிலப்பிரபுக்களின் கோட்பாட்டிற்காக குரல் எழுப்புகிறார்கள். இந்த கோட்பாடு விவசாய இயக்கத்தின் எழுச்சியை தடை செய்வதாலும், புரட்சியை சீர்குலைப்பதாலும், அதை நாம் கடுமையாக எதிர்க்க வேண்டும்.

‘கீழ்மக்களின்’ இயக்கம்

“விவசாய இயக்கம் ஒரு கீழ் மக்களின், சோம்பேறி விவசாயிகளின் இயக்கம்” என்று கோமிங்டாங்கின் வலது சாரியினர் கூறுகின்றனர். சாங்ஷாவில் தற்போது பரவலாக நிலவும் கருத்து இது. நான் கிராமப்புறத்தில் இருக்கும்போது, “விவசாய சங்கங்களை ஏற்படுத்துவது ரொம்ப சரிதான். ஆனால் இப்போது அவற்றை நடத்துபவர்கள் சரியில்லை, அவர்கள் மாற்றப்படவேண்டும்!” என்று மேட்டுக் குடியினர் சொல்வதைக் காதால் கேட்டேன். இந்த கருத்தும், வலது சாரிகள் சொல்வதைப் போன்றதே. இரண்டு பேரையும் பொருத்த மட்டில் விவசாய இயக்கம் நடத்துவது சரிதான். (இயக்கம் ஏற்கனவே செயல்படுகிறது, அதற்கு மாறாக பேச யாருக்கும் துணிவு இல்லை). ஆனால் அதை நடத்துபவர்கள் சரியில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். அதிலும் குறிப்பாக சங்கங்களின் கீழ் மட்டங்களில் பொறுப்பில் இருப்பவர்களை வெறுக்கிறார்கள். அவர்களை “கீழ் மக்கள்” என்று அழைக்கிறார்கள்.

சுருக்கமாகச் சொன்னால், யாரை இந்த மேட்டுக் குடியினர் இகழ்ந்து பேசினார்களோ, யாரை அவர்கள் குப்பையில் போட்டு மிதித்தார்களோ, எந்த மக்களுக்கு சமூகத்தில் எந்தவித மரியாதையும் இல்லாமல் இருந்ததோ, எந்த மக்களுக்கு பேசக்கூட உரிமை இல்லாமல் இருந்ததோ, அவர்கள் இப்போது மிகவும் துணிச்சலுடன் தலை நிமிர்ந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் தங்கள் தலையை நிமிர்த்தியுள்ளதோடு அல்லாமல், அதிகாரத்தையும் தங்கள் கைகளில் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். தற்போது அவர்கள் வட்டார (மிகவும் கீழ் மட்டத்தில்) விவசாய சங்கங்களை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள், அவற்றை “அவர்கள் பயங்கரமானதாகவும்,

எதிர்த்து நிற்க முடியாததாகவும் மாற்றி விட்டார்கள். அவர்கள் தங்கள் கரடுமுரடான, வேலை செய்து அழுக்கேறிய கைகளால் மேட்டுக்குடியினரை பிடித்து வைத்திருக்கின்றார்கள். அவர்கள் தங்களிடம் உள்ள அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தி தீய மேட்டுக் குடியினரை கயிறுகளால் கட்டி, உயரமான காகித தொப்பிகளால் மகுடம் சூட்டி, கிராமங்களில் ஊர்வலமாக இழுத்துச் செல்கின்றார்கள். (சியாங்டனிலும், சியாங் சியாங்கிலும் அதை “நகர்வலம்” என்றும் லிவிங்கில் “வயல் உலா” என்றும் அழைக்கின்றனர்) மேட்டுக் குடியினரை கேவலப்படுத்தும் ஈவிரக்கமற்ற கடுமையான வார்த்தைகளால் பகிரங்க குற்றச்சாட்டுகளை சுமத்தாமல் ஒரு நாளும் கழிவதில்லை. அவர்களே உத்திரவிடுகிறார்கள், அவர்களே எல்லாவற்றையும் நடத்துகிறார்கள். முன்பு யார் சமுதாயத்தின் அடிமட்டத்தில் இருந்தார்களோ, அவர்கள் இன்று எல்லோரையும்விட மேலே இருக்கிறார்கள். எனவே தான் இது “தலை கீழாக புரட்டுவது” என்று குறிப்பிடப்படுகிறது.

புரட்சியின் முன்னணி வீரர்கள்

எங்கு விசயங்களைப் பற்றியும், மக்களைப் பற்றியும் இரு மாறுபட்ட அணுகு முறைகள் உள்ளனவோ, அங்கு இரு மாறுபட்ட கருத்துக்கள் தோன்றும். “இது பயங்கரம்!” மற்றும் “இது அருமை!”, “கீழ் மக்கள்” மற்றும் “புரட்சியின் முன்னணி வீரர்கள்” ஆகிய இவை பொருத்தமான உதாரணங்களாகும்.

பல ஆண்டுகளாக நிறைவேற்றப்படாமல் விடப்பட்டிருந்த புரட்சிகரப் பணிகளை விவசாயிகள் நிறைவேற்றிவிட்டனர் என்றும், தேசியப் புரட்சிக்கு ஒரு முக்கிய பணியாற்றியுள்ளனர் என்றும் மேலே கூறினோம். ஆனால் இப்பெரும் புரட்சிகரக் கடமை, இந்த முக்கிய புரட்சிகரப் பணி எல்லா விவசாயிகளாலும் செய்யப் பட்டதா? இல்லை.

இங்கு பணக்கார, நடுத்தர, ஏழை விவசாயிகள் என்று மூன்று வகையான விவசாயிகள் உள்ளனர். இம்மூன்று பிரிவினரும் வெவ்வேறு சூழ்நிலைகளில் வாழ்கின்றனர். எனவே புரட்சியைப் பற்றி இவர்களிடையே வேறுபட்ட கருத்துகள் உள்ளன.

முதலாவது காலகட்டத்தில் வடக்கு படையெடுப்பு இராணுவம் சியாங்சியில் படுதோல்வியடைந்து விட்டது, சியாங்கே சேக் காலில்⁶ காயமடைந்து க்வாங்டங்கிற்கு⁷ திரும்ப ஒடியது,

யுவேசெள-ஐ லுபெய்ஃபூ⁹ திரும்பவும் பிடித்தது பற்றிய பேச்சுக்கள் பணக்கார விவசாயிகளைக் கவரக்கூடியதாக இருந்தது. விவசாய சங்கங்கள் நிச்சயமாக நீடித்திருக்க முடியாது, மூன்று மக்கள் கோட்பாடுகள்⁹ நிலைத்திருக்க முடியாது — என்று அவர்கள் நம்பினார்கள் ஏனெனில் அவர்கள் முன் எப்போதும் அவற்றைப் பற்றி கேள்விப்பட்டதே இல்லை. வட்டார விவசாய சங்க பொறுப்பாளர் ஒருவர் (பெரும்பாலும் “கீழ் மக்களை” சேர்ந்தவர்) கையில் சங்க பதிவேட்டுடன் ஒரு பணக்கார விவசாயி வீட்டிற்கு நுழைந்து, தயவு செய்து நீங்கள் விவசாய சங்கத்தில் சேருவீர்களா? என்று கேட்டால் பணக்கார விவசாயி என்ன பதில் சொல்வார்? ஓரளவு பண்புள்ளவர் “விவசாய சங்கமா? நான் எனது நிலத்தை சாகுபடி செய்து கொண்டு பல பத்தாண்டுகளாக இங்கு வாழ்கிறேன். நான் இதுபோன்ற விசயங்களை, இதற்குமுன் எப்பொழுதும் கேள்விப்பட்டதே இல்லை. இருப்பினும் நல்ல முறையில் வாழ்க்கை நடத்த என்னால் முடிந்துள்ளது. நீ இதைக் கைவிட்டு விடு, இது எனது ஆலோசனை!” என்று கூறுவார். உண்மையிலேயே ஒரு மோசமான பணக்கார விவசாயி, “விவசாய சங்கமா! அறிவு கெட்டத்தனம்! உங்களுடைய தலையை வெட்டிக் கொள்வதற்காக சங்கம்! தயவு செய்து மக்களை சிக்கலில் மாட்டி விடாதீர்கள்!” என்று கூறுவார்.

இருப்பினும் அதிசயக்கதக்க முறையில் விவசாய சங்கங்கள் துவக்கப்பட்டு பல மாதங்கள் ஆகிவிட்டன. மேட்டுக் குடியினரை எதிர்த்து துணிச்சலாக நிற்கின்றன. அபின் (குழாய்களில் அடைத்து கஞ்சா போன்று புகைப்பது—மொ. பெ.) குழாய்களை ஒப்படைக்க மறுத்த பக்கத்து மேட்டுக்குடியினர் விவசாய சங்கங்களால் கைது செய்யப்பட்டு கிராமங்களில் ஊர்வலமாக இழுத்துச் செல்லப்பட்டனர். மேலும் மாவட்ட நகரங்களில் சில பெரிய நிலப்பிரபுக்கள் கொல்லப்பட்டனர். சியாங்டன் நகரில் என்-ஐங்-சியூ என்பவனும், நிங்சியாங் நகரில் யாங்-சி-ட்சே என்பவனும் கொல்லப்பட்டனர். அக்டோபர் புரட்சியின் ஆண்டு விழாவின் போதும், பிரிட்டிஷ் எதிர்ப்பு பேரணியின் போதும், வடக்கு படையெடுப்பின் வெற்றி விழாவிலும் பல பத்தாயிரக் கணக்கான விவசாயிகள் ஒவ்வொரு நகரத்திலும், பெரியதும் சிறியதுமான கொடிக் கம்புகளுடனும், மண் வெட்டிகளுடனும் கொடிகளை உயர்த்திப் பிடித்துக் கொண்டு பெருங் காட்டாற்று வெள்ளமென, இராணுவப் படைப் பிரிவுகளைப் போல் அணி வகுத்துச் சென்று தங்கள் பலத்தைக் காட்டினர். அதன்பிறகு தான் பணக்கார

விவசாயிகள் குழப்பமும் கலவரமும் அடையத் தொடங்கினர். வடக்கு படையெடுப்பின் மாபெரும் வெற்றிவிழாவின் போதுதான் கியூகியாங் பகுதி வென்றெடுக்கப்பட்டு விட்டது என்றும், சியாங்கே சேக்கின் காவில் காயம் ஏற்படவில்லை என்றும், லூ பெய்-பூ இறுதியில் தோற்கடிக்கப்பட்டான் என்றும் அவர்கள் தெரிந்துகொண்டார்கள். அதோடு மட்டுமின்றி “மூன்று மக்கள் கோட்பாடுகள் நீடுழி வாழ்க!”, “விவசாயிகள் நீடுழி வாழ்க!” என்றெல்லாம் சிவப்பு மற்றும் பச்சை வண்ணங்களில் தெளிவாக முழுக்கங்கள் எழுதப்பட்ட பதாகைகளையும் பார்த்தனர். “என்ன?” என்று ஆச்சரியத்தில் பணக்கார விவசாயிகள் மிகவும் குழம்பி கூச்சலிட்டனர். “விவசாயிகள் நீடுழி வாழ்கவா! இவர்களை இனி பேரரசர்களாக¹⁰ கருதவேண்டுமா என்ன? என்று மலைத்தனர்.

அதனால்தான் விவசாய சங்கங்கள் தம்மை இப்படி ஆடம் பரப்படுத்திக் கொள்கின்றன. பணக்கார விவசாயிகளைப் பார்த்து சங்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் சொல்லுகிறார்கள், “நாங்கள் உங்கள் பெயர்களை இரண்டாவது பதிவேட்டில் பதிவு செய்யப் போகிறோம்.” அல்லது “அடுத்த மாதம் முதல் சங்கத்தின் நுழைவுக் கட்டணம் தலைக்கு பத்து யுவானாக இருக்கும்!” என்று. இந்த நிர்ப்பந்தங்களின் காரணமாக பணக்கார விவசாயிகள் வேண்டா வெறுப்பாக மெதுவாக சங்கத்தில்¹¹ சேருகின்றனர். சிலர் நுழைவுக் கட்டணமாக அரையுவான் அல்லது ஒரு யுவான் கொடுக்கிறார்கள். (சாதாரணமாக கட்டணம் வெறும் 10 செப்பு காசுகள்—சுமார் 2 பைசா—தான்.) சிலர் அவர்களைப் பற்றி நல்லபடி சிபாரிசு செய்யும்படி மற்றவர்களைக் கேட்டுக் கொண்டு பிறகு சேருகிறார்கள். ஆனால் இதுவரையிலும் கூட சேராத நிறைய வரட்டுத்தனமான பிடிவாதக்காரர்களும் இருக்கிறார்கள். பணக்கார விவசாயிகள் சங்கத்தில் சேரும் போது அவர்கள் பெரும்பாலும் அறுபது அல்லது எழுபது வயதான தங்கள் குடும்ப உறுப்பினர்களின் பெயரையே பதிவு செய்தனர். ஏனெனில் அவர்கள் எப்போதும் “கட்டாய ராணுவ சேவையை” பற்றிய பயத்திலேயே இருந்தனர். சேர்ந்த பின்னும் பணக்கார விவசாயிகள் சங்கப் பணிகளில் ஊக்கம் காட்டுவதில்லை. கடைசி வரை அவர்கள் செயலற்று இருக்கின்றனர்.

நடுத்தர விவசாயிகள் எப்படி? அவர்களுடைய நிலைபாடு ஊசலாட்டமானது. அவர்கள் புரட்சி தங்களுக்கு அதிக நன்மை செய்யாது என்று கருதுகின்றனர். அவர்களுடைய சட்டிகளில்

சோறு வேகிறது. நடுராத்திரியில் அவர்கள் கதவை எந்த கடன்காரனும் தட்டுவது இல்லை. மேலும் அவர்கள் ஒரு விசயத்தைப் பற்றி அது இதற்கு முன் இருந்ததா இல்லையா என்பதை வைத்து முடிவு செய்கின்றனர். "தங்களுடைய புருவங்களை நெறித்தபடி "விவசாய சங்கம் உண்மையில் நீடித்திருக்குமா?" "மூன்று மக்கள் கோட்பாடுகள் வெற்றியடையுமா?" என்று தங்களுக்குள்ளாகவே யோசிக்கிறார்கள். இறுதியில் "பயப்பட வேண்டாம்!" என்று முடிவு செய்கிறார்கள். இவை யாவும் கடவுளின் விருப்பத்தைப் பொறுத்தது என்று கற்பனை செய்து கொள்கிறார்கள். "விவசாய சங்கமா? கடவுள் அதை விரும்புகிறாரா இல்லையா என்பது யாருக்குத் தெரியும்?" முதலாவது காலகட்டத்தில், சங்கத்தை சார்ந்தவர்கள் கையில் உறுப்பினர் பதிவேட்டுடன் ஒரு நடுத்தர விவசாயியை பார்த்து, "நீங்கள் தயவு செய்து விவசாய சங்கத்தில் சேருவீர்களா?" என்று கேட்பார். அதற்கு அந்த நடுத்தர விவசாயி, "அவசரம் ஒன்றும் இல்லையே" என்று பதிலளிப்பார். இரண்டாவது காலகட்டத்தில் தான், அதுவும் விவசாய சங்கங்கள் ஏற்கனவே பெரும் அதிகாரம் செலுத்தத் தொடங்கிய பிறகுதான், சங்கத்தில் நடுத்தர விவசாயிகள் சேர்ந்தனர். பணக்கார விவசாயிகளை விட இவர்கள் கொஞ்சம் நன்றாகவே சங்க வேலைகளை செய்கின்றனர். ஆனால் இன்னும் கூட அதிக உற்சாகத்துடன் செயல்படுவதில்லை. அவர்கள் இன்னும் காத்திருந்து என்ன நடக்கும் என்று பார்க்க விரும்புகின்றனர். நடுத்தர விவசாயிகளை விவசாய சங்கங்களில் சேர வைப்பது அவசியம், அவர்கள் மத்தியில் இன்னும் அதிகமான பிரச்சாரப் பணிகளை மேற்கொள்ளவேண்டியது அவசியம்.

ஏழை விவசாயிகள், கிராமப் புறங்களில் கடும் போராட்டங்களில் எப்போதுமே பிரதான சக்தியாக இருந்து வந்துள்ளனர். அவர்கள் தலைமறைவு வேலைக் காலகட்டத்திலும் சரி வெளிப்படையான வேலைக் காலகட்டத்திலும் சரி இரண்டிலுமே அவர்கள் தீவிர மூரக போராடியுள்ளனர். கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் தலைமைக்கு அதிக ஒத்துழைப்பு தருபவர்களும் அவர்கள்தான். அவர்கள் உள்ளூர் கொடுங்கோலருக்கும் தீய மேட்டுக்குடியினருக்கும் கொடிய விரோதிகளாவர்; எனவே அவர்களை சிறிதளவும் தயக்கமின்றி தாக்குகிறார்கள். அவர்கள் பணக்கார விவசாயிகளைப் பார்த்து "நாங்கள் நீண்ட நாட்களுக்கு முன்பே சங்கத்தில் சேர்ந்து விட்டோம்", "நீங்கள் ஏன் இன்னும் தயங்குகிறீர்கள்?"

என்று கேட்கின்றனர். அதற்கு பணக்கார விவசாயிகள் கேலியும் கிண்டலுமாக "உங்களை சேராமல் தடுக்க என்ன இருக்கிறது? உங்கள் தலைக்கு மேல் கூரையும் இல்லை, உங்களுக்கென்று உங்கள் காலுக்கு கீழ் ஒரு சாண் நிலமும் இல்லை!" என்று பதில் சொல்கிறார்கள். உண்மையில் அவர்களை சங்கத்தில் சேருவதில் இருந்து தடுத்து நிறுத்துவதற்கு என்னதான் இருக்கிறது? சாங்ஷா மாவட்ட மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பின்படி, கிராமப்புற மக்கள் தொகையில் ஏழை விவசாயிகள் 70 சதவீதமும், நடுத்தர விவசாயிகள் 20 சதவீதமும், பணக்கார விவசாயிகள் மற்றும் நிலப்பிரபுக்கள் 10 சதவீதமும் இருக்கிறார்கள். இந்த 70 சதவீத ஏழை விவசாயிகளை, மிகக் கொடிய வறுமையில் வாழ்பவர்கள் என்றும், சுமாரான வறுமையில் வாழ்பவர்கள் என்றும் இரண்டு பகுதியினராக பிரிக்கலாம். மிகக் கொடிய வறுமையில்¹² வாழ்பவர்கள் 20 சதவீதம் இருக்கும். இவர்களுக்கு எந்த சொத்தும் கிடையாது. அதாவது இந்த ஜனங்களிடம் நிலமும் இல்லை, பணமும் இல்லை, வாழ்வதற்கு எந்த வழியும் இல்லை. இவர்கள் அடியாட்களாகவோ, கூலிக் காரர்களாகவோ, ஊர் ஊராக சுற்றி அலையும் பிச்சைக்காரர்களாகவோ வீட்டை விட்டு நிர்ப்பந்தமாக வெளியேற வேண்டி உள்ளது. சுமாரான வறுமையில்¹³ வாடும் பாக்கி 50 சதவீதத்தினர் ஒரு பகுதி சொத்தை இழந்தவர்கள். அதாவது கொஞ்சம் நிலம் அல்லது கொஞ்சம் பணம் வைத்திருப்பவர்கள். தங்களுடைய குறைந்த பட்ச செலவுக்கு கூட வருமானம் இல்லாது வருடம் முன்னூற்று அறுபத்தைந்து நாட்களும் துன்ப துயரத்திலேயே வாழ்பவர்கள். இவர்களில் கைவினைஞர்கள், குத்தகை விவசாயிகள் (பணக்கார குத்தகை விவசாயிகள் நீங்கலாக) அரைஉடைமை-விவசாயிகள் ஆகியோர் சேருவர். இப்பெரும் திரளான ஏழை விவசாயிகள் அல்லது கிராமப்புற மக்கள் தொகையில் 70 சதவீதம் பேரான இவர்கள்தான் விவசாய சங்கங்களின் முதுகெலும்பாவர். இவர்கள்தான் நிலப்பிரபுத்துவ சக்திகளை தூக்கியெறிந்த முன்னணியினராகவும், நீண்ட காலமாய் செய்யப்படாமல் விடப்பட்டிருந்த மாபெரும் புரட்சிகரக் கடமையை நிறைவேற்றிய வீரர்களாகவும் உள்ளனர். இந்த ஏழை விவசாயி வாக்கம் (மேட்டுக்குடியினரின் வார்த்தைகளில் இந்த "கீழ் மக்கள்") இல்லாதிருந்தால் கிராமப்புறங்களில் தற்போது நிலவும் புரட்சிகர சூழ்நிலைமையை கொண்டு வருவதும், உள்ளூர் கொடுங்கோலர்

கனையும் தீய மேட்டுக்குடியினரையும் தூக்கியெறிவதும், ஜனநாயகப் புரட்சியை நடத்தி முடிப்பதும் சாத்தியமில்லாமல் போயிருக்கும். ஏழை விவசாயிகள் மிகவும் புரட்சிகரமான பிரிவாக இருக்கும் காரணத்தினால் இவர்கள் விவசாய சங்கத்தில் தலைமைப் பதவிகளுக்கு உயர்ந்துள்ளனர். முதலாவதும் இரண்டாவதும் ஆகிய இரு காலகட்டங்களிலும் கீழ் மட்டத்தில் இருந்த விவசாய சங்கத்தின் தலைவர்கள், கமிட்டி உறுப்பினர்கள் எல்லோரும் பெரும்பாலும் ஏழை விவசாயிகளே (ஹெங்ஷான் மாவட்டத்தில் நகர்ப்புற சங்கங்களின் ஊழியர்களில் மிகக் கடுமையான வறுமையில் இருந்தவர்கள் 50 சதவீதமும், சுமாரான வறுமையில் இருந்தவர்கள் 40 சதவீதமும், வறுமையில் வாடும் அறிவு ஜீவிகள் 10 சதவீதமும் இருந்தனர்.) ஏழை விவசாயிகளின் தலைமை என்பது முற்றிலும் அவசியமானதாகும். ஏழை விவசாயிகள் இல்லாமல் புரட்சி நடக்க முடியாது. அவர்களுடைய பங்கை மறுப்பது புரட்சியை மறுப்பதாகும். அவர்களை தாக்குவது புரட்சியை தாக்குவதாகும். புரட்சியின் பொது வழியில் அவர்கள் எப்போதும் தவறு செய்ததில்லை. அவர்கள் உள்ளூர் கொடுங்கோலர்களையும், தீய மேட்டுக்குடியினரையும் செல்லாக்காசு ஆக்கினார்கள். பெரிய மற்றும் சிறிய உள்ளூர் கொடுங்கோலர்களையும், தீய மேட்டுக்குடியினரையும் அடித்து வீழ்த்தி அவர்களைத் தங்கள் காலடியில் அழுத்தி வைத்திருந்தார்கள். புரட்சிகர நடவடிக்கையின் போது "அளவுக்கு மீறி போவதாக" முத்திரை குத்தப்பட்ட அவர்களுடைய பல்வேறு செயல்களும் உண்மையிலேயே புரட்சிக்கு தேவைப்படும் காரியங்களாக இருந்தன. ஹுனான் மாவட்டத்தில் சில மாவட்ட நிர்வாகங்கள் - கோமிங்டாங்கின் மாவட்டத் தலைமையகமும் மாவட்ட விவசாய சங்கமும் - ஏற்கனவே பல தவறுகளைச் செய்து விட்டன. இவற்றில் சில நிலப்பிரபுக்களின் வேண்டுகோள் பேரில் விவசாய சங்கங்களின் கீழ்மட்ட ஊழியர்களைக் கைது செய்ய படைவீரர்களைக் கூட அனுப்பிவிட்டன. ஹெங்ஷான், சியாங் மாவட்டங்களில் பல நகர சங்கங்களின் கணிசமான எண்ணிக்கையிலான தலைவர்களும் கமிட்டி உறுப்பினர்களும் சிறைக்கு அனுப்பப்பட்டுள்ளனர். இந்தத் தவறு மிகவும் கடுமையானது. பிற்போக்கானவர்களின் ஆணவத்திற்கு தீனி போடக் கூடியது. இச்செயல் தவறானதா இல்லையா என்பதை தீர்மானிக்க எங்கெல்லாம் உள்ளூர் விவசாய சங்கத் தலைவர்களும் உறுப்பினர்களும் கைது செய்யப்படுகிறார்களோ அங்கெல்லாம்,

அராஜகமான நிலப்பிரபுக்கள் எந்த அளவு மகிழ்ச்சியடைந்துள்ளனர் என்பதையும், எந்த அளவுக்கு பிற்போக்கு மனோபாவம் வளருகிறது என்பதையும் வைத்துத்தான் நீங்கள் பார்க்க வேண்டும். "கீழ் மக்களின் இயக்கம்", "சோம்பேறி விவசாயிகளின் இயக்கம்" என்னும் எதிர்ப்புரட்சி பேச்சுக்களை நாம் எதிர்க்க வேண்டும். அதிலும் குறிப்பாக, ஏழை விவசாயிகள் மீதான தாக்குதலில் உள்ளூர் கொடுங்கோலர்களுக்கும் தீய மேட்டுக்குடியினருக்கும் உதவக் கூடிய தவறை செய்யாமல் இருப்பதில் நாம் கவனமாக இருக்க வேண்டும். சில ஏழை விவசாய தலைவர்களிடம் குறைபாடுகள் இருப்பது உண்மை எனினும், அவர்களில் பெரும்பாலோர் தற்போது மாறி விட்டார்கள். அவர்களே மிகத் தீவிரமாக சூதாட்டத்தை தடை செய்கிறார்கள், கொள்ளையை ஒடுக்குகிறார்கள். விவசாய சங்கம் சக்திமிக்கதாக இருக்கும் இடங்களில் சூதாட்டம் சுத்தமாக நின்று விட்டது, கொள்ளை கூட்ட நடவடிக்கைகள் மறைந்து விட்டன. இன்னும் சில இடங்களில், உண்மையாகவே, வழியில் தவறவிடும் பொருட்களை தொடுவார் யாருமில்லை, இரவு நேரங்களில் யாரும் கதவுகளுக்கு தாழ்பான் போடுவதில்லை. ஹெங்ஷான் மக்கட்தொகை கணக்கெடுப்பின்படி 85 சதவீதம் ஏழை விவசாய தலைவர்கள் நல்ல வளர்ச்சியடைந்துள்ளனர். திறமையானவர்கள் என்றும், கடுமையாக உழைக்க முடியும் என்றும் நிரூபித்துள்ளனர். வெறும் 15 சதவீதத்தினரிடமே இன்னும் சில கெட்ட பழக்கங்கள் உள்ளன. இவர்களைப் பற்றி ஒருவர் அதிகபட்சமாக "ஆரோக்கியமற்ற சிறுபான்மையினர்" என்று வேண்டுமானால் கூறலாம். வித்தியாசம் இன்றி அவர்களை "கீழ் மக்கள்" என்று கண்டிப்பதில் நாம் கட்டாயம் உள்ளூர் கொடுங்கோலர்களையும், தீயமேட்டுக்குடியினரையும் எதிரொலிப்பவர்களாக இருக்கக் கூடாது. இந்த "ஆரோக்கியமற்ற சிறுபான்மையினர்" பிரச்சினையை "ஒழுக்கத்தை உறுதி செய்யுங்கள்" என்ற விவசாய சங்கத்தின் சொந்த முடிக்கத்தின் அடிப்படையில் மக்கள் மத்தியில் பிரச்சாரத்தை எடுத்துச் செல்வதின் மூலமும், அவர்களுக்கு கற்றுக் கொடுப்பதன் மூலமும், சங்கங்களில் ஒழுக்கத்தை பின்பற்றுவதை கடுமையாக்குவதன் மூலமும் தீர்க்க முடியும். எத்தகைய சூழ்நிலைமைகளிலும் இவ்வாறு கைது செய்ய படைவீரர்களை தன்னிச்சையாக அனுப்பக்கூடாது. அது ஏழை விவசாயிகளின் கௌரவத்தை குலைப்பதாகவும், உள்ளூர் கொடுங்கோலர்களின்,

தீய மேட்டுக்குடியினரின் ஆணவத்திற்கு தீனி போடுவதாகவும் அமையும். இதற்கு குறிப்பான கவனம் செலுத்த வேண்டும்.

பதினான்கு மாபெரும் சாதனைகள்

விவசாய சங்கங்களைப் பற்றி விமர்சனம் செய்யும் பெரும் பாலோர் அவை பல பெருந்தவறுகளை செய்து விட்டதாக குற்றம் சாட்டுகிறார்கள். நான் ஏற்கெனவே குறிப்பிட்டுள்ளபடி, உள்ளூர் கொடுங்கோலர்கள், தீய மேட்டுக் குடியினர் மீதான விவசாயிகளின் தாக்குதல் முழுக்க முழுக்க ஒரு புரட்சிகரமான நடவடிக்கையாகும். அவர்களுடைய செயல் எந்த விதத்திலும் குறை கூறத்தக்கதல்ல. விவசாயிகள் பல பெரும் பணிகளை செய்திருக்கிறார்கள். மக்களுடைய விமர்சனங்களுக்கு பதில் சொல்லும் முன் அவர்களுடைய எல்லா நடவடிக்கைகளையும் ஒவ்வொன்றாக எடுத்துக் கொண்டு, அவர்கள் உண்மையில் என்ன செய்தார்கள் என்பதைப் பற்றி நுணுக்கமாக ஆய்வு செய்ய வேண்டும். கடந்த சில மாதங்களில் அவர்களுடைய நடவடிக்கைகளை நான் வகைப்படுத்தி தொகுத்திருக்கிறேன். மொத்தத்தில் விவசாய சங்கங்களின் தலைமையில் விவசாயிகள் பின்வரும் பதினான்கு சாதனைகளைப் புரிந்திருக்கின்றனர்.

1) விவசாயிகளை விவசாய சங்கங்களில் அமைப்பாக்குதல்

இது விவசாயிகளின் முதலாவது மிகப்பெரும் சாதனை. சியாங்டன், சியாங் சியாங், ஹெங்ஷன் போன்ற மாவட்டங்களில் கிட்டத்தட்ட எல்லா விவசாயிகளுமே அமைப்பாகிவிட்டனர். அவர்கள் செயல்படாத மூலை முடுக்கே இல்லை. இவை மிகச் சிறப்பான இடங்களாக இருக்கின்றன. இயாங், ஹுவாஜுஸ் போன்ற மாவட்டங்களில் பெரும்பான்மையான விவசாயிகள் அமைப்பாகி விட்டனர். ஒரு சிறு பிரிவினர் மட்டுமே அமைப்பாகா மல் உள்ளனர். இந்த இடங்கள் இரண்டாவது தரத்தில் உள்ளன, செங்பூ, லிங்லிங் போன்ற பிற மாவட்டங்களில் ஒரு சிறிய பிரிவினர் மட்டுமே அமைப்பாக்கப்பட்டுள்ள நிலையில் மிகப்பெரு வாரியானவர்கள் அமைப்பில் சேரவில்லை. இந்த இடங்கள் மூன்றாவது தரத்தில் உள்ளன. யுவான்டூயிங்¹⁴கின் ஆதிக்கத்

தின் கீழ் இருக்கும் மேற்கு ஹுனானுக்கு சங்கத்தைப் பற்றிய பிரச்சாரம் இன்னும் போய்ச்சேரவில்லை. அதன் பல மாவட்டங் களில் விவசாயிகள் யாரும் இன்னும் அமைப்பாகவில்லை. இவை நான்காவது தரத்தை வகிக்கின்றன. உத்தேசமாகக் கூறுவதெனில், சாங்ஷாவை மையமாகக் கொண்ட மத்திய ஹுனான் மாவட்டங் களே மிகவும் முன்னேறிய நிலையில் உள்ளன. தெற்கு ஹுனானில் உள்ளவை இரண்டாவது நிலையில் உள்ளன. மேற்கு ஹுனான் இப்போதுதான் அமைப்பாவது தொடங்கும் நிலையில் உள்ளது. விவசாய சங்கம் சென்ற நவம்பரில் தொகுத்த புள்ளிவிவரத்தின்படி மொத்தம் உள்ள 75 மாவட்டங்களில் 37 மாவட்டங்களில் மட்டுமே மொத்தம் 13,67,727 உறுப்பினர்களைக் கொண்ட அமைப்புகள் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இந்த உறுப்பினர்களில் 10 லட்சம்பேர் அக்டோபர் நவம்பர் மாதங்களில், சங்கத்தின் அதிகாரம் உச்ச நிலையில் உயர்ந்திருந்தபோது சேர்ந்தவர்களாகும். ஆனால் செம்படம்பர் வரையில் உறுப்பினர்கள் எண்ணிக்கை 3 லட்சத்தி லிருந்து 4 லட்சம் வரை தான் இருந்தது. அதன் பிறகு டிசம்பர் ஜனவரி ஆகிய இரு மாதங்களில் விவசாய இயக்கம் வேகமாக வளரத் தொடங்கியது. ஜனவரி இறுதிக்குள்ளாக உறுப்பினர் எண்ணிக்கை 20 லட்சத்தை எட்டியிருக்கும். சாதாரணமாக, சராசரி 5 உறுப்பினர்களைக் கொண்ட ஒரு குடும்பம் சங்கத்தில் சேரும் போது ஒரு பெயரை மட்டுமே பதிவு செய்வதால் சங்கத் திற்கு ஆதரவான மக்கள் தொகை ஒரு கோடியாக இருக்க வேண்டும். இந்த அதிசயக்கதக்க வேகமான வளர்ச்சியே, உள்ளூர் கொடுங்கோலர்களும், தீய மேட்டுக் குடியினரும், ஊழல் அதிகாரிகளும் ஏன் தனிமைப்படுத்தப்பட்டார்கள் என்பதைப் பற்றியும், பொதுமக்கள் ஏன் வியப்படைகின்றனர் என்பது பற்றியும், விவசாய சங்கம் தோன்றியதிலிருந்து உலகம் எவ்வாறு முழுவதும் மாறிவிட்டது என்பதை பற்றியும், கிராமப்புறங்களில் ஒரு மாபெரும் புரட்சி ஏன் உருவாக்கப்பட்டது என்பது பற்றி யும் விளக்கமளிக்கக் கூடியதாக இருக்கிறது. சங்கத்தின் தலைமை யின் கீழ் விவசாயிகளின் முதலாவது மிகப்பெரிய சாதனை இதுவே.

2) நிலப்பிரபுக்களை அரசியல் ரீதியாகத் தாக்குதல்

விவசாயிகள் தங்களுக்கென்று சங்கத்தை துவங்கியவுடன் அவர்கள் செய்யும் முதல் காரியம் நிலப்பிரபுத்துவ வர்க்கத்தின்,

குறிப்பாக உள்ளூர் கொடுங்கோலர்களின், தீய மேட்டுக் குடியினரின் அரசியல் செல்வாக்கையும் அரசியல் அதிகாரத்தையும் உடைத்து நொறுக்குவது தான். அதாவது கிராமப்புற சமூகத்தில் நிலப்பிரபுத்துவ ஆதிக்கத்தை தகர்த்தெறிந்து விட்டு விவாயிகளின் அதிகாரத்தைக் கட்டமைக்கிறார்கள். இதுவே மிகக் கடுமையான மற்றும் உயிராதாரமான போராட்டமாகும். புரட்சிகர நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்ட காலகட்டமான, இரண்டாது கட்டத்தில் இதுவே போராட்டத்தின் மையமாக இருந்தது. இந்தப் போராட்டத்தில் வெற்றியடையாமல், பொருளாதாரப் போராட்டங்களான குத்தகையையும் வட்டியையும் குறைப்பது, நிலம் மற்றும் இதர உற்பத்திச் சாதனங்களைப் பெறுவது ஆகியவற்றுக்கான போராட்டத்தில் வெற்றியடைவது சாத்தியமில்லை, ஹூனான் மாநிலத்தில் உள்ள சியாங் சியாங், ஹெங்ஷான், சியாங்டன் ஆகிய மாவட்டங்களில் நிலப்பிரபுக்களின் அதிகாரத்தை கவிழ்த்து விட்டு விவசாயிகளே முழுமையாக அதிகாரம் செலுத்துவதால் இது ஒரு பிரச்சினையாக இல்லை. ஆனால் லிலிங் போன்ற மாவட்டங்களில் (குறிப்பாக லிலிங்கின் மேற்கு, தெற்கு வட்டாரங்களில்) நிலப்பிரபுக்களின் அதிகாரம் விவசாயிகளின் அதிகாரத்தை விட பலவீனமாக இருப்பதாகத் தோன்றினாலும், அரசியல் போராட்டம் கூர்மையடையாத காரணத்தால் அது இன்னமும் மறைமுகமாக இத்துடன் போட்டியிடுகிறது. இது போன்ற இடங்களில் விவாயிகள் அரசியல் ரீதியாக வெற்றியடைந்து விட்டதாகச் சொல்வது அவசரமான முடிவாகும். அவர்கள் நிலப்பிரபுக்களின் அதிகாரத்தை முழுமையாக நொறுக்கும் வரையில் அரசியல் போராட்டத்தை மேலும் தீவிரமாக நடத்த வேண்டியுள்ளது.

ஒட்டு மொத்தத்தில், நிலப்பிரபுக்களை அரசியல் ரீதியாகத் தாக்குவதற்கு விவசாயிகள் கீழ்க்காணும் வழிகளைக் கையாண்டுள்ளனர்.

கணக்குகளை சரிபார்த்தல்

பெரும்பாலான சமயங்களில் உள்ளூர் கொடுங்கோலர்களும் தீய மேட்டுக்குடியினரும் பொதுப்பணம் தம் கைகளில் புரண்ட போது, தங்கள் சொந்தக் காரியங்களுக்கு பயன்படுத்திக் கொண்டு கணக்குகளை நேராக வைக்கவில்லை. இப்போது, பெரும்பாலான உள்ளூர் கொடுங்கோலர்களையும் தீய மேட்டுக் குடியினரையும்

வீழ்த்த, கணக்குகள் சரிபார்ப்பதை (தணிக்கை) ஒரு சந்தர்ப்பமாக விவசாயிகள் பயன்படுத்திக் கொள்கின்றனர். பல இடங்களில், பொருளாதார ரீதியாக அவர்களை பழிவங்குவதற்காகவே தணிக்கைக் குழுக்கள் உருவாக்கப்பட்டன. அம்மாதிரியான கமிட்டிகளை அமைப்பதற்கான முதல் அறிகுறிகளே அவர்களை நடுங்க வைக்கிறது. இது போன்ற இயக்கங்கள் விவசாய இயக்கம் சுறுசுறுப்பாக இருந்த எல்லா மாவட்டங்களிலும் மேற்கொள்ளப்பட்டது. அவை வெறும் பணத்தை மீட்பதற்காக மட்டுமல்லாமல், உள்நூர் கொடுங்கோலர்களின் தீய மேட்டுக்குடியினரின் குற்றங்களை அம்பலப்படுத்தவும், அவர்களுடைய அரசியல், சமூக அந்தஸ்திவருந்து அவர்களை அடித்து வீழ்த்தவும் முக்கியத்துவமுடையதாக உள்ளன.

அபராதங்கள் விதித்தல்

கணக்குள் சரிபார்க்கப்படும் போது கண்டுபிடிக்கப்படும் ஒழுங்கீனங்கள், விவசாயிகளுக்கு எதிராக கடந்த காலத்தில் இழைத்த கொடுமைகள், விவசாய சங்கத்திற்கு எதிரான சமீபத்திய நடவடிக்கைகள், குதாட்டத்தின் மீதான தடையை மீறுதல், அபிந் புகைக்கும் குழாய்களை ஒப்படைக்க மறுத்தல் ஆகிய குற்றங்களுக்கு விவசாயிகள் அபராதங்கள் விதிக்கின்றனர். இந்த உள்ளூர் கொடுங்கோலன் இவ்வளவு கட்ட வேண்டும், அந்த தீய மேட்டுக்குடியினன் அவ்வளவு கட்டவேண்டும் என்று பல பத்து யுவான்களிலிருந்தும் பல ஆயிரம் யுவான்கள் வரையிலும் அபராதம் விதிக்கப்படுகிறது. இயல்பாகவே, விவசாயிகளால் அபராதம் விதிக்கப்பட்ட ஒருவன், தன் மானம், மரியாதையை முழுமையாக இழந்து விடுகிறான்.

நன்கொடை வசூலித்தல்

பழி பாவத்திற்கு அஞ்சாத பணக்கார நிலப்பிரபுக்களை ஏழைகளின் நிவாரணத்திற்காக, கூட்டுறவு சங்கங்கள் அல்லது விவசாய கடன் சங்கங்கள் அல்லது வேறு காரியங்களுக்காக நன்கொடைகள் கொடுக்கும்படி நிர்ப்பந்திக்கிறார்கள். அபராதங்களை விட கடுமையற்றதாக இருந்தாலும் இந்த நன்கொடைகளும் ஒரு வகையான தண்டனையே ஆகும்.

தொல்லைகளைத் தவிர்க்க, பெருவாரியான நிலப்பிரபுக்கள் தாமராகவே முன்வந்து விவசாய சங்கங்களுக்கு நன்கொடைகள் அளித்து விடுகிறார்கள்.

சிறிய எதிர்ப்புகள்

யாராவது ஒருவர் விவசாய சங்கத்திற்கு சொல்லாலோ செயலாலோ தீங்கு செய்தால், அக்குற்றம் சிறியதாக இருப்பின் விவசாயிகள் குற்றவாளியின் வீட்டிற்குள் பெருங்கூட்டமாக நுழைந்து எச்சரிப்பார்கள். அவர் பெரும்பாலும், இனி விவசாய சங்கத்தை இழிவு செய்வதை "நிறுத்திக் கொள்வதாகவும் தவிர்ப்பதாகவும்" எழுத்து மூலமாக உறுதிமொழி அளித்த பிறகு விடுவிக்கப்படுகிறார்.

பெரிய ஆர்ப்பாட்டங்கள்

சங்கத்திற்கு எதிரான ஓர் உள்நூர் கொடுங்கோலன் அல்லது தீய மேட்டுக்குடியினருக்கு எதிராக ஆர்ப்பாட்டம் செய்ய பெருங்கூட்டம் திரட்டப்படுகிறது. சாதாரணமாக ஆர்ப்பாட்டக்காரர்கள் குற்றவாளியின் வீட்டிலேயே தங்கி அவர்களுடைய பன்றிகளை கொன்றும், உணவு தானியங்களைச் சமைத்து தின்று தீர்த்தும் விடுகிறார்கள். இதுபோன்ற பல சம்பவங்கள் நடந்துள்ளன. சமீபத்தில் சியங்டன் மாவட்டத்தின் மச்சியாஹோவில் ஒரு சம்பவம் நடந்துள்ளது.

பதினையாயிரம் விவசாயிகளைக் கொண்ட ஒரு கூட்டம் ஆறு தீய மேட்டுக்குடியினரது வீடுகளுக்குள் நுழைந்து அங்கேயே தங்கி இருந்து ஆர்ப்பாட்டம் நடத்தியது. இந்த ஆர்ப்பாட்டம் நான்கு நாட்கள் நீடித்தது. இந்த நான்கு நாட்களில் 130-க்கும் மேற்பட்ட பன்றிகள் கொல்லப்பட்டு தின்று தீர்க்கப்பட்டன. இத்தகைய ஆர்ப்பாட்டங்களுக்குப் பின், விவசாயிகள் வழக்கமாக அபராதங்களையும் விதிக்கிறார்கள்.

நிலப்பிரபுக்களுக்கு முடிகூட்டி அவர்களை கிராமத்தில் ஊர்வலமாக இழுத்துச் செல்லுதல்

இது போன்ற சம்பவங்கள் மிகச் சாதாரணமாக நடக்கின்றன. ஓர் உயரமான காகிதத் தொப்பி ஓர் உள்நூர் கொடுங்கோலர்

அல்லது தீய மேட்டுக்குடியினர் தலையில் மாட்டப்படும். தொப்பியில் "உள்நூர் கொடுங்கோலராகிய... இன்னார்" அல்லது தீய மேட்டுக்குடியினராகிய... இன்னார்" என்று அதில் அவரது பெயரும் எழுதப்பட்டிருக்கும். அவரை கயிற்றால் கட்டி கிராமத்து தெருக்களில் இழுத்துச் செல்லும் போது முன்னும் பின்னும் பெருங்கூட்டம் பின் தொடரும். சில சமயங்களில் மக்களின் கவனத்தைக் கவரும் வகையில் பெரிய கோயில் மணி அடிக்கப்படும், கொடிகள் அசைக்கப்படும். மற்ற எல்லாவற்றையும் விட இத்தகைய தண்டனை உள்நூர் கொடுங்கோலர்களையும் தீய மேட்டுக்குடியினரையும் நடுநடுங்க வைக்கிறது. யார் ஒருவருக்கு ஒருமுறை உயரமான காகிதத் தொப்பி மகுடம் சூட்டப்படுகிறதோ அவர் தன் மானம் மரியாதை முழுவதையும் இழந்து, என்நென்றைக்கும் மீண்டும் தலை நிமிர்ந்து நடக்க முடியாத நிலை ஏற்படுகிறது. எனவே பணக்காரர்கள் நீண்ட தொப்பியை அணிவதை விட அபராதம் விதிக்கப்படுவதையே விரும்புகின்றனர். ஆனால் விவசாயிகள் பிடிவாதமாக இருக்கும் பட்சத்தில் அவர்கள் அணிந்துதான் தீர வேண்டும். சாதாரணமான ஒரு வட்டார விவசாய சங்கம், மிக மோசமான ஒரு மேட்டுக்குடியினரை கைது செய்து, அன்றே அவருக்கு முடிகூட்டப்படும் என்று அறிவித்தது. அந்த மனிதர் பயத்தால் வெளிறிப் போய் விட்டார். பிறகு சங்கம் அன்றே முடிகூட்டுவதில்லை என்று அறிவித்தது. எடுத்த எடுப்பிலேயே முடிகூட்டி விட்டால் அந்த ஆளுக்கு பயம் தெளிந்து போய் கரடு தட்டி விடும். எனவே அவரை வீட்டுக்குப் போக விட்டு வேறு ஒரு நாள் முடிகூட்டப்படும் என்று அறிவிப்பது நல்லது என அவர்கள் வாதிட்டனர். தனக்கு என்றைக்கு முடிகூட்டுவார்களோ என்று தெரியாமல் நிம்மதியாக உட்காரவும் முடியாமல் படுக்கவும் முடியாமல், ஒவ்வொரு நாளும் அந்த ஆள் பயபீதியுடன் வாழ வேண்டியதாயிற்று.

நிலப்பிரபுக்களை மாவட்ட சிறைகளில் அடைத்தல்

இது நீண்ட காகிதத் தொப்பியை அணிவிப்பதை விடக் கடுமையான தண்டனையாகும். உள்நூர் கொடுங்கோலர் அல்லது ஒரு தீய மேட்டுக்குடியினர் கைது செய்யப்பட்டு மாவட்ட சிறைக்கு அனுப்பப்படுவார். அவர் சிறையிலடைக்கப்பட்டதும் மாவட்ட

மாஜிஸ்திரேட் அவரை விசாரித்து தண்டிக்க வேண்டும். இன்றைக்கு சிறையிலடைக்கப்படுகிற ஜனங்கள் முன்னெப்போதும் சிறைக்கு போகாதவர்கள். முன்பு மேட்டுக்குடியினர்தான் விவசாயிகளை சிறையில் அடைக்க அனுப்புவார்கள். இப்போது விசயம் தலைகீழாக மாறி விட்டது.

ஊரை விட்டு வெளியேற்றுதல்

மிகவும் மோசமான குற்றங்கள் புரிந்த உள்ளூர் கொடுங்கோலர்களும், தீய மேட்டுக் குடியினரும் கைது செய்யப்படுவதை அல்லது தூக்கிலிடப்படுவதைத்தான் விவசாயிகள் விரும்புகின்றனர். அவர்களை ஊரை விட்டு வெளியேற்றுவதை விவசாயிகள் விரும்புவதில்லை. ஆனால் கைது செய்யப்படுவதற்கும் தூக்கிலிடப்படுவதற்கும் பயந்து அவர்களாகவே ஊரை விட்டு ஓடி விடுகிறார்கள். விவசாய இயக்கம் மிக நல்ல வளர்ச்சி பெற்றுள்ள மாவட்டங்களில், ஏறக்குறைய எல்லா முக்கிய உள்ளூர் கொடுங்கோலர்களும் தீய மேட்டுக்குடியினரும் ஓடிவிட்டனர். இது ஊரை விட்டு வெளியேற்றுவதற்கு ஒப்பாகும். அவர்களில் மேல்மட்டத்தைச் சார்ந்தவர்கள் வெகு தொலைவில் உள்ள பெரு நகரமான ஷாங்காய்க்கும், இரண்டாவது மட்டத்திலிருப்பவர்கள் அருகில் உள்ள ஹாங்கோவிற்கும், மூன்றாவது மட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் அதை விட அருகில் உள்ள சாங்ஷாவிற்கும் நான்காவது மட்டத்தினர் மாவட்ட நகரங்களுக்கும் ஓடிவிட்டனர். புகலிடம் தேடி ஓடிப்போன உள்ளூர் கொடுங்கோலர்கள் மற்றும் தீயமேட்டுக் குடியினரில், ஷாங்காய்க்கு ஓடியவர்கள்தான் மிகவும் பாதுகாப்பு உள்ளவர்கள். ஹாங்கோவுக்கு ஓடிய ஒரு சிலரில் ஹுவர் ஜுஸ் அய்ச் சேர்ந்த மூன்று பேரைப் போல் இறுதியில் பிடிக்கப்பட்டு திரும்பக் கொண்டு வரப்பட்டனர். சாங்ஷாவிற்கு ஓடியவர்கள் இன்னும் அதிக அபாயத்தில் இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய மாவட்டங்களிலிருந்து வந்து பிரதேச தலை நகரில் தங்கியிருக்கும் மாணவர்களால் அவர்கள் எந்த நேரத்திலும் பிடிக்கப்படலாம். சாங்ஷாவில் பிடிபட்ட இருவரை நானே நேரில் பார்த்தேன். மாவட்ட நகரங்களில் புகலிடம் தேடியவர்கள் நான்காவது மட்டத்தினர்தான். மேலும் விவசாயிகளுக்கு பல கண்களும்; பல காதுகளும் இருப்பதால் அவர்களை சுலபமாகத் தேடிப் பிடித்து விடுவார்கள். வசதிப் படைத்தவர்களை ஊரைவிட்டு வெளியேற்றி விடுவதால் ஹுனான் மாகாண அரசாங்கம் பண வசூல் செய்

வதில் ஏற்படும் கஷ்டங்களைப் பற்றி ஒருமுறை நிதி நிர்வாகம் விவரித்திருந்தது. இது எந்த அளவிற்கு உள்ளூர் கொடுங்கோலர்களையும் தீய மேட்டுக் குடியினரையும் அவர்களுடைய சொந்த கிராமங்கள் சகித்துக் கொள்ளவில்லை என்பதைக் காட்டுகிறது.

தூக்குத் தண்டனை

இது விவசாயிகள் மற்ற பகுதி மக்களுடன் இணைந்து மிகவும் மோசமான உள்ளூர் கொடுங்கோலர்கள் மற்றும் தீய மேட்டுக் குடியினருக்கு மட்டும் விதிக்கும் தண்டனையாகும். உதாரணமாக நிங்சியாங் பகுதியை சேர்ந்த யாங்சிட்சே என்பவனையும், யுவேயாங் பகுதியைச் சேர்ந்த சியாகான் என்பவனையும் ஹீவாங்நுங் பகுதியைச் சேர்ந்த லுபுடாவோனன் மற்றும் சுன்போச்சு என்பவர்களையும் விவசாயிகள் மற்றும் இதர பகுதி மக்களின் நிர்ப்பந்தத்தின் பேரில் அரசாங்க நிர்வாகம் சுட்டுக் கொன்றது. சியாங்டனைச் சேர்ந்த என்ஜிங்சியவு என்பவன் பிரச்சினையில் விவசாயிகளும் மற்ற பகுதி மக்களும் அவனை ஒப்படைக்கும்படி மாஜிஸ்திரேட்டை கட்டாயப்படுத்தி ஒப்புக் கொள்ளச் செய்து, விவசாயிகளே அவனது மரண தண்டனையை நிறைவேற்றினர். நிங்சியாங் பகுதியைச் சேர்ந்த லியூசாவோ என்பவன் விவசாயிகளால் கொல்லப்பட்டான். விலிங் பகுதியைச் சேர்ந்த பெங்சியான் என்பவன், இயாங் பகுதியைச் சேர்ந்த செளடியன்சுலே மற்றும் ட்சாவோயு ஆகியோருடைய மரண தண்டனை நிறைவேற்றப்படாமல் உள்ளூர் கொடுங்கோலர்களை, தீய மேட்டுக் குடியினரை விசாரிப்பதற்கான விசேஷ கோர்ட்டின் தீர்ப்புக்காக நிறுத்தி வைக்கப்பட்டுள்ளது. இது போன்ற ஒரு பெரிய நிலப்பிரபுவின் மரண தண்டனையை நிறைவேற்றுவது ஒரு மாவட்டம் முழுவதும் எதிரொலித்து, பாக்கியுள்ள நிலப்பிரபுத்துவ கொடுமைகளை ஒழித்துக் கட்டுவதற்கு மிகவும் பயனுள்ளதாக இருக்கிறது. இத்தகைய பெருங் கொடுங்கோலர்கள் சில மாவட்டங்களில் டஜன் கணக்கிலும், மற்ற மாவட்டங்களில் சிலபேராவதும் இருக்கின்றனர். இந்த பிற்போக்காளர்களை ஒடுக்க காரிய சாத்தியமுள்ள ஒரே வழி ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் மிகக்கொடுமான குற்றங்களைச் செய்த ஒரு சில குற்றவாளிகளுக்காவது மரண தண்டனை அளிப்பது தான்.

உள்ளூர் கொடுங்கோலர்களும் தீய மேட்டுக் குடியினரும், அவர்களுடைய அதிகாரத்தின் உச்சத்தில் இருந்தபோது, உண்மை

யில் சொல்லப்போனால், கண் இமை நேர கூச்சம் கூட இல்லாமல் விவசாயிகளைக் கொன்று குவித்தனர். சாங்ஷா மாவட்டத்தின் சிங்காங் நகர பாதுகாப்புப் படையின் தலைவராக 10 ஆண்டு காலம் பணிபுரிந்த ஹோமைசுவான் என்பவன், வறுமையால் பிடிக்கப் பட்டிருந்த கிட்டத்தட்ட ஆயிரம் விவசாயிகளைக் கொன்றதற்கு தனிப்பட்ட முறையில் பொருப்பாவான். அவன் இதை ஏதோ கொள்ளையருக்கு மரண தண்டனை அளித்ததாக மிகச் சாதாரணமாக கூறினான். என்னுடைய சொந்த மாவட்டமான சியாங்லனில், என்டின் நகரப் பாதுகாப்புப் படைத் தலைவர்களாக இருந்த டான்சன் யென் மற்றும் லேஷீலின் என்பவர்கள் 1913-ம் ஆண்டிற்கு பிறகு 14 வருடங்களில் ஐம்பதுக்கும் மேற்பட்டவர்களைக் கொன்றும், நான்கு பேரை உயிரோடு புதைத்தும் உள்ளனர். அவர்கள் கொன்ற ஐம்பதுக்கும் மேற்பட்டவர்களில் முதல் இரண்டு பேர் வெறும் அப்பாவி பிச்சைக்காரர்கள். "ஒரு ஜோடிப் பிச்சைக்காரர்களைக் கொன்று நான் துவக்கி வைக்கிறேன்," என்று டாங்குன்யென் சொன்னான். இவ்வாறு இரண்டு உயிர்கள் அழிக்கப்பட்டன. இவ்வாறு தான் முன்நாட்களில் உள்நாடு கொடுங்கோலர்களின், தீய பேட்டுக் குடியினரின் கொடூரத்தன்மை இருந்தது. அவர்கள் நாட்டுப்புறங்களில் உருவாக்கிய வெள்ளை பயங்கரம் இப்படிப்பட்டதாக இருந்தது. இப்போது விவசாயிகள் கிளர்ந்தெழுந்து ஒரு சிலரை சுட்டுக் கொன்று, எதிர்ப்புரட்சியாளர்களை ஒடுக்குவதில் சிறிது பயங்கரத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளனர். அவர்கள் அவ்வாறு செய்யக் கூடாது என்று சொல்வதற்கு ஏதாவது காரணம் இருக்கிறதா?

3) நிலப்பிரபுக்கள் மீது பொருளாதார ரீதியான தாக்குதல்.

தானியங்களை பகுதியை விட்டு வெளியே அனுப்புவது, விலையேற்றுவது, பதுக்குவது, முழுவதையும் கொள்முதல் செய்து முடக்குவது ஆகியவற்றை தடைசெய்தல்

ஹுனான் விவசாயிகளின் பொருளாதாரப் போராட்டத்தில் சமீபத்திய மாதங்களில் நடந்த பெரிய நிகழ்ச்சிகளில் இதுவும் ஒன்று. சென்ற அக்டோபர் மாதத்திலிருந்து ஏழை விவசாயிகள், நிலப்பிரபுக்களுடைய, பணக்கார விவசாயிகளுடைய

தானியங்கள் வெளியே எடுத்துச் செல்லப்படுவதை தடுத்து நிறுத்தி விட்டார்கள். தானியங்களின் விலைகள் உயர்த்தப்படுவதையும், பதுக்கலையும், முழுவதையும் கொள்முதல் செய்து முடக்குவதையும் தடை செய்து விட்டனர். இதன் விளைவாக ஏழை விவசாயிகள் தங்களுடைய நோக்கத்தை முழுமையாக அடைந்து விட்டனர். தானியங்கள் வெளியே செல்வது முழுவதுமாக நிறுத்தப்பட்டு விட்டது. பதுக்கலும், ஒட்டு மொத்தமாக கொள்முதல் செய்வதும் முடக்குவதும் மறைந்து விட்டன.

குத்தகையையும் முன்பணத்தையும்¹⁵

உயர்த்துவதைத் தடை செய்தல் :

குத்தகையையும் முன்பணத்தையும் குறைக்கக் கோரி கிளர்ச்சி செய்தல்.

சென்ற ஜூலையிலும் ஆகஸ்டிலும் விவசாயிகள் சங்கம் இன்னும் பலவினமாக இருந்த போது, நிலப்பிரபுக்கள் அவர்களுடைய நீண்ட காலமாய் கரடு தட்டிப்போன அதிகபட்சம் சுரண்டும் பழக்கத்தைப் பின்பற்றி, குத்தகையும் முன்பணத் தொகையும் உயர்த்தப்படும் என்று குத்தகைதார்களுக்கு ஒருவர் பின் ஒருவராக முன்னறிவிப்பு செய்து கொண்டிருந்தனர். ஆனால் அக்டோபருக்குள்ளாக விவசாய சங்கங்கள் கணிசமான அளவு பலம் பொருந்தியதாக வளர்ச்சியடைந்த பின் குத்தகை மற்றும் முன்பணத் தொகை உயர்வை எதிர்த்த போது நிலப்பிரபுக்கள் அதைப்பற்றி மேற்கொண்டு ஒரு வார்த்தை கூட பேசத் துணியவில்லை. நவம்பர் முதல், நிலப்பிரபுக்கள் மீது தமது ஆதிக்கத்தை நிலைநாட்டிய பிறகு விவசாயிகள் தங்கள் அடுத்த நடவடிக்கையாக குத்தகையையும் முன்பணத் தொகையையும் குறைக்கவேண்டும் என்ற கிளர்ச்சியில் ஈடுபட்டனர். 'ஐயோ! சென்ற இலையுதிர் காலத்தில் குத்தகை தொகை செலுத்தப்பட்ட போது விவசாய சங்கங்கள் பலமாக இல்லையே, அப்படி இருந்திருந்தால் அப்போதே அவற்றை குறைத்திருப்போம்' என்று அவர்கள் கூறுகிறார்கள். அடுத்த இலையுதிர் காலத்தில் குத்தகையை குறைப்பதைப் பற்றி விவசாயிகள் பரவலாக பிரச்சாரம் செய்து கொண்டிருக்கின்றனர். நிலப்பிரபுக்களும் எந்த முறையில் குறைப்பது என்று கேட்டுக் கொண்டிருக்கின்றனர். முன்பணத் தொகைகளை பொருத்த மட்டில் ஏற்கனவே ஹெங்ஷாநிலும் இதர மாவட்டங்களிலும் குறைக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன.

குத்தகையை ரத்து செய்வதைத் தடை செய்தல்

சென்ற ஆண்டு ஜூலை மற்றும் ஆகஸ்ட் மாதங்களில் கூட நிலப்பிரபுக்கள் குத்தகையை ரத்து செய்து வேறு ஆட்களுக்கு மறு குத்தகை விடும் பல நிகழ்ச்சிகள் நடந்து வந்தன. ஆனால் அக்டோபருக்குப் பின் குத்தகையை ரத்து செய்ய ஒருவரும் துணிய வில்லை. இன்று குத்தகையை ரத்து செய்து விட்டு மறுகுத்தகைக்கு விடும் பிரச்சினைக்கே இடமில்லை. இன்று இருக்கும் பிரச்சினை யெல்லாம் நிலத்தை நிலப்பிரபுவே சாகுபடி செய்ய விரும்பினால் குத்தகையை ரத்து செய்யலாமா கூடாதா என்பது தான். சில இடங்களில் இதுவும் கூட விவசாயிகளால் அனுமதிக்கப்படுவ தில்லை. மற்ற இடங்களில், நிலப்பிரபு நிலத்தை தானே சாகுபடி செய்ய விரும்பினால் குத்தகையை ரத்து செய்ய அனுமதிக்கப் படுகிறது. ஆனால், அதன் விளைவாக குத்தகை விவசாயிகளி டையே வேலையில்லாப் பிரச்சினை தோன்றுகிறது. இந்தப் பிரச் சினையை ஒரே சீராக தீர்க்கும் வழி இன்னும் காணப்படவில்லை.

வட்டியைக் குறைத்தல்

அன்றுவாவில் பொதுவாக வட்டி குறைக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால், விவசாய சங்கங்கள் பலமாக உள்ள இடங்களில் கிராமப் புற லேவாதேவி சுத்தமாக மறைந்து விட்டது. பணம் "பொதுவாக் கப்பட்டு விடும்" என்ற பயத்தில் நிலப்பிரபுக்கள் கடன் கொடுப் பதை அடியோடு நிறுத்தி விட்டார்கள். இப்போது வட்டி குறைப்பு என்று கூறப்படுவது, பழைய கடன்களைப்பற்றித்தான். அப்படிப் பட்ட கடன்கள் மீது வட்டி குறைக்கப்பட்டது என்பதோடு கடன் கொடுத்தவர் அசைவ திருப்பிச் செலுத்த நிர்ப்பந்திப்பது உண்மை யிலேயே தடை செய்யப்பட்டுள்ளது. ஏழை விவசாயி "என்னை பழிக்காதீர்கள், வருடம் ஏறக்குறைய முடிந்து விட்டது. நான் அடுத்த வருடத்தில் உங்களுக்கு திருப்பிக் கொடுத்து விடுகிறேன்" என்று பதிலளிக்கிறார்.

4) உள்ளூர் கொடுங்கோலர்களின், தீய மேட்டுக்குடியினரின் நிலப்பிரபுத்துவ அதிகாரத்தை தூக்கி எறிவது—வேலையும் வேளையும்¹⁸ நொறுக்குவது

அரசியல் அதிகாரத்தின் பழைய அமைப்புகள், வேிலும், வேளானிலும் (அதாவது வட்டார மற்றும் நகரிய அமைப்புகள்), குறிப்பாக டீ மட்டத்தில் அதாவது மாவட்டத்திற்கு சற்று கீழ் மட்டத்தில் அரசியல் அதிகார அமைப்புகள் முழுக்க முழுக்க உள்ளூர் கொடுங்கோலர்களின், தீய மேட்டுக் குடியினரின் கைகளிலேயே இருந்தன. வேின் அதிகார எல்லைக்குள் பத்திலி ருந்து, ஐம்பது அல்லது அறுபதாயிரம் மக்கள் வாழ்ந்தனர். அதற்கென்று நகரப் பாதுகாப்புப் படைகள் போன்ற சொந்த ஆயுதப் படைகள் இருந்தன. அது, ஒரு மாவ்¹⁷ (1/6 ஏக்கர்) நிலத் திற்கு இவ்வளவு என்று வரிவசூலிக்கும் நிதி அதிகாரங்களைக் கொண்டிருந்தது. தன் விருப்பப்படி விவசாயிகளை கைது செய்தல், சிறையிலடைத்தல், விசாரணை செய்தல், தண்டனை அளித்தல் போன்ற நீதித்துறை அதிகாரங்களைப் பெற்றிருந்தது. இந்த அமைப்புகளை நிர்வகித்துக் கொண்டிருந்த தீய மேட்டுக்குடியினர்தான் யதார்த்தத்தில் கிராமப் புறங்களில் பேரரசர்களாகத் திகழ்ந்தனர். ஒப்பீட்டளவில் கூறுவதெனில், விவசாயிகள் குடியரசுத் தலைவரைப் பற்றியோ, பிரதேச ராணுவ கவர்னரை¹⁸ பற்றியோ, அல்லது மாவட்ட நீதிபதியைப் பற்றியோ கொஞ்சம்கூட கவலைப்பட்டதில்லை. இந்த கிராமப்புற பேரரசர்கள் தான் அவர்களுடைய உண்மையான "ஈஜமானர்கள்" இவர்கள் சாதாரணமாக தும்மினால் கூட, மிகவும் எச்சரிக்கையாக இருக்க வேண்டும் என்பது விவசாயிகளுக்குத் தெரியும். இப்போதைய எழுச்சியின் விளைவாக கிராமப்புறங்களில் நிலப்பிரபுத்துவ வர்க்கத் தின் அதிகாரம் பொதுவாக அடித்து வீழ்த்தப்பட்டு விட்டது. அதன் விளைவாக கிராமப்புற நிர்வாக அமைப்புகளில் உள்ளூர் கொடுங்கோலர்களின், தீய மேட்டுக்குடியினரின் ஆதிக்கம் இயல்பாகவே நொறுங்கி விழுந்து விட்டது. டீ, வேளான் தலைவர்கள் மக்களிடம் எந்த சிக்கலிலும் மாட்டிக் கொள்ளக் கூடாது என்று ஒதுக்கியே செயல்படுகின்றனர். தங்களுடைய முகத்தைக் காட்ட துணிச்சல் இன்றி எல்லா உள்ளூர் பிரச்சினை களையும் விவசாய சங்கங்களிடம் தள்ளி விடுகிறார்கள். அவர்கள்

“இது என்னுடைய வேலையே இல்லை!” என்று சொல்லி மக்களிடமிருந்து தூர ஒதுங்கிக் கொள்கிறார்கள்.

எப்போதெல்லாம் விவசாயிகளின் பேச்சு வேலையும் வேரானையும் பற்றி திரும்புகிறதோ அப்போதெல்லாம் “அந்த கும்பலா! அவர்கள் கதை முடிந்துவிட்டது?” என்று கோபமாக பேசுகிறார்கள்.

ஆமாம் “முடிந்து விட்டது” என்னும் வார்த்தை எங்கெல்லாம் புரட்சிப் புயல் தாக்கியதோ அங்கெல்லாம் நிலவும் பழைய கிராம நிர்வாக அமைப்புகளின் எதார்த்த நிலையை விவரிக்கிறது.

5) நிலப்பிரபுக்களின் ஆயுதப் படைகளை தூக்கியெறிந்து விட்டு விவசாயிகள் தங்களுடைய படைகளை நிறுவுதல்

நிலப்பிரபுத்துவ வர்க்கத்தின் ஆயுதப்படைகள் ஹுனான் மாநிலத்தின் மேற்கு தெற்கு பகுதிகளை விட மத்தியப் பகுதிகளில் சிறியவையாக இருந்தன. ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் சராசரி 600 ரைபிள்கள் வீதம் 75 மாவட்டங்களுக்கும் சேர்ந்து மொத்தம் 45,000 ரைபிள்கள் இருக்கும். யதார்த்தத்தில் கொஞ்சம் அதிகமாகவும் இருக்கலாம். விவசாயிகள் இயக்கம் நன்றாக வளர்ச்சி அடைந்திருக்கும் தெற்கு பகுதிகளிலும் மத்திய பகுதிகளிலும், நிலப்பிரபுத்துவ வர்க்கம் விவசாயிகளின் பேரமுச்சியின்முன் தாக்குப்பிடிக்க முடியாமல் வீழ்ச்சியுற்றது. அதன் ஆயுதப்படைகள் பெருமளவில் விவசாய சங்கங்களிடம் சரணடைந்து விவசாயிகள் பக்கம் சேர்ந்து கொண்டன. இதை எடுத்துக்காட்டாக நங்கியாங், பிங்கியாங், லியுயாங்சாங்ஷா, லிலிங், ஹிசியாங்டன், ஹிசியாங் சியாங், அன்ஹுவா, ஹெங்ஷான், ஹெங்யாங் மாவட்டங்களில் காணலாம். பாவோச்சிங் போன்ற சில மாவட்டங்களில் ஒரு சிறு எண்ணிக்கையிலான நிலப்பிரபுக்களின் ஆயுதப் படைகள் சரணடையும் நிலையில் இருந்தாலும், நடுநிலையை மேற்கொண்டுள்ளன. இன்னொரு சிறிய பிரிவு விவசாய சங்கத்தை எதிர்க்கிறது. ஆனால் விவசாயிகள் அவர்களை எதிர்த்து போராடிவருகின்றனர், வெகு விரைவில் யிச்சாங், லின்வு, சியாஹோ போன்ற மாவட்டங்களில் நடந்ததைப்போல் அவர்களை துடைத்தெறிந்து விடுவார்கள். பிற்போக்கு நிலப்பிரபுக்களிடமிருந்து இவ்வாறு எடுத்துக்கொள்ளப்படும் ஆயுதப்படைகள் யாவும் “நிரந்தர வீட்டுக்காவல் படை

களாக¹⁹ மறு ஒழுங்கமைக்கப்பட்டு விவசாயிகளின் அதிகார அமைப்புகளான கிராமப்புற புதிய சுயாட்சி அமைப்புகளின் கீழ் வைக்கப்பட்டுள்ளன. விவசாயிகள் தமது புதிய ஆயுதப்படைகளை உருவாக்க இத்தகைய ஆயுதப்படைகளை எடுத்துக் கொண்டது ஒரு வழியாகும்.

விவசாய சங்கங்களின் கீழ் ஈட்டிப்படைகளை ஏற்படுத்தியது ஒரு புது வழியாகும். இரு பக்கமும் கூரான கத்தி போன்ற ஈட்டிகள் நீண்ட கம்புகளில் செருகப்பட்டவை. தற்போது சியாங் சியாங் மாவட்டத்தில் மட்டும் இந்த ஆயுதங்கள் 1,00,000 இருக்கின்றன. மற்ற மாவட்டங்களான சியாங்டன், ஹெங்ஷான், லிலிங், சாங்ஷா ஆகிய ஒவ்வொன்றிலும் 70,000-80,000 அல்லது 50,000-60,000 அல்லது 30,000-40,000 ஈட்டிகள் உள்ளன. விவசாய இயக்கம் உள்ள ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் ஈட்டிப்படைகள் மிக வேகமாக வளர்ந்து வருகின்றன. இவ்வாறு ஆயுதம் தாங்கிய இந்த விவசாயிகள் ஒரு “முறைசாரா வீட்டுக் காவல்படையாக” செயல்படுகிறார்கள். ஈட்டிகள் ஏந்திய இந்த கூட்டம், மேற்குறிப்பிட்ட பழைய ஆயுதப்படைகளை விட பெரியதாகும். புதிதாய் தோன்றிய இந்த ஆயுதமேந்திய சக்தியை கண்டாலேயே உள்ளூர் கொடுங்கோலர்களும் தீய மேட்டுக்குடியினரும் நடுநடுங்குகின்றனர். ஹுனானில் உள்ள புரட்சிகர அதிகார மையம் உண்மையிலேயே மிகப் பரவலான அளவில் மாகாணத்தின் 75 மாவட்டங்களில் உள்ள 2 கோடி விவசாயிகள் மத்தியில் விரிவான முறையில் கட்டமைக்கப்பட வேண்டும். இளைஞர்கள் அல்லது சிறுவர்களாக இருக்கும் ஒவ்வொரு விவசாயியும் ஒரு ஈட்டியை வைத்திருக்க வேண்டும். ஈட்டி ஏதோ ஒரு பயங்கரமான ஆயுதம் என்பது போல் எந்தவிதமான கட்டுப்பாடுகளையும் விதிக்கக் கூடாது. ஈட்டிப் படைகளைக் கண்டு பயப்படுகிறவர் உண்மையிலேயே ஒரு கோழை! உள்ளூர் கொடுங்கோலர்களும் தீய மேட்டுக்குடியினரும் தான் அவற்றைக் கண்டு பயப்பட வேண்டும். எந்தப் புரட்சியாளனும் அவற்றைக் கண்டு பயப்படக்கூடாது.

6. மாவட்ட நீதிபதி மற்றும் அவரது சேவகர்களின் அரசியல் அதிகாரத்தை தூக்கியெறிதல்

விவசாயிகள் கிளர்ந்தெழும் வரையில் மாவட்ட அரசாங்கம் தூய்மையாக இருக்க முடியாது என்பது கொஞ்ச நாட்களுக்கு முன் குவாங்டன் மாவட்டத்தின் ஹெய் பெங்கில் நிரூபிக்கப் பட்டுள்ளது. இப்போது நமக்கு மேலும் கூடுதலான ஒரு ஆதாரம், குறிப்பாக ஹுனானிலும் நிரூபணமாகி உள்ளது. உள்நாடு கொடுங்கோலர்களின் — தீய மேட்டுக்குடியினரின் — கைகளில் அதிகாரம் இருக்கும் மாவட்டங்களில் உள்ள நீதிபதி அவர் யாராக இருந்தாலும் விதிவிலக்கின்றி ஊழல் அதிகாரியாகத்தான் இருக்க முடியும். விவசாயிகள் எழுச்சி பெற்றுள்ள மாவட்டத்தில் நீதிபதி அவர் யாராக இருந்தாலும் தூய்மையாக அரசாங்கம் நடக்கிறது. நான் சென்று வந்த மாவட்டங்களில், நீதிபதிகள் விவசாய சங்கங்களிடம் ஒவ்வொரு விசயத்திலும் முன் கூட்டியே ஆலோசனை பெற வேண்டும். விவசாயிகளின் அதிகாரம் பலமாக உள்ள மாவட்டங்களில் விவசாய சங்கத்தின் வார்த்தை அதிசயங்களை நிகழ்த்தியுள்ளது. அது ஒரு உள்நாடு கொடுங்கோலரை கைது செய்யும்படி காலையில் கோரினால், நீதிபதி நடுப்பகல் வரையில் தாமதிக்கத் துணிவதில்லை, ஒரு வேளை நடுப்பகலில் கைது செய்ய கோரப்பட்டிருந்தால் அவர் பிற்பகல் வரை தாமதிக்கத் துணிவதில்லை. கிராமப்புறங்களில் விவசாயிகளுடைய அதிகாரத்தை அப்போது தான் அறியத் தொடங்கியிருந்த போது நீதிபதி விவசாயிகளுக்கு எதிராக உள்நாடு கொடுங்கோலருடனும் தீய மேட்டுக் குடியினருடனும் கூட்டாக வேலை செய்தார். விவசாயிகளுடைய அதிகாரம் நிலப்பிரபுக்களுடைய அதிகாரத்திற்கு சமமாக வளர்ந்த போது நீதிபதி நிலப்பிரபுக்களுக்கும் விவசாயிகளுக்கும் இடையில் நடுநிலையை மேற்கொண்டு விவசாய சங்கத்தின் ஆலோசனைகளில் சிலவற்றை ஏற்றுக் கொண்டு மற்றதை நிராகரித்திருக்கிறார். விவசாய சங்கத்தின் வார்த்தை “அதிசயத்தை நிகழ்த்துகிறது” என குறிப்பிடுவது நிலப்பிரபுக்களின் அதிகாரம் முழுமையாக விவசாயிகளுடைய அதிகாரத்தால் அடித்து வீழ்த்தப் பட்டிருக்கும் நிலையில்தான் பொருந்தும். இன்றைக்கு சியாங் சியாங், சியாங்டன், லிலிங், ஹெங்ஷான் போன்ற மாவட்டங்களில் இருக்கும் அரசியல் நிலைமை கீழ்க் கண்டவாறு உள்ளது.

அ) எல்லா முடிவுகளையும் நீதிபதியும் புரட்சிகர மக்கள் அமைப்புகளின் பிரதிநிதிகளும் அடங்கிய ஆலோசனைக் குழுவே எடுக்கிறது

ஆலோசனைக் குழு நீதிபதியால் அமைக்கப்பட்டு, அவருடைய அலுவலகத்தில் கூடுகிறது. சில மாவட்டங்களில் இது “பொது ஜன அமைப்புகள் மற்றும் உள்நாடு அரசாங்கத்தின் கூட்டு ஆலோசனைக் குழு” என்றும், மற்ற இடங்களில் “மாவட்ட விவகாரங்கள் பற்றிய ஆலோசனைக் குழு” என்றும் அழைக்கப்படுகிறது. நீதிபதி தனியாக அறையில் மாவட்ட விவசாய சங்கம், தொழிற்சங்க ஆலோசனைக் குழு, வியாபார சங்கம், பெண்கள் சங்கம், பள்ளி ஊழியர் சங்கம், “மாணவர் சங்கம், கோமிங்டாங் தலைமையகம்”²⁰ ஆகியவற்றின் பிரதிநிதிகளும் இதில் கலந்துகொள்கிறார்கள். இந்த ஆலோசனைக் கூட்டங்களின் போது நீதிபதி பொது ஜன அமைப்புகளுடைய கருத்துக்களின் செல்வாக்குக்கு உட்படுகிறார், மேலும் தவிர்க்க முடியாமல் அவர்கள் விருப்பத்தை நிறைவேற்றுகிறார். ஆகவே, ஹுனான் மாவட்ட அரசாங்கத்தில் ஜனநாயக அமைப்பு முறைகளை மேற்கொள்வது பெரிய பிரச்சினையாக இருக்காது. தற்போதைய மாவட்ட அரசாங்கங்கள், ஏற்கனவே போதுமான அளவு அமைப்பிலும் உள்ளடக்கத்திலும் ஜனநாயகமாக உள்ளன. சென்ற இரண்டு அல்லது மூன்று மாதங்களுக்குள்ளாகத் தான், அதாவது கிராமப்புறங்கள் முழுவதிலும் விவசாயிகள் எழுச்சி பெற்று, உள்நாடு கொடுங்கோலர்களின், தீய மேட்டுக் குடியினரின் அதிகாரத்தை தூக்கியெறிந்த பின்னர்தான் இந்த நிலைமை உருவாக்கப்பட்டது. நீதிபதிகள் தங்களுடைய பழைய முட்டுக் கோல்கள் ஒடிந்து விழுவதைக் கண்டு தங்கள் பதவிகளை காப்பாற்றிக் கொள்ள புதிய முட்டுக்கோல்கள் அவசியம் என்பதால் பொது ஜன அமைப்புகளின் ஆதரவு தேட முனைந்துள்ளனர்.

ஆ) நீதித்துறை உதவியாளரிடம் அபூர்வமாகவே வழக்குகள் வருகின்றன

ஹுனான் நீதித்துறையில் மாவட்ட நீதிபதியே நீதித் துறை நடவடிக்கைகளுக்கு பொறுப்பு வகிக்கிறார், வழக்குகளை விசாரிக்க அவருக்கு ஒரு உதவியாளர் உதவிபுரிகிறார்.

நீதிபதியும் அவருடைய கையாட்களும் தாம் பணக்காரர்கள் ஆவதற்கு வரி விதிப்பது, வசூல் செய்வது, ஆயுதப்படைகளுக்கு ஆட்களையும் உணவுப் பொருட்களையும் திரட்டுவது சிவில் கிரிமினல் வழக்குகளில் சரியானதையும் தவறானதையும் குழப்புவது போன்றவற்றைச் செய்வதிலேயே முற்றாக ஈடுபட்டிருந்தனர். அதையே வழக்கமாக பின்பற்றினர். அதிலும் கடைசியாக கூறப்பட்ட முறைகள்தான் பணம் பறிப்பதற்கு அதிகப்படியான, தொடர்ந்த நம்பிக்கையான வழியாக இருந்தது. கடந்த சில மாதங்களில் உள்ளூர் கொடுங்கோலர்களின், தீய மேட்டுக் குடியினரின் வீழ்ச்சிக்குப் பின்னர் சிறு வழக்குகளை நடத்தும் வழக்கறிஞர்கள் மறைந்து விட்டனர். கூடுதலான விசயம் என்னவெனில், விவசாயிகளின் பிரச்சினைகள் பெரியதோ, சிறியதோ அவையாவும் தற்போது விவசாய சங்கங்களின் பல்வேறு மட்டங்களில் தீர்க்கப்படுகின்றன. இவ்வாறு, மாவட்ட நீதித்துறை உதவியாளருக்கு தற்போது வேலையே இல்லை. சியாங்கில் என்னிடம் ஒருவர் கூறினார், “விவசாய சங்கங்கள் இல்லாதிருந்த போது, ஒவ்வொரு நாளும் மாவட்ட அரசாங்கத் திற்கு சராசரியாக அறுபது சிவில் அல்லது கிரிமினல் வழக்குகள் கொண்டு வரப்பட்டன. இப்போது ஒரு நாளைக்கு சராசரியாக நான்கு அல்லது அய்ந்து வழக்குகள்தான் வருகின்றன”. இதனால் நீதிபதியின், அவருடைய கையாட்களின் பணப்பைகள் இப்போது காலியாகவே இருக்கின்றன.

இ) ஆயுதமேந்திய காவலர்கள், போலீசார், நீதிபதியின் உதவியாளர்கள் ஆகியோர் ஒதுங்கி விட்டனர்; அவர்கள் பணம் பறிப்பதற்கு கிராமங்களின் பக்கமாகக் கூட செல்லத் துணிவதில்லை

முன்பெல்லாம் கிராம மக்கள் நகரத்தில் இருந்தவர்களைப் பார்த்து பயந்து கொண்டிருந்தார்கள், ஆனால் இப்போது நகர மக்கள் கிராம மக்களைப் பார்த்து பயப்படுகிறார்கள். குறிப்பாக, மாவட்ட அரசாங்கத்தின் சாபக்கேடுகளான போலீஸ், ஆயுத மேந்திய காவலர்கள்; நீதிபதியின் உதவியாளர்கள் ஆகியோர் கிராமங்களுக்குப் போக பயப்படுகிறார்கள். அப்படியே போனாலும், அவர்கள் தங்களுடைய பணம் பறிக்கும் வேலையை

செய்யத் துணிவதில்லை. விவசாயிகளின் ஈட்டி பார்வையில் பட்டதும் அவர்கள் நடுநடுங்கிப் போகிறார்கள்.

7. முதாதையர் கோயில்களின் குல ஆதிக்கத்தையும், குலத் தலைவர்கள் ஆதிக்கத்தையும், கணவன்மார்களின் ஆண் ஆதிக்கத்தையும் தூக்கியெறிதல்

சீனாவில் வசிக்கும் ஒரு மனிதன் சாதாரணமாக மூன்று அமைப்புகளின் ஆதிக்கத்திற்கு உட்படுகிறான். (1) அரசு அமைப்பு முறை (அரசியல் ஆதிக்கம்) இது தேசிய, மாவட்ட, மாகாண அரசு அமைப்பிலிருந்து நகர்ப்புற அமைப்பு வரையில் உள்ளது. (2) குல அமைப்பு முறை (குல ஆதிக்கம்) மத்திய பரம்பரைக் கோயில் மற்றும் அதன் கிளைக் கோயில்களிலிருந்து குடும்பத் தலைவன் வரையில் உள்ளது. (3) நரகலோகத்தின் அரசன் முதல் எந்த உலகத்தையும் சாராத எல்லாவிதமான நகர, கிராமக் கடவுளர் வரையிலும்; சொர்க்கத்தின் பேரரசன் முதல் மேலுலகைச் சேர்ந்த எல்லா விதமான கடவுளர் ஆவிகள் வரையிலும் உள்ள இயற்கையை கடந்த அமைப்புள்ளது. பெண்களைப் பொருத்த வரையில் இந்த மூன்று ஆதிக்க முறைகளால் ஆதிக்கம் செலுத்தப்படுவதோடு கூடுதலாக ஆண்களாலும் ஆதிக்கம் செய்யப்படுகிறார்கள் (கணவன் ஆதிக்கம்). இந்த நான்கு—அரசியல், குலம், மதம், ஆண் — ஆதிக்கங்கள்தான் நிலப்பிரபுத்துவ - தந்தைவழிச் சமூக அமைப்புமுறையின், அதன் தத்துவத்தின் மொத்த உருவமாகும். சீன மக்களை குறிப்பாக விவசாயிகளை பிணைத்திருப்பது இந்த நான்கு தடித்த கயிறுகள் தான். விவசாயிகள் கிராமப்புறங்களில் நிலப் பிரபுக்களின் அரசியல் ஆதிக்கத்தை எவ்வாறு தூக்கியெறிந்தார்கள் என்பது பற்றி முன்னர் விவரிக்கப்பட்டது. நிலப்பிரபுக்களின் அரசியல் ஆதிக்கம் தான் மற்ற எல்லா ஆதிக்க அமைப்பு முறைகளுக்கும் முதுகெலும்பாகும். அது கவிழ்ந்தவுடன், குல ஆதிக்கம், மத ஆதிக்கம், கணவனின் ஆதிக்கம் ஆகியன எல்லாம் ஆட்டம் காணத் தொடங்கி விட்டது.

விவசாய சங்கம் சக்தி வாய்ந்ததாய் இருக்கும் இடங்களில் கோயில் நிதியின் நிர்வாகிகளும், குலத் தலைவர்களும் கீழ் மட்டத்தில் உள்ள குல மக்களை அடக்கவோ, குலத்தின் நிதியை

கையாடல் செய்யவோ துணிவதில்லை. மோசமான குலத்தலைவர்களும் நிர்வாகிகளும் உள்ளூர் கொடுங்கோலர்களாக இருந்த காரணத்தினால் தூக்கியெறியப்பட்டு விட்டார்கள். இப்போதெல்லாம் மூதாதையர் கோயில்களில் அளிக்கப்பட்டு வந்த சாட்டையால் அடித்தல், உயிரோடு நீரில் முழுகடித்தல், உயிரோடு புதைத்தல் போன்ற கொடூரமான உயிரை பலிவாங்கும் தண்டனைகளை யாரும் விதிக்கத் துணிவதில்லை. மூதாதையர் கோயில்களில் நடக்கும் விருந்துகளில் பெண்களும் ஏழை மக்களும் கலந்து கொள்வதை தடை செய்யும் விதிகள் உடைத்து நொறுக்கப்பட்டு விட்டன. ஹெங்ஷான் மாவட்டத்தின் பைக்குவோ-வைச் சார்ந்த பெண்கள் பெரும் எண்ணிக்கையில் ஒன்று திரண்டு அவர்களுடைய மூதாதையர் கோயிலுக்குள் பெருங் கூட்டமாக நுழைந்து தம் விருப்பப்படி இருக்கையில் கம்பீரமாக அமர்ந்து கொண்டு சாப்பிடுவதில் கலந்து கொண்டார்கள். மரியாதைக்குரிய குலத்தின் பெரிய மனிதர்கள் இதைக் கண்டும் காணாமல் அவர்கள் விருப்பம் போல் செய்ய அனுமதிக்க வேண்டியதாயிற்று. கோயில் விருந்துகளில் தனியாக ஒதுக்கப்பட்டிருந்த இன்னொரு இடத்தில், ஏழை விவசாயிகள் கூட்டமாக உள்ளே நுழைந்து வயிறு நிறைய சாப்பிட்டனர். அப்போது உள்ளூர் கொடுங்கோலர்களும், தீய மேட்டுக்குடியினரும், நீளமான அங்கிகள் அணிந்த கனவான்களும் பயத்தில் ஓட்டம் பிடித்தனர்.

விவசாய இயக்கம் வளர வளர எல்லா இடங்களிலும் மத ஆதிக்கம் ஆட்டம் காண ஆரம்பித்து விட்டது. பல இடங்களில் விவசாய சங்கங்கள் கடவுள்களின் கோயில்களை தங்களுடைய அலுவலகங்களாக எடுத்துக் கொண்டன அவர்கள் எல்லா இடங்களிலும் கோயில் சொத்தை விவசாய பள்ளிகள் தொடங்கவும், விவசாய சங்க செலவுகளுக்காகவும் கைப்பற்றிக் கொள்ளும் படி கூறினர். அதை “மூட நம்பிக்கையிலிருந்து வரும் பொது நிதி” என்றழைத்தார்கள். விலிங் மாவட்டத்தில் மூடப் பழக்கங்களை தடை செய்வதும் சிலைகளை உடைப்பதும் வழக்கமாகவே மாறிவிட்டது. அதன் வடக்கு மாவட்டங்களில் விவசாயிகள் கொள்ளை நோய்க் கடவுளை சாந்தப்படுத்துவதற்காக ஊது வத்தியுடன் நடத்தும் ஊர்வலங்கள் தடை செய்யப்பட்டன. லாகோவின் புபோலிங்கில் உள்ள டாவோயிக்களின் கோயிலில் ஏராளமான சிலைகள் இருந்தன. கோயில்டாங்கின் மாவட்டத் தலைமையகத்திற்கு அதிகப்படியாக ஓர் அறை தேவைப்பட்டபோது அவை சிறியதும், பெரியதுமாக ஒரு மூலையில்

ஒன்று குவிக்கப்பட்டன. ஒரு விவசாயிகூட இதற்கு ஆட்சேபம் தெரிவிக்கவில்லை. ஆனால் அன்று முதல், ஒரு குடும்பத்தில் சாவு நிகழும் போது கடவுள்களுக்கு பலி கொடுப்பது, மத சடங்குகள் செய்வது, புனித விளக்குகளை காணிக்கை செலுத்துவது ஆகியன மிகவும் அபூர்வமாகத்தான் நடைபெறுகின்றன. இந்த விசயத்தில் விவசாய சங்கத் தலைவர் சன் ஹ்சியவோ முன் முயற்சி எடுத்ததால் அவரை உள்ளூர் டாவோயிஸ்ட் துறவிகள் வெறுத்தனர். வடக்கே உள்ள முன்றாவது மாவட்டத்தில் உள்ள லுங்பெங் கன்ஸி மாடத்தில் விவசாயிகளும் ஆரம்பப்பள்ளி ஆசிரியர்களும் நுழைந்து மரச் சிலைகளை வெட்டி துண்டாக்கி உண்மையிலேயே அவற்றை இறைச்சி சமைப்பதற்கான விறகாக பயன்படுத்தினார்கள். தெற்கு மாவட்டத்திலுள்ள குங்ஃபு மடாலயத்தில் முப்பதுக்கும் மேற்பட்ட சிலைகளை மாணவர்களும் விவசாயிகளும் சேர்ந்து எரித்தனர். லார்டு பாவோ²¹யின் இரண்டு சிலைகளை மட்டும் “இந்த பாவத்தை செய்யாதீர்கள்!” என்று கூறி ஒரு வயதான விவசாயி பறித்துக் கொண்டார். விவசாயிகளின் அதிகாரம் மேலோங்கியிருக்கும் இடங்களில், வயதான விவசாயிகளும் பெண்களும் மட்டும் தான் இன்னும் கடவுள்களின் மீது நம்பிக்கை வைத்துள்ளனர். இளம் விவசாயிகளுக்கு இப்போது கடவுள் நம்பிக்கையில்லை. சங்கங்களை இளைஞர்கள் கட்டுப்படுத்துவதால் மத ஆதிக்கத்தைத் தூக்கியெறிவதும், மூட நம்பிக்கையை ஒழிப்பதும் எல்லா இடங்களிலும் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன.

கணவனின் ஆதிக்கத்தைப் பொருத்தமட்டில், ஏழை விவசாயிகள் மத்தியில் இது எப்போதும் பலவீனமாகவே இருந்து வந்துள்ளது. அவர்களுடைய பெண்கள் பணக்கார வர்க்கங்களின் பெண்களை விட அதிகமான உடலுழைப்பில் ஈடுபட வேண்டி உள்ளது. அதனால் குடும்ப விவகாரங்களில் முடிவெடுக்க அவர்களுக்கு கருத்து சுதந்திரமும் அதிக அதிகாரமும் உள்ளது. சமீப ஆண்டுகளில் கிராமப் பொருளாதாரம் மேலும் மேலும் சீரழிந்துள்ள நிலைமையில், பெண்களின் மேல் ஆண்கள் ஆதிக்கம் செலுத்துவதற்கான அடிப்படை மேலும் பலவீனமடைந்து விட்டது. விவசாய இயக்கத்தின் தோற்றத்திற்குப் பிறகு இப்போது பல இடங்களில் உள்ள பெண்கள் கிராமப்புற பெண்கள் சங்கங்களை ஏற்படுத்தத் தொடங்கி விட்டார்கள். அவர்கள் தலை நிமிர்த்துவதற்கான சந்தர்ப்பம் வந்து விட்டது, அதே சமயம் கணவன் ஆதிக்கம் ஒவ்வொரு நாளும் ஆட்டம் கண்டு கொண்டிருக்கிறது.

சுருங்கக்கூறின் விவசாயிகளின் அதிகார வளர்ச்சியின் கூடவே மொத்த நிலப்பிரபுத்துவ தந்தைவழி அமைப்பு முறையும் தத்துவமும் தள்ளாடிக் கொண்டிருக்கிறது. இருப்பினும் இன்றைய நிலைமையில் விவசாயிகள் நிலப்பிரபுக்களின் அரசியல் ஆதிக்கத்தை நொறுக்குவதிலேயே அதிக கவனம் செலுத்துகின்றனர். அது முழுமையாய் நொறுக்கப்பட்ட எல்லா இடங்களிலும் அவர்கள் குலம், கடவுள், ஆண் ஆதிக்கம் ஆகிய மூன்று முனைகளிலும் தாக்குதல் தொடுக்கத் தொடங்கியுள்ளனர். ஆனால் அதுபோன்ற தாக்குதல்கள் இப்போது தான் தொடங்கப்பட்டுள்ளன, பொருளாதாரப் போராட்டத்தில் விவசாயிகள் முழுமையாய் வெற்றியடையாமல் இம் முன்றையும் முழுமையாக தூக்கியெறிவது சாத்தியமில்லை. எனவே, நமது இன்றைய கடமை நிலப்பிரபுக்களின் ஆதிக்கத்தை முற்றிலுமாக தூக்கியெறிய அரசியல் போராட்டத்தில் விவசாயிகள் தங்களுடைய பெரும் முயற்சிகளை ஈடுபடுத்த அவர்களுக்கு வழிகாட்டுவதாகும். இதன்பிறகு பொருளாதார போராட்டத்தை உடனடியாக தொடங்க வேண்டும். அதன் மூலம் தான் ஏழை விவசாயிகளின் நிலப்பிரச்சினையையும் மற்ற பொருளாதாரப் பிரச்சினைகளையும் அடிப்படையிலேயே தீர்க்க முடியும். குல அமைப்பு முறை, மூட நம்பிக்கை, ஆண் பெண் அசமத்துவம் ஆகியவற்றை ஒழிப்பது, அரசியல், பொருளாதாரப் போராட்டங்களின் வெற்றியின் இயல்பான பின் விளைவாக தொடரும். அவற்றை ஒழிப்பதற்காக தன்னிச்சையாகவும் காலம் கனிவதற்கு முன்பாகவும் அதிகமான முயற்சி மேற்கொள்ளப்படுமானால் உன்னர் கொடுங்கோலர்களும் தீய மேட்டுக் குடியினரும் "விவசாய சங்கத்திற்கு முதாதையர் பேரில் அன்பு கிடையாது", "விவசாய சங்கம் கடவுளை பழிக்கிறது, மதத்தை அழிக்கிறது", "விவசாய சங்கம் மனைவிமார்களை பொதுவுடமையாக்க வேண்டும் என்று கூறுகிறது" என்றெல்லாம் விவசாய சங்கத்தை பலவீனப்படுத்துவதற்காக, எதிர்புரட்சி பிரச்சாரம் செய்ய இந்தச் சந்தர்ப்பத்தை பயன்படுத்திக் கொள்வார்கள். ஹுனானின் சியாங் சியாங்கிலும், ஹுபேயின் யாங்சின்னிலும் சமீபத்தில் நடந்த நிகழ்ச்சிகள் இதற்கு ஒரு உதாரணம். அங்கு சிலைகளை உடைக்க சில விவசாயிகள் எதிர்ப்பு தெரிவித்ததை நிலப்பிரபுக்கள் தங்களுக்கு சாதகமாக பயன்படுத்திக் கொண்டார்கள். இந்த சிலைகளை செய்தவர்கள் விவசாயிகள் தான். சமயம் வரும்போது அவர்களே தம் சொந்த கைகளாலேயே சிலைகளை எடுத்து வீசியெறிந்து விடுவார்கள், அவர்களுக்காக அதை வேறு யாரும் காலம் பக்குவமடையும் முன்பாக செய்யவேண்டிய அவசியம்

இல்லை. இம்மாதிரி விசயங்களில் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் பிரச்சாரக் கொள்கை "வில்லை வளைப்பது ஆனால், அம்பை எறியாமல் எறியும் விதத்தை கற்றுக் கொடுப்பது" ²² என்பதாக இருக்க வேண்டும். சிலைகளைத் தூக்கியெறிவதும், தியாக கன்னிகளின் கோயில்களையும், விசுவாசமும் கற்பும் உள்ள விதவைகளுக்கான வளைவுகளையும் இடித்து கீழே தள்ளுவதும், விவசாயிகள் அவர்களே செய்யவேண்டிய பணியாகும், அவர்களுக்காக வேறு யாரும் செய்வது தவறானதாகும்.

நான் கிராமப்புறத்தில் இருக்கும் போது, விவசாயிகள் மத்தியில் மூட நம்பிக்கைகளுக்கு எதிராக சிறிது பிரச்சாரம் செய்தேன். நான் கூறினேன்:

"நீங்கள் எட்டு எழுத்துக்களில் ²³ நம்பிக்கை வைப்பீர்களே யானால், நீங்கள் அதிர்ஷ்டத்திற்காக காத்திருக்கிறீர்கள்; நீங்கள் கல்லறை சாஸ்திரத்தில் ²⁴ நம்பிக்கை வைப்பீர்களே யானால், உங்கள் முன்னோர்களின் புதைகுழிகள் அமைந்திருக்கும் இடத்திலிருந்து பலன் கிடைக்கும் என நீங்கள் எதிர்பார்க்கிறீர்கள். இந்த ஆண்டு ஒரு சில மாத காலத்திற்குள்ளாக உன்னர் கொடுங்கோலர்கள் தீயமேட்டுக் குடியினர், ஊழல் மிகுந்த அதிகாரிகள் ஆகியோர் அவர்களுடைய பதவி பீடங்களிலிருந்து தூக்கியெறியப்பட்டு விட்டார்கள். சில மாதங்களுக்கு முன்வரை இவர்கள் நல்ல அதிர்ஷ்டத்தையும், அவர்களுடைய முன்னோர்களின் புதைகுழிகளின் பலனையும் அனுபவித்து வந்தனர்; திடீரென்று கடந்த சில மாதங்களாக அவர்களுடைய அதிர்ஷ்டம் மாறிப்போய், அவர்களுடைய முன்னோர்களின் புதைகுழிகள் பலன் அளிக்கும் சக்தியை இழந்துவிட்டன என்பது சாத்தியமாக இருக்குமா? இந்த உன்னர் கொடுங்கோலர்களும் தீயமேட்டுக் குடியினரும் உங்களுடைய விவசாய சங்கத்தைப் பார்த்து ஏளனம் செய்து சொல்லுகிறார்கள், "என்ன விநோதம்! இன்று இந்த உலகமே கமிட்டியினர் உலகமாக இருக்கிறது. பார், ஒரு கமிட்டியாளரின் மேல் முட்டிக் கொள்ளாமல் சிறுநீர் கழிக்கக் கூட போகமுடியாது!" மிகவும் உண்மை, நகரங்களும், கிராமங்களும், தொழிற் சங்கங்களும் விவசாய சங்கங்களும், கோயில்களும், கம்யூனிஸ்ட் கட்சியும் விதிவிலக்கின்றி அனைத்திற்கும் கமிட்டி உறுப்பினர்கள் உள்ளனர்; இது உண்மையில் ஒரு கமிட்டியாட்களின் உலகம்தான். ஆனால், இது எட்டு எழுத்துக்களினாலும், முன்னோர்களின் புதைகுழிகளின் இடத்தினாலுமா? எத்தனை புதுமை! கிராமப்புறங்களில்

உள்ள பரிதாபத்திற்குரிய ஏழைகளின் எட்டு எழுத்துக்கள் திடீர் என்று சாதகமானவைகளாக மாறிவிட்டனவே! அவர்களுடைய முன்னோர்களின் புதைகுழிகள் திடீரென நல்ல பலன்களை அளிக்கத் தொடங்கிவிட்டனவே! இந்தக் கடவுள்கள்? அவர்களை நன்றாகவே வணங்குங்கள். ஆனால், நீங்கள் விவசாய சங்கம் இல்லாமல் கடவுள் குவானையும்²⁵ கருணை தேவதையையும் மட்டும் நம்பியிருந்தால் உன்னார் கொடுங்கோலர்களையும், தீய மேட்டுக் குடியினரையும் உங்களால் தூக்கியெறிந்திருக்க முடியுமா? கடவுள்களும், தேவதைகளும் உண்மையில் பரிதாபத்திற்குரிய பொருட்களே. நீங்கள் அவற்றை பல நூற்றாண்டுகளாக வணங்கி வந்துள்ளீர்கள். ஆனால் அவர்கள் உங்களுக்காக ஒரு உன்னார் கொடுங்கோலரையோ, தீய மேட்டுக்குடியினரையோ தூக்கியெறிந்ததில்லை. இப்போது நீங்கள் உங்களுடைய குத்தகை குறைக்கப்பட வேண்டும் என விரும்புகிறீர்கள். நான் உங்களை கேட்க விரும்புகிறேன், இதில் நீங்கள் எவ்வாறு செயல்படப் போகிறீர்கள்? நீங்கள் கடவுள் பேரில் நம்பிக்கை வைக்கப் போகிறீர்களா அல்லது விவசாய சங்கத்தின் பேரிலா?"

என்னுடைய பேச்சு விவசாயிகளை குலுங்கி குலுங்கிச் சிரிக்க வைத்தது.

8. அரசியல் பிரச்சாரத்தை பரப்புதல்

பத்தாயிரம் சட்ட, அரசியல், விஞ்ஞானப் பள்ளிக்கூடங்களைத் திறந்திருந்தாலும் அவை மக்களுக்கு, ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும், இளைஞர்களுக்கும் முதியோருக்கும், எங்கோ தொலைவில் நாட்டுப் புறங்களின் மூலை முடுக்குகளில் இருந்தவர்களுக்கும் விவசாய சங்கங்கள் கற்றுக் கொடுத்ததைப் போல் இவ்வளவு குறுகிய காலத்திற்குள் அரசியல் கல்வியை கற்றுக் கொடுத்திருக்க முடியுமா? அவற்றால் முடியும் என்று நான் நினைக்கவில்லை. "ஏகாதிபத்தியம் ஒழிக!", "யுத்தப் பிரபுக்கள் ஒழிக!", "ஊழல் மிகுந்த அதிகாரிகள் ஒழிக!", "உன்னார் கொடுங்கோலர்களும் தீய மேட்டுக்குடியினரும் ஒழிக!"—இந்த அரசியல் முழக்கங்களுக்கு இறக்கைகள் முனைத்து எண்ணற்ற கிராமங்களில் உள்ள இளைஞர்கள், நடுத்தர வயதினர், முதியோர், பெண்கள், குழந்தைகள் ஆகியோரிடம் சென்றடைந்துள்ளன. அவை அவர்கள் மனதில் ஆழமாகப் பதிந்து, அவர்கள் உதடுகளில் ஒலிக்கின்றன.

உதாரணத்திற்கு குழந்தைகள் கூட்டமாக விளையாடும் போது கவனியுங்கள். ஒரு குழந்தை மற்றொரு குழந்தையின் மேல் கோபம் கொண்டு, கால்களை உதைத்துக் கொண்டு, கைகளை ஆட்டினால், மற்ற குழந்தை "ஏகாதிபத்தியம் ஒழிக" என்று தன் கீச்சுக் குரலில் முழக்கமிடுவதை நீங்கள் கேட்கலாம்.

சியாங்டன் பகுதியில் கால்நடைகளை மேய்க்கும் சிறுவர்கள் தமக்குள் சண்டையிட்டுக் கொள்ளும் போது, ஒருவன் டாங்-ஷெங்-சிய் ஆகவும் மற்றொருவன் ஏஹ்-கை-சின்²⁶ ஆகவும் நடிப்பார்கள். ஒருவன் தோற்றுப் போய் ஓடவும், மற்றவன் துரத்தவும் செய்யும் போது, துரத்துபவன் டாங்-ஷெங்-சிய், துரத்தப்படுபவன் ஏஹ்-கை-சின். "ஏகாதிபத்திய சதிகள் ஒழியட்டும்" என்னும் பாடலைப் பொருத்தமட்டில் பெரும்பாலும் ஒவ்வொரு நகரங்களில் உள்ள குழந்தையும் பாட முடியும், ஆனால் இப்போது பல கிராமக் குழந்தைகளும் கூட பாடுகின்றன.

விவசாயிகளில் சிலர் கூட டாக்டர் சன்யாட் சென்னுடைய உயிலின் வாசகங்களை ஒப்புவிக்கின்றனர். அவர்கள் "சுதந்திரம்", "சமத்துவம்", "மூன்று மக்கள் கோட்பாடுகள்", "சமத்துவ மற்ற உடன்படிக்கைகள்" ஆகிய வார்த்தைகளை பக்குவமற்ற முறையில் தங்கள் அன்றாட வாழ்க்கையில் பயன்படுத்துகிறார்கள். மேட்டுக் குடியைப்போல் தோற்றமளிக்கும் ஒருவரை, ஒரு விவசாயி எதிர்பாரும்போது கௌரவம் பார்த்து பாதையில் வழி விட்டு ஒதுங்காமல் நின்றால் விவசாயி கோபத்துடன் "ஏய், உன்னார் கொடுங்கோலனே, உனக்கு மூன்று மக்கள் கோட்பாடுகள் தெரியாதா?" என்று கேட்பார். முன்பெல்லாம் சாங்ஷாலின் சுற்றுப்புற காய்கறித் தோட்டங்களிலிருந்து விவசாயிகள் தங்கள் உற்பத்திப் பொருட்களை விற்பதற்காக மாநகருக்குள் நுழையும் போது, போலீசாரால் மிரட்டி அலைக்கழிக்கப்படுவார்கள். இப்போது அவர்கள் ஓர் ஆயுதத்தைக் கண்டு பிடித்து விட்டார்கள். அது வேறொன்றுமில்லை, மூன்று மக்கள் கோட்பாடுகள்தான். காய்கறிகளை விற்றுக் கொண்டிருக்கும் விவசாயியை ஒரு போலீஸ்காரர் அடித்தாலோ திட்டினாலோ உடனடியாக அந்த விவசாயி மூன்று மக்கள் கோட்பாடுகளின், உதவியுடன் திருப்பி பதில் சொல்கிறார். இது போலீசாரின் வாயை அடைத்து விடுகிறது. சியாங்டனில் ஒரு முறை மாவட்ட விவசாய சங்கமும், நகர்ப்புற விவசாய சங்கமும் சண்டையிட்டுக் கொள்ள நேர்ந்த போது, நகர்ப்புற சங்கத் தலைவர் "மாவட்ட விவசாய சங்கத்தின் சமத்துவமற்ற உடன்பாடுகள் ஒழிக!" என்று கூவினார்.

நாட்டுப்புற பகுதிகள் முழுவதும் அரசியல் பிரச்சாரத்தை பரப்பி கம்யூனிஸ்ட் கட்சியும் விவசாய சங்கங்களும் பெரிய ஒரு சாதனை நிகழ்த்தியுள்ளன. எளிமையான முழக்கங்களும், கேலிச் சித்திரங்களும், சொற்பொழிவுகளும் விவசாயிகள் மத்தியில், அவர்கள் ஒவ்வொருவரும் அரசியல் பள்ளிக்கு சென்று வந்ததைப் போன்ற பரவலான, வேகமான பாதிப்புகளை ஏற்படுத்தியுள்ளன. கிராமப்புற வேலையில் ஈடுபட்டிருந்த தோழர்களது அறிக்கைகளின்படி, மூன்று பெரிய மக்கள் பேரணிகளான ஆங்கிலேய எதிர்ப்பு ஆர்ப்பாட்டம், அக்டோபர் புரட்சி விழா, வடக்கு படையெடுப்பு வெற்றி விழா கொண்டாட்டம் ஆகியன நடந்த சமயம், அரசியல் பிரச்சாரம் மிகப் பரந்த அளவில் நடைபெற்றது. இச் சமயங்களில் விவசாய சங்கங்கள் இருந்த எல்லா இடங்களிலும் அரசியல் பிரச்சாரம் பரந்த அளவில் நடத்தப்பட்டு நாட்டுப்புறம் முழுவதும் ஒரு பிரம்மாண்டமான உணர்வு தட்டி எழுப்பப்பட்டது. இனி படிப்படியாக அந்த எளிமையான முழக்கங்களின் உள்ளடக்கத்தை வளப்படுத்தவும், அர்த்தத்தை விளக்கவும் வாய்க்கும் ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்தையும் பயன்படுத்துவதில் கவனம் எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்.

9. விவசாயிகளின் தடைகளும் விலக்குகளும்

கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் தலைமையின் கீழ் விவசாய சங்கங்கள் நாட்டுப்புறங்களில் தம் ஆதிக்கத்தை நிறுவும் போது, விவசாயிகள் தமக்கு பிடிக்காத விசயங்களை தடுக்க அல்லது கட்டுப்படுத்த தொடங்குகிறார்கள். ஆட்டங்கள், சூது, அபினி ஆகிய மூன்று விசயங்கள் மிகவும் கண்டிப்பாக தடை செய்யப்பட்டுள்ளன.

ஆட்டங்கள் : விவசாய சங்கம் பலமாக உள்ள இடத்தில் மாஜோங், டாமினோங், சீட்டு ஆகிய ஆட்டங்கள் முழுமையாக தடை செய்யப்பட்டுள்ளன.

சியாங் சியாங்கின் 14வது மாவட்டத்தில் விவசாய சங்கம் இரண்டு கூடைகள் நிறைய மாஜோங் ஆட்ட செட்டுகளை தீயிட்டு எறித்து விட்டது.

நீங்கள் கிராமப்புறத்திற்கு சென்றால், இம்மாதிரி ஆட்டங்கள் விளையாடுவதை பார்க்க முடியாது. தடையை மீறுபவர்கள் யாராயிருந்தாலும் அவர்கள் கறாராகவும் உடனடியாகவும் தண்டிக்கப் படுகிறார்கள்.

சூதாட்டம்: கரடு தட்டிப் போன முன்னாள் சூதாடிகளே இப்போது சூதாட்டங்களை ஒடுக்குகிறார்கள். விவசாய சங்கம் பலமாக இருக்கும் இடங்களில் இந்த தகாத பழக்கம் ஒழிக்கப் பட்டுவிட்டது.

அபின் புகைத்தல்: மிகவும் கண்டிப்புடன் தடை செய்யப் படுகிறது. அபின் குழாய்களை ஒப்புவிக்கும்படி விவசாய சங்கம் உத்திரவிடும் போது, சிறிதளவு ஆட்சேபம் செய்யக்கூட ஒருவரும் துணிவதில்லை. விலிங் மாவட்டத்தில் தீய மேட்டுக் குடியினரில் ஒருவர் தம் குழாய்களை ஒப்புவிக்காததற்காக கைது செய்யப்பட்டு கிராமத் தெருக்களில் ஊர்வலமாக இழுத்துச் செல்லப்பட்டார்.

“அபின் புகைப்பவர்களை நிராயுதபாணியாக்குவது” என்பது விவசாய இயக்கத்தின் வடக்குப் படையெடுப்பு இராணுவம் வுபெங்-பு மற்றும் சன்ச்சுவான்-பாங்,²⁷ ஆகியோரின் படைகளை நிராயுதபாணியாக்கிய சம்பவத்தைவிட எந்த விதத்திலும் குறைந்த முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததல்ல. எண்ணற்ற புரட்சிகர ராணுவ அதிகாரிகளின் வணக்கத்திற்குரிய தந்தையரும், அபின் பழக்கத்திற்கு அடிமையாகி தங்களை அபினி குழாய்களிடமிருந்து பிரிக்க முடியாத முதியவர்களும் “பேரரசர்களால்” (தீய மேட்டுக் குடியினர் விவசாயிகளை இப்படித்தான் கேவியாக அழைத்தார்கள்) நிராயுதபாணியாக்கப்பட்டார்கள். இந்த “பேரரசர்கள்” அபினி வளர்ப்பதையும் புகைப்பதையும் மட்டுமின்றி அதன் வியாபாரத்தையும் தடை செய்தார்கள். மிகப் பெரும் அளவில் அபினி வெய்ச்செள விவீருந்து கியாங்சிக்கு பாவோசிங், சியாங் சியாங், யுஹ்சீன், விலிங் ஆகிய மாவட்டங்கள் வழியாக எடுத்துச் செல்லப்பட்ட போது வழி மறித்து நிறுத்தப்பட்டு எரிக்கப்பட்டது. இது அரசாங்கத்தின் வருவாயை பாதித்தது. அதன் விளைவாக வடக்குபடை படையெடுப்பு இராணுவத்தின் நிதித் தேவையை கணக்கி லெடுத்து பிரதேச விவசாய சங்கம், கீழ்மட்ட சங்கங்களுக்கு “அபினி போக்குவரத்தின் மீதான தடையை தற்காலிகமாக ஒத்திவைக்க” உத்தரவிட்டது. ஆனால், இது விவசாயிகளை சோர்வும், வெறுப்பும் அடைய வைத்தது.

விவசாயிகள் தடை செய்ததும், கட்டுப்படுத்தியதும் இந்து மூன்று மட்டும் அல்லாமல் வேறு பல விசயங்களும் உள்ளன. கீழே சொல்லப்பட்டுள்ளவை சில உதாரணங்கள் :

பூ நடனம் : பல இடங்களில் இப்பெயரில் நடைபெறும் ஆபாச நடன நிகழ்ச்சிகள் தடை செய்யப்பட்டுள்ளன.

மூடு பல்லக்கு : பல மாவட்டங்களில் குறிப்பாக சியாங்-சியாங்கில் மூடு பல்லக்குகளை உடைத்தெறிந்த பல நிகழ்ச்சிகள் நடந்துள்ளன. இந்த போக்குவரத்து சாதனத்தை பயன்படுத்தும் நபர்களை விவசாயிகள் மிகவும் வெறுக்கின்றனர். மூடு பல்லக்குகளை உடைக்க எப்போதும் தயாராக இருக்கிறார்கள், ஆனால் விவசாய சங்கம் அப்படிச் செய்ய விடாமல் அவர்களை தடுக்கிறது. சங்க ஊழியர்கள் விவசாயிகளிடம் “நீங்கள் பல்லக்குகளை உடைப்பதால் பணக்காரர்கள் பணத்தை சேமிக்கவும், பல்லக்கு தூக்குவோர்தம் வேலையை இழக்கவும்தான் செய்கிறீர்கள். அது நமது சொந்த மக்களை பாதிக்காதா?” என்று கூறுகின்றனர். இந்தக் கருத்தைக் கேட்டு விவசாயிகள் ஒரு புதிய தந்திரத்தை உருவாக்கிக் கொண்டார்கள். அதாவது பல்லக்கு தூக்குவதற்கான கூலியை பணக்காரர்களை தண்டிக்கும் வகையில் மிக அதிக அளவு உயர்த்தி விட்டனர்.

சாராயம் காய்ச்சுவதும் சர்க்கரை உற்பத்தி செய்வதும் : சாராயம் காய்ச்சவும், சர்க்கரை தயாரிக்கவும் தானியம் பயன்படுத்தப்படுவதை எல்லா இடங்களிலும் தடை செய்து விட்டதாக, சாராயம் காய்ச்சுபவர்களும் சர்க்கரை சுத்திகரிப்பாளர்களும் தொடர்ந்து புகார் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஹெங்ஷான் மாவட்டத்தில் ஃபூடியென் பூவில் காய்ச்சுவது தடை செய்யப்படவில்லையெனினும், அவற்றின் விலை மிகவும் குறைவாக நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளது, அதனால் லாபம் கிடைக்க வாய்ப்பில்லாது ஒயின் - சாராய வியாபாரிகள், வியாபாரத்தை நிறுத்த வேண்டியதாயிற்று.

பன்றிகள் : பன்றிகள் தானியங்களை உண்பதால், ஒரு குடும்பம் வைத்துக் கொள்ளக் கூடிய பன்றிகளின் எண்ணிக்கை வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது.

கோழிகளும் வாத்துகளும் : சியாங் சியாங் மாவட்டத்தில் கோழிகளும் வாத்துகளும் வளர்ப்பது தடை செய்யப்பட்டு விட்டது. ஆனால் பெண்கள் இதை ஆட்சேபம் செய்கிறார்கள். ஹெங்ஷான் மாவட்டத்தில் யாங்டாங்கில் ஒவ்வொரு குடும்பமும் மூன்றும், ஃபூடியென் பூவில் அய்ந்தும் வைத்துக் கொள்ள அனுமதிக்கப்படுகின்றனர். பல இடங்களில் வாத்துகள் வளர்ப்பது முழுமையாக

தடை செய்யப்பட்டு விட்டது; ஏனெனில் வாத்துகள் தானியங்களை சாப்பிடுவது மட்டுமல்ல, நெற்பயிர்களையும் அழித்து விடுகின்றன. எனவே அவை கோழிகளை விட மோசமானவை என்று கருதப்படுகின்றன.

விருந்துகள் : ஆடம்பரமான விருந்துகள் பொதுவாகத் தடை செய்யப்பட்டுள்ளன. சியாங்டன் மாவட்டத்தின் ஷாவோ ஷானில் விருந்தினர்களுக்கு மூன்று வகையான மாமிச உணவுகள் அதாவது கோழி, மீன், பன்றியிறைச்சி மட்டுமே பரிமாறப்பட வேண்டும் என்று முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. மூங்கில் குருத்து, கடற்பாசி, அவரை, சேமியா ஆகியவற்றை பரிமாறுவது தடை செய்யப்பட்டுள்ளது. ஹெங்ஷான் மாவட்டத்தில் ஒரு பெரிய விருந்தில்²⁸ எட்டு வகையான உணவுக்கு மேல் பரிமாறக் கூடாது என்று தீர்மானிக்கப்பட்டுள்ளது. விலிங் மாவட்டத்தின், கிழக்கு மூன்றாவது மாவட்டப் பகுதியில் அய்ந்து உணவு வகைகள் மட்டுமே அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளது. வடக்கு இரண்டாவது மாவட்டப் பகுதியில் மூன்று இறைச்சி வகைகள், மூன்று காய்கறி வகைகள் கொண்ட உணவு அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளது. அதே சமயம், மேற்கு மூன்றாவது மாவட்டப் பகுதியில் புத்தாண்டு விருந்துகள் முழுமையாக தடை செய்யப்பட்டுள்ளன. சியாங் சியாங் மாவட்டத்தில் எல்லா முட்டை கேக் விருந்துகளுக்கும் தடை போடப்பட்டுள்ளது. அது எந்த விதத்திலும் அதிக ஆடம்பரமானதல்ல. சியாங் சியாங்கின் இரண்டாவது மாவட்டப் பகுதியில், மகனின் கல்யாணத்தில் “முட்டை கேக் விருந்து” பரிமாறப்பட்டபோது தடை மீறப்பட்டதைப் பார்த்த விவசாயிகள் கூட்டமாக வீட்டினுள் நுழைந்து நிகழ்ச்சியை நடக்கவொட்டாமல் செய்து விட்டார்கள். சியாங் சியாங் மாவட்டத்தின் சியாவோ நகரில் விலையுயர்ந்த உணவு வகைகள் உண்பதை தவிர்த்திருக்கிறார்கள். முன்னோர்களின் பணயலுக்கு பழங்களுையே பயன்படுத்துகிறார்கள்.

எருதுகள் : எருதுகள் விவசாயிகள் பேணிக்காக்கும் செல்வமாகும் “இந்தப்பிறவியில் ஒரு எருதை இறைச்சிக்காக கொன்றால், அடுத்த பிறவியில் நீ எருதாகவே பிறப்பாய்” என்பது கிட்டத்தட்ட ஒரு மதக் கோட்பாடாகவே மாறி விட்டது. எருதுகளை எப்போதும் கொல்லக்கூடாது. விவசாயிகளுக்கு அதிகாரம் கிடைக்கும் முன், கால்நடைகளை இறைச்சிக்காக கொல்வதை எதிர்க்க மதக் கட்டுப்பாட்டின் அடிப்படையில் வேண்டுகோள் விடுவதைத் தவிர தடுப்பதற்கு வேறு வழி இருக்கவில்லை.

விவசாய சங்கங்களின் தோற்றத்திலிருந்து அவர்களுடைய அதிகார எல்லை கால்நடைகள் வரை விரிவடைந்து விட்டன. அவர்கள் நகரங்களில் இறைச்சிக்காக கால்நடைகள் கொல்லப் படுவதை தடை செய்து விட்டனர். சியாங்டன் மாவட்ட நகரத்தில் இருந்த ஆறு கசாப்புக் கடைகளில், இப்போது அய்ந்து மூடப்பட்டு, மீதியிருக்கும் ஒன்றில் பலவீனமான அல்லது முடமாகிப் போன மிருகங்கள் மட்டும் வெட்டப்படுகின்றன. ஹெங்ஷான் மாவட்டம் முழுவதும் கால்நடைகளை வெட்டுவது மொத்தமாகவே தடை செய்யப்பட்டு விட்டது. ஒரு விவசாயி தனது காலுடைந்த எருதைக் கொல்லத் துணிவின்றி முதலில் விவசாய சங்கத்தை கலந்து ஆலோசித்தார். சூச்செளவ்வின் வர்த்தக சங்கம் திமிருடன் ஒரு மாட்டை இறைச்சிக்காக வெட்டிய போது விவசாயிகள் நகரத்திற்கு வந்து விளக்கம் கோரினர். வர்த்தக சங்கம் அபராதம் செலுத்தியதோடல்லாமல் மன்னிப்பு கோரும் வகையில் பட்டாசுகளைக் கொடுத்த வேண்டியதாயிற்று.

காலிகளும் ரௌடிகளும் : லிலிங் மாவட்டத்தில் புத்தாண்டு வாழ்த்துக்களுக்காக மேளம் அடிப்பது உன்னர் தெய்வங்களின் புகழ் பாடுவது, ஆபாச பாடல்கள் பாடுவது ஆகிய வற்றை தடை செய்யும் தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டது. வேறு பல மாவட்டங்களிலும் இம்மாதிரி தடைகள் விதிக்கப்பட்டன; அல்லது இம்மாதிரி நடைமுறை பின்பற்ற இனி யாரும் இல்லை என்ற காரணத்தால் தானாக மறைந்து விட்டன. மிகத் தீவிரமாக இருந்த "பிச்சைக்கார ரௌடிகள்" அல்லது "காலிகள்" இப்போது விவசாய சங்கங்களிடம் சுரண்டைவதைத் தவிர வேறு வழி இல்லை. சியாங்டன் மாவட்டத்தின் ஷாவோ ஷானில் காலிகள் மழைக் கடவுளின் கோயிலை தங்கள் வழக்கமான அடைக்கலமாக வைத்திருந்தார்கள், அவர்கள் யாருக்கும் பயப்பட மாட்டார்கள். ஆனால் விவசாய சங்கம் தோன்றிய பிறகு அவர்கள் போன இடமே தெரியவில்லை. அதே மாவட்டத்திலுள்ள ஹுட்டி நகர விவசாய சங்கம் இத்தகைய மூன்று நாடோடிகளைப் பிடித்து செங்கல் சூளைக்கு களிமண் சுமக்க வைத்தது. புத்தாண்டு அழைப்புகள் மற்றும் வெகுமதிகள் தொடர்பான வீண் பழக்க வழக்கங்களை தடை செய்து தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றியுள்ளது.

இவற்றைத் தவிர, பல்வேறு இடங்களிலும் வேறு பல சிறிய தடைகள் அறிவிக்கப்பட்டுள்ளன. உதாரணமாக லிலிங்கில், கொள்ளை நோய்க் கடவுளை சமாதானப்படுத்த சாம்பிராணி

எரிக்கும் ஊர்வலம் நடத்துவது, வழிபாட்டு படைகளுக்காக பதப்படுத்தப்பட்ட உணவு வகைகள், பழங்கள் வாங்குவது, ஆவிகளின் பண்டிகையின் போது சடங்காக காகித உடைகளை எரிப்பது, புத்தாண்டின் போது அதிர்ஷ்டச் சுவரொட்டிகளை ஒட்டுவது ஆகியவை தடை செய்யப்பட்டிருந்தது போல், சியாங்டன் மாவட்டத்தின் குஷியில் தண்ணீர் புகைப்பது கூட தடை செய்யப்பட்டிருக்கிறது, இரண்டாவது மாவட்டப் பகுதியில் பட்டாசுகளைக் கொளுத்துவதும், விழாக்கால வெடிகளை வெடிப்பதும் தடுக்கப்பட்டுள்ளது. அவ்வாறு செய்தால் முன்னதற்கு 1.20 யுவான்களும் (சுமார் 20 ரூபாய்) பின்னதற்கு 2.40 யுவான்களும் (சுமார் 40 ரூபாய்) அபராதம் விதிக்கப்படுகிறது. ஏழாவது மற்றும் இருபதாவது மாவட்டப் பகுதிகளில் இறந்தவர்களுக்கு மதச் சடங்குகள் செய்வது தடை செய்யப்பட்டுள்ளது. பதினெட்டாவது மாவட்டப் பகுதியில் மதச் சடங்கின் போது வெகுமதி அளிப்பது விலக்கப்பட்டிருக்கிறது. கணக்கிலடங்காத இம்மாதிரியான விசயங்கள் பொதுவாக விவசாயிகளின் தடைகள் என்றும், விலக்குகள் என்றும் அழைக்கப் படுகின்றன.

இவையாவும் இரண்டு வகையில் பெரும் முக்கியத்துவம் கொண்டவையாகும். முதலாவதாக அவை ஆட்டம், குதாட்டம், அபிணி புகைப்பது போன்ற தீய சமூக வழக்கங்களுக்கு எதிரான ஒரு எழுச்சியை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகின்றன. இந்த வழக்கங்கள் நிலப்பிரபுத்துவ வர்க்கத்தின் அழகிப் போன அரசியல் சூழ்நிலையிலிருந்து தோன்றியவை, அவ்வர்க்கத்தின் ஆதிக்கம் தூக்கியெறியப்பட்டவுடன் அவையாவும் ஒழித்துக் கட்டப்பட்டன. இரண்டாவதாக இந்தத் தடைகள் நகர வியாபாரிகளின் சுரண்டலுக்கு எதிரான ஒரு தற்காப்பு வடிவமாகும். அதாவது விருந்துகளுக்காகவும் சடங்குகளுக்காகவும் பதப்படுத்தப்பட்ட உணவு வகைகளை பழங்களை வரங்குவதற்கான தடைகள் இந்த வடிவமாகும், தொழிற்சாலைகளில் உருவாக்கப்பட்ட பொருட்கள் விலையுயர்ந்ததாகவும் விவசாய உற்பத்திப் பொருட்கள் மிகவும் மலிவானதாகவும் உள்ளன. வியாபாரிகளால் எவு இரக்கமின்றி சுரண்டப்பட்டு விவசாயிகள் தரித்திரத்தில் தள்ளப்பட்டிருந்தனர். அதனால் அவர்கள் தங்களைப் பாதுகாத்துக் கொள்ள, சிக்கனத்தை ஆதரிக்க வேண்டிய கட்டாயம் உள்ளது. பகுதியை விட்டு

தானியத்தை வெளியே அனுப்புவதன் மீது விதிக்கப்பட்டுள்ள தடைகள் விலையேற்றத்தை தடுப்பதற்காகப் போடப்பட்டவை யாகும். ஏனென்றால் ஏழை விவசாயிகளிடம் சாப்பிடுவதற்கு போதுமான அளவு தானியம் இல்லை. அவர்கள் தானியத்தை சந்தையிலிருந்து தான் வாங்க வேண்டியுள்ளது. இவற்றுக் கெல்லாம் விவசாயிகளின் வறுமையும், நகரத்திற்கும் கிராமத்திற்கும் இடையில் உள்ள முரண்பாடுகளும் தான் காரணம். இது கிழக்கத்திய கலாச்சாரம்²⁹ என்று சொல்லப் படும் கோட்பாட்டை உயர்த்திப் பிடிப்பதற்காக, தொழிற்சாலைப் பொருட்களையும், நகரத்திற்கும் கிராமத்திற்கும் இடையிலான வியாபாரத்தையும் புறக்கணிக்கும் விசயமல்ல. விவசாயிகள் தங்கள் பொருளாதார நலன்களை பாதுகாத்துக் கொள்ள, கூட் டாக பொருட்களை வாங்க நுகர்வோர் கூட்டுறவு சங்கங்களை அமைக்க வேண்டியுள்ளது. விவசாய சங்கங்களுக்கு உதவ அரசாங்கம் கூட்டுறவு கடன் சங்கங்களை ஏற்படுத்த வேண்டி யுள்ளது. இவையாவும் செயல்பட்டால் விலையை குறைப்பதற் காக தானியம் வெளியே செல்வதை தடுப்பதும், பொருளாதார ரீதியான தற்காப்பிற்காக ஆலை உற்பத்தி பொருட்கள் உள்ளே வருவதைத் தடை செய்வதும் தேவையற்றது என இயல்பாகவே விவசாயிகள் தெரிந்துகொள்வார்கள்.

10. கொள்ளையடித்தலை ஒழித்தல்

கொள்ளையடித்தலை ஒழிப்பதற்காக எந்த அரசு பரம்பரை யைச் சேர்ந்த எந்த ஆட்சியாளரும் யூ, டாங், லென், ஜூ விலிருந்து சிங் பேரரசர்கள், குடியரசுத் தலைவர்கள் வரை யிலும் எப்போதும் இன்றைக்கு விவசாய சங்கங்கள் அளவிற்கு முனைப்பு காட்டியதில்லை. விவசாய சங்கங்கள் வலிமை மிக்க தாக இருக்கும் இடங்களில் கொள்ளைக்கூட்ட நடவடிக்கைகளுக் கான சிறு அடையாளம்கூட இல்லை. ஆச்சரியப்படத்தக்க வகை யில், பல இடங்களில் காய்கறிகளை கள்வாடுவதுகூட மறைந்து போய்விட்டது. மற்ற சில இடங்களில் இன்னும் சில திருடர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆனால், நான் சென்று வந்த மாவட்டங்களில், முன்பெல்லாம் கொள்ளையர் நிறைந்திருந்தவை உட்பட, கொள்ளையர் இருப்பதற்கான அறிகுறியே இல்லை. காரணம்: முதலாவதாக, விவசாய சங்கங்களின் உறுப்பினர்கள் கையில் ஈட்டி அல்லது குறுந்தடியுடன் குன்றுகள், பள்ளத்தாக்குகள் போன்ற

எல்லா இடங்களிலும் நிறைந்திருக்கிறார்கள். எந்த நேரத்திலும் நூற்றுக்கணக்கில் நடவடிக்கையில் ஈடுபடத் தயாராக உள்ளனர்; அதனால் கொள்ளையர்கள் பதுங்குவதற்கு இடமேயில்லை. இரண்டாவதாக, விவசாய இயக்கம் தோன்றியதிலிருந்து தானியங் களின் விலை குறைந்து விட்டது—சென்ற வசந்தத்தின் போது ஒரு பிசுபூல் தானியம் 6 யுவானாக இருந்தது. ஆனால் சென்ற குளிர் காலத்தின்போது அது 2 யுவானாக குறைந்திருந்தது. எனவே, மக்களுக்கு உணவுப் பிரச்சினை முன்னெவிடக் குறைந்த முக்கியத்துவமுடையதாக மாறிவிட்டது. மூன்றாவதாக, இரகசிய சங்கங்களின் உறுப்பினர்கள்³⁰ விவசாய சங்கங்களில் சேர்ந்து விட்டனர், இதில் அவர்கள் வெளிப்படையாகவும் சட்ட ரீதியாக வும் வீரர்களாக செயல்படவும் தங்களுடைய மனக்குறைகளை தீர்த்துக் கொள்ளவும் வாய்ப்புள்ளதால் இனிமேலும் “மலை?”, “தங்குமிடம்”, “கோயில்”, “ஆறு” என்னும் பெயர்களில் ரகசிய அமைப்பு முறைகள்³¹ தேவையில்லை. உள்ளூர் கொடுங் கோலர்களின், தீய மேட்டுக் குடியினரின் பன்றிகளையும் ஆடுகளையும் கொல்லுவதிலும், அதிகமான வரிகளையும் அபராதங்களையும் விதிப்பதிலும், தங்களை நசுக்கியவர்களுக்கு எதிரான உணர்வுகளை வெளிப்படுத்திக்கொள்ள முடிகிறது. நான்காவதாக, படைகள் அதிக அளவு எண்ணிக்கையில் வீரர் களை சேர்த்தது. அதில் “முரடர்களில்” பலரும் சேர்ந்து கொண்டனர். இவ்வாறு, விவசாய இயக்கம் தோன்றியவுடன் கொள்ளை என்னும் தீமை ஒரு முடிவுக்கு வந்துவிட்டது. இந்த விசயத்தில் வசதிபடைத்தவர்கள் கூட விவசாய சங்கங்களை அங்கீகரித்தார்கள். அவர்களுடைய விமர்சனம், “விவசாய சங்கங்களா? சரியாகச் சொன்னால், அவர்களைப் பற்றி பாராட்டுவதற்கும் சில விசயங்கள் இருக்கின்றனதான்” என்பதே.

ஆட்டம், சூதாட்டம், அபிணி புகைத்தல் ஆகியவற்றை தடை செய்வதிலும், கொள்ளையடித்தலை ஒழிப்பதிலும் விவசாய சங்கங்கள் பொதுவான அங்கீகாரத்தைப் பெற்றுள்ளன.

11. மிக அதிகமான சுட்டாய நன்கொடையை ரத்து செய்தல்

நாடு இன்னும் ஒன்றிணைக்கப்படாமல் இருப்பதாலும் ஏகாதிபத்தியவாதிகள் மற்றும் யுத்தப் பிரபுக்களுடைய ஆதிக்கம்

தூக்கியெறியப்பட்டாமல் இருப்பதாலும் விவசாயிகள் மீதான அரசாங்க வரிகளின், கட்டாய நன்கொடைகளின் கனமான சுமையை நீக்க, அல்லது இன்னும் வெளிப்படையாகக் கூறுவதெனில் புரட்சிகர, இராணுவத்தின் செலவுகளின் சுமையை நீக்க இன்னும் வழி ஏதும் தென்படவில்லை. எப்படியிருந்தாலும், உள்நாடு தொடுங்கோலர்களும், தீய மேட்டுக் குடியினரும் கிராம நிர்வாகத்தில் செல்வாக்கு செலுத்திய போது, விவசாயிகள் மீது விதித்த அளவுக்கதிகமான கட்டாய நன்கொடைகள் உதாரணமாக — ஒவ்வொரு மால் நிலத்திற்கும் விதிக்கப்பட்ட கூடுதல் வரி விவசாய இயக்கத்தின் தோற்றத்திற்கு பின்னர், உள்நாடு கொடுங்கோலர்களின், தீய மேட்டுக் குடியினரின் வீழ்ச்சிக்குப் பின்னர் ரத்து செய்யப்பட்டன அல்லது குறைக்கப்பட்டன. இதுவும் விவசாய சங்கங்களின் சாதனைகளில் ஒன்றாக கணக்கில் கொள்ளப்பட வேண்டும்.

12. கல்விக்கான இயக்கம்

சீனாவில் கல்வி எப்போதும் நிலப்பிரபுக்களின் தனிப்பட்ட சொத்தாகவே இருந்துள்ளது; விவசாயிகளுக்கு அது கிடைத்த தில்லை. ஆனால் நிலப்பிரபுக்களின் கலாச்சாரம் விவசாயிகளால் உருவாக்கப்பட்டது, ஏனெனில் அதன் தோற்றுவாய் விவசாயிகளின் வியர்வையும் இரத்தமும் தானே தவிர வேறு எதுவுமல்ல. சீனாவில் 90 சதவீத மக்களுக்கு கல்வி அறிவு இல்லை. இவர்களில் மிகப்பெரும்பான்மையினர் விவசாயிகள் தான். கிராமப்புறங்களில் நிலப்பிரபுக்களின் அதிகாரம் தூக்கியெறியப்பட்டவுடனே, விவசாயிகளின் கல்விக்கான இயக்கம் தொடங்கிவிட்டது. இது நாள்வரை பள்ளிகளை வெறுத்து வந்த விவசாயிகள் இன்று எவ்வளவு ஆர்வமாக மாலை நேர வகுப்புகளை ஏற்படுத்துகிறார்கள் பாருங்கள்! அவர்கள் எப்போதுமே “அந்நிய பாணிப் பள்ளியை” வெறுத்தனர். என்னுடைய மாணவப் பருவத்தில், நான் கிராமத்திற்கு திரும்பிச் சென்று விவசாயிகள் “அந்நிய பாணி பள்ளிக்கு” எதிராக இருந்ததை கண்டபோது நானும் “அந்நிய பாணி மாணவர்களை, ஆசிரியர்களை” போலவே, விவசாயிகள் ஏதோ ஒரு விதத்தில் தவறு செய்வதாக நினைத்தேன். 1925-ம் ஆண்டு நான் ஏற்கனவே ஒரு கம்யூனிஸ்டாகி மார்க்சிய கண்ணோட்டத்தைப் பெற்ற பிறகு, கிராமப்புறத்தில் 6 மாதங்கள் வாழ்ந்தபோதுதான், நான் தவறாக இருந்ததையும் விவசாயிகள்

சரியாக இருந்ததையும் உணர்ந்து கொள்ள முடிந்தது. கிராமப்புற தொடக்கப் பள்ளிகளில் பயன்படுத்தப்பட்ட பாடப் புத்தகங்களில் முற்றிலும் நகரத்தைப் பற்றிய விசயங்கள்தான் இருந்தனவே தவிர கிராமத் தேவைகளுக்கு பொருத்தமானதாய் இல்லை. தவிர விவசாயிகளைக் குறித்து தொடக்கப்பள்ளி ஆசிரியர்களின் மனோபாவம் மிக மோசமானதாய் இருந்தது. விவசாயிகளுக்கு உதவிகரமாய் இருப்பதற்கு மாறாக அவர்கள் விவசாயிகளின் வெறுப்புக்கு ஆளாகி விட்டனர். எனவே விவசாயிகள் நவீன பள்ளிக்குப் பதிலாக (இவற்றை “அன்னியப் பள்ளிகள்” என்று அழைத்தனர்) பழைய பாணி பள்ளிகளையும் (இவற்றை “சீனப் பள்ளிகள்” என்றழைத்தனர்), தொடக்கப்பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு பதிலாக பழைய பாணி ஆசிரியர்களையும் விரும்பினர். இப்போது விவசாயிகள் மிக உற்சாகமாக மாலை நேர வகுப்புகளை நிறுவுகின்றனர். அவற்றை விவசாய பள்ளிகள் என்று அழைக்கிறார்கள். சில ஏற்கனவே திறக்கப்பட்டுவிட்டன, மற்றவை ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு வருகின்றன. சராசரியாக ஒரு குடியிருப்பு பகுதிக்கு ஒரு பள்ளி இருக்கிறது. இந்தப் பள்ளிகளைப் பற்றி விவசாயிகள் மிக உற்சாகமாக இருக்கின்றனர். அவற்றை மட்டுமே தங்களுடைய சொந்த பள்ளியாக கருதுகின்றனர். மாலை நேரப் பள்ளிகளுக்கான நிதி “முடநம்பிக்கைகளிலிருந்து வரும் பொது வருமான”த்திலிருந்தும் முதாதையர் கோயில் நிதியிலிருந்தும், பயன்படுத்தாதிருந்த வேறு பொது நிதியிலிருந்தும், சொத்துக்களிலிருந்தும் பெறப்படுகிறது. மாவட்ட கல்வி நிர்வாகம் இப்பணத்தை துவக்க பள்ளிகளை, அதாவது “அந்நிய பாணி பள்ளிகளை” விவசாயிகளின் தேவைகளுக்குப் பொருத்தாத பள்ளிகளை நிறுவுவதற்காக பயன்படுத்த விரும்பியது. விவசாயிகளோ இதை விவசாயப் பள்ளிகளுக்காக பயன்படுத்த விரும்பினர். இந்த தகராறின் விளைவாக இருசாராருக்கும் கொஞ்சம் பணம் கிடைத்தது. இருந்தாலும் விவசாயிகளே முழுப் பணத்தையும் ஏடுத்துக் கொண்ட இடங்களும் இருந்தன. விவசாய இயக்கத்தின் வளர்ச்சி, அவர்களின் கலாச்சார மட்டத்தை வேகமாக உயர்த்தியுள்ளது. வெகு விரைவில் மாநிலம் முழுவதும் உள்ள கிராமங்களில் பல பத்தாயிரக் கணக்கான பள்ளிகள் தோன்றிவிடும் இவ்வளவு காலமாக “அனைவருக்கும் கல்வி” என்று பேசிக்கொண்டிருந்த ‘கல்வி மான்களின்’ ‘அறிவு ஜீவிகளின்’ வெற்றுப் பேச்சைவிட இது முற்றிலும் வித்தியாசமானதாகும்.

13. கூட்டுறவு இயக்கம்

உண்மையில் விவசாயிகளுக்கு கூட்டுறவுகள், குறிப்பாக நுகர்வோர் கூட்டுறவுகள், விற்பனைக் கூட்டுறவுகள் மற்றும் கடனுதவி கூட்டுறவுகள் தேவை. விவசாயிகள் பொருட்களை வாங்கும் போது வியாபாரிகள் அவர்களை சுரண்டுகிறார்கள். அவர்கள் தங்களுடைய விவசாய உற்பத்தி பொருட்களை விற்கும் போதும் வியாபாரிகள் அவர்களை ஏமாற்றுகிறார்கள். அவர்கள் பணமோ அரிசியோ கடன் வாங்கும் போது வட்டிக்காரர்களால் உறிஞ்சப்படுகிறார்கள். எனவே இந்த மூன்று பிரச்சினைகளுக்கும் ஒரு தீர்வு காண அவர்கள் ஆவலுடன் இருக்கிறார்கள். சென்ற குளிக்காலத்தில், யாங்ட்சி சமவெளியில் சண்டை நடந்த போது வியாபாரப் பாதைகள் துண்டிக்கப்பட்டு, ஹுனானில் உப்பு விலை யேறிவிட்ட சமயம், பல விவசாயிகள் உப்பு வாங்க கூட்டுறவுகளை ஏற்படுத்திக் கொண்டார்கள். நிலப்பிரபுக்கள் வெளிப்படையாகவே கடன் கொடுப்பதை, நிறுத்திய பின் கடன் நிறுவனங்களை ஏற்படுத்த விவசாயிகள் பல முயற்சிகளை மேற்கொண்டனர். ஏனென்றால் விவசாயிகளுக்கு கடன் அவசியமாக இருந்தது. அவர்கள் எதிர்கொண்ட முக்கியப் பிரச்சினை கடன் நிறுவனத் திற்கான விரிவான, நிலையான விதிகள் இல்லாமலிருந்தது தான். தன்னெழுச்சியாக ஏற்படுத்திக் கொள்ளப்பட்ட இந்த விவசாய கூட்டுறவுகள் பல சமயங்களில் கூட்டுறவு கோட்பாடுகளை பொருத்துவதில் தவறழைக்கின்றன. விவசாயிகள் மத்தியில் செயல்பட்டுக் கொண்டிருந்த தோழர்கள் "விதிகளையும் நிபந்தனைகளையும்" பற்றி எப்போதும் ஆவலுடன் விசாரித்துக் கொண்டே இருந்தனர். சரியான வழிகாட்டுதல் கொடுக்கப்படு மெனில், விவசாய சங்கங்களின் வளர்ச்சியின் கூடவே எல்லா இடங்களிலும் கூட்டுறவு இயக்கம் பரவமுடியும்.

14. சாலைகளையும் குளங்களையும்

பழுதுபார்த்தல்

இதுவும் விவசாய சங்கங்களின் சாதனைகளில் ஒன்றாகும். விவசாய சங்கங்கள் ஏற்படுத்துவதற்குமுன் கிராமப்புறங்களில் சாலைகள் படுமோசமாயிருந்தன. பணம் இல்லாமல் சாலைகளை பழுதுபார்க்க முடியாது. பணம் படைத்தவர்கள் தங்கள்

பணப்பைகளில் கைவைக்க விரும்பாததால் சாலைகள் மோசமான நிலையில் விடப்பட்டிருந்தன. அப்படி ஏதாவது ஒரு சாலை வேலை செய்யப்படுமானால், அது ஒரு தரும் காரியமாகவே செய்யப் பட்டது. "அடுத்த உலகத்திற்கு புண்ணியம் தேட விரும்பிய", குடும்பத்தினரிடம் கொஞ்சம் பணம் வசூல் செய்யப்பட்டு, சில குறுகலான, அரை குறையாக தளமிடப்பட்ட சாலைகள் போடப் பட்டன. விவசாய சங்கங்கள் தோன்றிய பிறகு சாலைகளின் தேவையான அகலத்தை —மூன்று, அம்ந்து, ஏழு அல்லது பத்து அடிகள் என்று பல்வேறு சாலைகளுக்கு தேவையான அளவு குறிப்பிட்டு ஒவ்வொரு நிலப்பிரபுவும் சாலையின் ஒரு குறிப்பிட்ட பகுதியை கட்டும்படி உத்திரவிடப்பட்டனர். ஒரு முறை உத்திரவிடப்பட்டதும் வீறத்துணிபவர் யார்? குறுகிய காலத்தில் பல நல்ல சாலைகள் தோன்றியுள்ளன. இது தரும் காரியமல்ல மாறாக நிர்ப்பந்தத்தின் விளைவே. இத்தகைய சிறிதளவு நிர்ப்பந்தம் நிச்சயமாக தவறான காரியம் அல்ல. குளக்கரைகளின் நிலைமையும் இதுவே. ஈவிரக்கமற்ற நிலப்பிரபுக்கள் எப்போதும் குத்தகை விவசாயிகளிடமிருந்து அவர்களால் முடிந்ததை எடுத்துக் கொள்வதிலேயே குறியாக இருந்தனர். குளங்களைப் பழுது பார்க்க சில பைசாக்களைக்கூட எப்போதும் செலவழிக்கமாட்டார்கள். குளங்கள் வரண்டு போகவும், குத்தகை விவசாயிகள் பட்டினி கிடக்கவும், விட்டு விட்டு, குத்தகை தொகையைத் தவிர வேறு எதைப்பற்றியும் கவலை கொள்ளாமல் இருப்பார்கள். இப்போது விவசாய சங்கங்கள் உள்ளதால் குளங்களை பழுது பார்க்கும்படி நிலப்பிரபுக்களுக்கு அப்பட்டமாக உத்திரவிட முடியும். நிலப்பிரபு மறுக்கும் போது விவசாய சங்கம் அவரிடம், "ரொம்ப நல்லது! நீங்கள் பழுது பார்க்க முடியாதென்றால் ஒவ்வொரு வேலை நாளுக்கும் ஒரு டோவ் வீதம் தானியம் கொடும்" என்று மரியாதையாக கூறிவிடும், நிலப்பிரபுவுக்கு இது ஒரு பாதகமான பேரம் என்பதால் அவர் பழுது பார்க்கும் வேலைகளை துரிதப் படுத்துவார். இதன் விளைவாக பழுதடைந்திருந்த பல குளங்கள் சிறந்தவையாக மாறிவிட்டன.

மேலே வரிசைப்படுத்தப்பட்ட பதினான்கு செயல்களும் விவசாய சங்கங்களின் தலைமையில் விவசாயிகளால் சாதிக்கப் பட்டவை. வாசகர்களே, தயவு செய்து சிந்தித்துப் பாருங்கள், இவற்றில் ஏதாவது அடிப்படை உணர்விலும் புரட்சிகர முக்கியத்துவத்திலும் தவறானது என்று சொல்லமுடியுமா? உள்ளூர் கொடுங்கோலர்களும் தீய மேட்டுக்குடியினரும் மட்டுமே இவற்றை

தவறென்று கூறுவார்கள் என்று நான் நினைக்கிறேன். அதிசயிக் கத்தக்க வகையில் சியாங்-கே-ஷேக்கும் சாங்கிங்-சியாவும்³³ இதகைய பிற கனவான்களும் ஹுனான் விவசாயிகளின் தீவடிக்கைகளை சிறிதும் அங்கீகரிக்கவில்லை என்று நான் சாங்கிலிருந்தும்³² தகவல் வந்துள்ளது. இந்த கருத்தையே லியூ-யூலேச்சி³⁴யும் ஹுனானில் உள்ள பிற வலதுசாரி தலைவர் களும் கொண்டுள்ளனர். இவர்கள் எல்லோரும் "அவர்கள் சிவப்பாக மாறிவிட்டனர்," என்கின்றனர். ஆனால் இந்தச் சிறி தளவு சிவப்பு இல்லையென்றால் தேசியப் புரட்சியின் கதி என்ன ஆகும்? நானும் பொழுதும் "வெகு ஜனங்களுக்கு எழுச்சியூட்டு வது" பற்றி பேசிவிட்டு பின்னர் வெகு ஜனங்கள் உண்மையில் எழுச்சியுறும்போது மரணபயம் கொள்வது — இதற்கும் ஷேப் நிலப்பிரபுவிற்கு பறக்கும் நாகங்கள்³⁵ மேல் இருந்த பிரியத்திற் கும் என்ன வித்தியாசம் இருக்கிறது?

குறிப்புகள்

1. ஹுனான் மாகாணம் அப்போது சீனாவில் விவசாய இயக்கத்தின் மையமாக விளங்கியது.
2. சாவோ-ஹெங்டி அக்காலத்தில் ஹுனானின் ஆட்சியாள னாக இருந்தவன். வடக்கு யுத்தப்பிரபுக்களின் ஏஜெண்ட் ஆவான். அவன் வடக்குப் படையெடுப்பு இராணுவத்தால் 1926-ம் ஆண்டில் வீழ்த்தப்பட்டான்.
3. 1911-ம் ஆண்டு புரட்சி சிங் அரச வம்சத்தின் எதேச்சாதிகார ஆட்சியைத் தூக்கியெறிந்த புரட்சியாகும். அந்த ஆண்டு அக்டோபர் 10-ம் தேதி முதலாளித்துவ வர்க்கத்தினதும், குட்டி முதலாளி வர்க்கத்தினதுமான புரட்சிகரக் குழுக்களின் தூண்டுதலின் பேரில் சிங் அரச வம்சத்தின் ஒரு புதிய படைப் பிரிவு ஹுபே மாகாணத்தின் ஜுச்சாங்கில் ஓர் கிளர்ச்சியை நடத்தியது. அதைத் தொடர்ந்து வேறு பல மாகாணங்களில் கிளர்ச்சிகள் ஏற்பட்டன. இவ்வாறு விரைவிலேயே சிங் வம்ச ஆட்சி நொறுங்கியது. 1912 ஜனவரி 1-ம் தேதி நான்கிங்கில் சீனக் குடியரசின் தற்காலிக அரசாங்கம் நிறுவப்பட்டது. சன்யாட்-சென் அதன் தற்காலிக ஜனாதிபதியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். முதலாளித்துவ வர்க்கத்துக்கு விவசாயிகள், தொழிலாளர்கள், நகர்ப்புற குட்டி முதலாளிகள் ஆகியோருடனான நேச அணியின் மூலம்தான் இப்புரட்சி வெற்றியடைந்தது. ஆனால் அரசு அதிகாரம் வடக்கு யுத்தப் பிரபுவான யுவான் சி காயிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது, புரட்சி தோற்றுப் போனது. புரட்சியை வழி நடத்திய கும்பல் சமரசத் தன்மை கொண்டதாய் இருந்த தாலும், விவசாயிகளுக்கு உண்மையான பலன்களை அளிக்கத் தவறியதாலும், ஏகாதிபத்திய நிலப்பிரபுத்துவ நிர்ப்பந்தங் களுக்கு பணிந்து போனதாலும்தான் புரட்சி தோற்றுப்போனது.
4. கன்ஃபியூஷியஸின் சீடர்களில் ஒருவர் விவரித்ததைப் போல், இவையாவும் கன்ஃபியூஷியஸின் நற்குணங்கள் ஆகும்.
5. "ஒரு அநீதியைச் சரி செய்வதில் உரிய வரம்புகளைக் கடந்து விடுவது" என்னும் சீனப் பழமொழி பல சமயங் களில் மக்களின் நடவடிக்கைகளைக் கட்டுப்படுத்துவதற்காக மேற்கோள் காட்டப்பட்டது. ஏற்கனவே வழக்கில் உள்ள ஒழுங்கின் கட்டமைப்புக்குள் செய்யப்படும் சீர்த்திருத்தங்கள் அனுமதிக்கப்பட்டன. ஆனால் பழைய ஒழுங்கை முற்றாக

ஒழிக்கும் நோக்கங்கொண்ட நடவடிக்கைகள் தடை செய்யப் பட்டன. இந்தக் கட்டமைப்புக்குட்பட்ட செயல்கள் "சரியான" வையாக கருதப்பட்டன. ஆனால் பழைய ஒழுங்கை முற்றாக அழிக்கும் செயல்கள் "உரிய வரையறைகளை மீறுவதாக" சொல்லப்பட்டன. இது புரட்சிகர அணிகளில் மறைந்திருந்த சீர்திருத்தவாதிகளுக்கும் சந்தர்ப்பவாதிகளுக்கும் ஒரு வசதியான கோட்பாடாகும். தோழர் மாசே துங் இத்தகைய சீர்திருத்த கோட்பாட்டை மறுத்துரைத்தார். அவரது வாசகத்தில் காணப்படும் "ஒரு அநீதியைச் சரி செய்வதற்கு உரிய வரம்புகள் கடைக்கப்பட வேண்டும், இல்லையேல் அநீதி சரி செய்யப்பட முடியாது," என்ற கூற்றின் அர்த்தம், பழைய நிலப்பிரபுத்துவ ஒழுங்கிற்கு முடிவு கட்ட திரிபுவாத — சீர்திருத்தவாத முறையல்ல, புரட்சிகர முறையையே கையாள வேண்டும் என்பதாகும்.

6. 1926 குளிர்காலத்திலும் 1927 வசந்த காலத்திலும் வடக்குப் படையெடுப்பு இராணுவம் யாங்ட்சி பள்ளத்தாக்கிற்குள் படையெடுத்துக் கொண்டிருந்த போது, சியாங்-கே-ஷேக் ஒரு எதிர்ப் புரட்சியாளன் என்பது முழுமையாக அம்பலப் படுத்தப்படவில்லை. எனவே விவசாய வெகுஜனங்கள் அவன் அப்போதும் புரட்சிக்காகவே நிற்கிறான் என்று நினைத்தார்கள். நிலப்பிரபுக்களும் பணக்கார விவசாயிகளும் அவன் மேல் வெறுப்படைந்து, வடக்கு படையெடுப்பு இராணுவம் தோல்வியடைந்துள்ளதாகவும், அவனுக்கு காலில் அடிபட்டுள்ளதாகவும் வதந்தியை பரப்பினர். சியாங்-கே-ஷேக் 1927 ஏப்ரல் 12-ல் ஷாங்காயிலும் பிற இடங்களிலும் தொழிலாளர்களைக் கொன்று குவித்தும் விவசாயிகளை ஒடுக்கியும் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைத் தாக்கியும் தனது எதிர்ப் புரட்சி ஆட்சிக் கவிழ்ப்பை நடத்திய போது அவன் ஓர் எதிர்ப் புரட்சியாளன் என முழுமையாக அம்பலமானான். அப்போது முதல் நிலப்பிரபுக்களும் பணக்கார விவசாயிகளும் தங்கள் கண்ணோட்டத்தை மாற்றிக் கொண்டு, அவனுக்கு ஆதரவளிக்கத் தொடங்கினர்.

7. குவாங்துங் தான் முதலாவது புரட்சிகர உள்நாட்டு யுத்த கால கட்டத்தில் (1924-27) முதலாவது புரட்சிகரத் தளமாக இருந்தது.

8. வு-பெய்-பு பிரபலமான வடக்கு யுத்தப் பிரபுக்களில் ஒருவன். 1923-ல் ஜனாதிபதி தேர்தலில் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்

களுக்கு லஞ்சம் கொடுத்து மோசடி செய்த ட்சாவோகுன் னுடன் சேர்ந்த இவனும் சிஹிலி கும்பலைச் சேர்ந்தவன். இவன் ட்சாவோவின் தலைமையை ஆதரித்ததால் அவர்கள் இருவரும் பொதுவாக "ட்சாவோ — வு" என அழைக்கப் பட்டனர். 1920-ல் அன்வெய் கும்பலின் யுத்தப் பிரபுவான டுவான்-சி-ஜுய்யைத் தோற்கடித்தப் பின்னர் வு-பெய்-பு ஆங்கிலேய, அமெரிக்க ஏகாதிபத்திய ஏஜெண்டாக பீகிங்கில் வடக்கு யுத்தப் பிரபு அரசாங்கத்தின் அதிகாரத்தைக் கைப் பற்றினான். இவன்தான் 1923 பிப்ரவரி 7-ல் வேலை நிறுத்தப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டிருந்த பீகிங்-ஹாங்கோவ் ரயில்வே தொழிலாளர்களைப் படுகொலை செய்ய உத்திர விட்டவன். 1924-ல் இவன் சாங் ஸோ-வுடனான யுத்தத்தில் (பொதுவாக சிஹிலி — பெங்டுன் கும்பல்களுக்கிடையிலான போர் என அழைக்கப்பட்டது) தோற்கடிக்கப்பட்டான். அதன் காரணமாக அவன் பீகிங் ஆட்சியிலிருந்து விரட்டியடிக்கப்பட்டான். 1926-ல் இவன் ஜப்பானிய, பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியவாதிகளின் தூண்டுதல் பேரில் சாங்-ட்சோவுடன் கூட்டுச் சேர்ந்து கொண்டு திரும்பவும் அதிகாரத்திற்கு வந்தான். 1926-ல் வடக்கு படையெடுப்பு இராணுவம் குவாங்துங்கிலிருந்து வடக்கு நோக்கி நகர்ந்தபோது துர்க்கி எறியப்பட்ட முதலாவது விரோதி இவனே.

9. மூன்று மக்கள் கோட்பாடுகள், சீனாவின் முதலாளித்துவ ஜனநாயகப் புரட்சிக்கு சன்யாட்-சென் முன்வைத்த தேசியம், ஜனநாயகம், மக்களின் நல்வாழ்வு ஆகிய மூன்று பிரச்சினைகள் பற்றிய கோட்பாடுகளும் வேலைத் திட்டங்களுமாகும். 1924-ல் நடந்த, கோமிங்டாங்கின் முதலாவது தேசிய காங்கிரஸின் கொள்கை அறிக்கையில் சன்யாட்-சென் மீண்டும் மூன்று மக்கள் கோட்பாடுகளை வலியுறுத்தினார். அதில் தேசியம் ஏகாதிபத்தியத்திற்கு எதிரானது என்று விளக்கியதோடு, தொழிலாளர், விவசாயிகளின் இயக்கங்களுக்கு தீவிரமாக ஆதரவளிப்பதாக தெரிவித்தார். இதன் விளைவாக, பழைய மூன்று மக்கட் கோட்பாடுகள், "ரசியாவுடன் அயக்கியப்படுவது", "கம்யூனிஸ்ட் கட்சியுடன் அயக்கியப்படுவது", "விவசாயி-தொழிலாளருக்கு உதவி அளிப்பது" ஆகிய மூன்று மகத்தான கொள்கைகளைக் கொண்ட புதிய மூன்று மக்கள் கோட்பாடுகளாக வளர்ச்சியடைந்தன. இப்புதிய மூன்று மக்கள் கோட்பாடுகள், முதலாவது புரட்சிகர உள்

நாட்டு யுத்தக் காலத்தில், கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக்கும் கோமிங்டாங்கிற்கும் இடையிலான ஒத்துழைப்பிற்கு அரசியல் அடிப்படையாகின.

10. "நீடுழி வாழ்க" என்பதற்கான சீன வார்த்தை வான்கும் என்பதாகும். அதன் அர்த்தம் 'பத்தாயிரம் வருடங்கள்'. அது வழிமுறையாக பேரரசனுக்கு வணக்கம் சொல்லும் வார்த்தையாகும். அதுவே "பேரரசன்" என்னும் அர்த்தம் கொடுக்கும் இன்னொரு சொல்லாகி விட்டது.

11. விவசாய சங்கங்களில் பணக்கார விவசாயிகளைச் சேர அனுமதித்திருக்கக் கூடாது. 1927-ல் இந்த விசயத்தை விவசாய வெகு ஜனங்கள் இன்னும் புரிந்து கொள்ளாதிருந்தனர்.

12. இங்கு "சுத்தமாய் வறுமையில் இருப்பவர்கள்" என்பது விவசாயத் தொழிலாளர்களையும் (கிராமப்புற பாட்டாளிகள்) கிராமப்புற உதிரிப் பாட்டாளி வர்க்கத்தையும் குறிக்கும்.

13. "சுமாரான வறுமையில் இருப்பவர்கள்" கிராமப்புற அரைப்பாட்டாளி வர்க்கத்தைக் குறிக்கிறது.

14. யுவான் டு-மிங் குவெய்ச்சென பிரதேசத்தின் யுத்தப் பிரபு. இவன் ஹுனானின் மேற்கு பகுதியை தன் கட்டுப் பாட்டில் வைத்திருந்தான்.

15. ஒரு குத்தகைதாரர் பொதுவாகத் தன் நிலப்பிரபுவிற்கு குத்தகையின் நிபந்தனையாக, பெரும்பாலும் நிலத்தின் மதிப்பில் குறிப்பிடத்தக்க பங்கை, பணமாகவோ பொருளாகவோ முன்வைப்பாக செலுத்துவார். குத்தகை முறையாக செலுத்தப்படுவதற்கு இது பாதுகாப்பாகக் கருதப்பட்டாலும், உண்மையில் இது அதிகப்பட்ச சுரண்டலையே பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறது.

16. ஹுனானில் டு என்பது மாவட்டத்தையும், டுவான் என்பது நகரமைப்பையும் குறிப்பிடுவதாக இருந்தது. டு, டுவான் வகை நிர்வாகங்கள் நிலப்பிரபுத்துவ ஆட்சியின் கருவிகளாகும்.

17. ஒரு மாவுக்கு (1/6 ஏக்கர்) வரிவிதிப்பு என்பது வழக்கமான நிலவரியை விட அதிகமாக வசூலிக்கப்படும் மேலதிக வரித் தொகையாகும். நிலப்பிரபுத்துவ ஆட்சியில் ஈவிரக்கமின்றி விவசாயிகள் மீது திணிக்கப்பட்டதாகும்.

18. வடக்கு யுத்தப் பிரபுக்களின் ஆட்சியில், ஒரு பிரதேசத்தின் இராணுவத் தலைவன் "இராணுவ கவர்னர்" என அழைக்கப்பட்டான். ஆனால் அவன் இராணுவ அதிகாரத் தோடு நிர்வாக அதிகாரத்தையும் தன் கையில் எடுத்துக் கொண்டு அப்பிரதேசத்தின் உண்மையான சர்வாதிகாரியா இருந்தான். ஏகாதிபத்தியவாதிகளுடன் கூட்டுச் சேர்ந்து தன் பகுதியில் ஒரு பிரிவினைவாத, நிலப்பிரபுத்துவ இராணுவ ஆட்சியை நடத்தினான்.

19. "நிலையான வீட்டுக் காவல் படை" என்பது அப்போது கிராமப் புறங்களில் இருந்த பல்வேறு வகை ஆயுதப் படைகளில் ஒன்று "வீட்டு" என்ற சொல்லை பயன்படுத்தியதற்கான காரணம் கிட்டத்தட்ட ஒவ்வொரு வீட்டிலிருந்தும் யாராவது சில உறுப்பினர்கள் இதில் சேரவேண்டும் என்று இருந்ததால் தான். 1927 புரட்சியின் தோல்விக்குப் பின் பல இடங்களில் இந்தப் படைகளின் கட்டுப்பாட்டை நிலப்பிரபுக்கள் கைப்பற்றிக் கொண்டு அவற்றை ஆயுதம் ஏந்திய எதிர்ப் புரட்சிக் கும்பலாக மாற்றிவிட்டனர்.

20. அக்காலத்தில் கோமிங்டாங்கின் பல மாவட்டத் தலைமையகங்கள், லூகானில் இருந்த கோமிங்டாங்கினுடைய மத்திய நிர்வாகக் கமிட்டியின் தலைமையின் கீழ், டாக்டர் சன்யாட்-சென்னின் மூன்று மாபெரும் கோட்பாடுகளான, "ரசியாவுடன் கூட்டு", "கம்யூனிஸ்ட் கட்சியுடன் ஒத்துழைப்பு", "விவசாயிகளுக்கும் தொழிலாளர்களுக்கும் உதவுவது" ஆகியவற்றை பின்பற்றின. அவை கம்யூனிஸ்டு களையும், கோமிங்டாங்கின் இடதுசாரிகளையும் இதர புரட்சியாளர்களையும் கொண்ட புரட்சிகரக் கூட்டணியை அமைத்தன.

21. லாங் பாவோ (பாவோ ச்செங்) என்பவர், வடக்கு அரச வம்சத்தின் (கி.பி 960—1127) தலைநகரான கயஃபெங்கின் ஆட்சித் தலைவராக இருந்தவர். வழக்கில் இருந்த கதைகளில் இவர் ஒரு நேர்மையான அரச ஊழியர் என்றும், எதற்கும் அஞ்சாதவர் என்றும், தான் விசாரித்த எல்லா வழக்குகளிலும் மிக சாமர்த்தியமாக சரியான தீர்ப்புகளை வழங்கிய பாரபட்சமற்ற நீதிமான் என்றும் பெயர் பெற்றவர்.

22. வில்வித்தை பற்றிய இக் குறிப்பு "மென்சியஸ்"-ல் இருந்து எடுக்கப்பட்டது. இது, எப்படி திறமையான

வில்வித்தை ஆசிரியர் ஒரு நடிப்புக்குரிய அபிநயத்துடன் தனது வில்லை வளைத்து, ஆனால் அம்பை வெளியே விடாமலிருக்கிறார் என்பதை விவரிக்கிறது. இதன் பொருள், விவசாயிகள் முழுமையான அரசியல் உணர்வு பெருவதற்காக கம்யூனிஸ்டுகள் வழிகாட்டுதல் கொடுக்கும் போது மூடநம்பிக்கையையும் தீய பழக்க வழக்கங்களை ஒழிப்பதை விவசாயிகளின் சொந்த முயற்சிக்கு விட்டுவிட வேண்டும், அவர்களுக்கு உத்தரவு இடுவதோ, அவர்களுக்காக தாமே செய்வதோ கூடாது என்பதாகும்.

23. எட்டு எழுத்துக்கள் என்பது சீனாவில், ஒரு மனிதன் பிறந்த ஆண்டு, மாதம், நாள், நேரம் ஆகிய ஒவ்வொன்றிலும் மாறி மாறி வரும் எழுத்துக்களை பரிசீலிப்பதை அடிப்படையாகக் கொண்ட சாஸ்திரம் கூறும் முறையாகும்.

24. கல்லறை சாஸ்திரம் என்பது ஒருவருடைய மூதாதையர் கல்லறைகள் அமைந்துள்ள இடம் அவருடைய அதிர்ஷ்டத்தின் மீது செல்வாக்கு செலுத்தும் என்ற மூடநம்பிக்கையை குறிக்கிறது. கல்லறை சாஸ்திரிகள் (ஜியோமன்சர்) ஒரு குறிப்பிட்ட இடமும் அதன் சூழல்களும் அனுகூலமானதா இல்லையா என்பதைத் தம்மால் கூறமுடியும் எனக் கூறிக்கொண்டனர்.

25. வார்டு குவான் (குவான் யூ, கி. பி. 160-219), மூன்று இராஜஜியங்களின் சகாப்தத்தில் ஒரு வீரமிக்க போர்வீரன், சீனர்களால் தேசபக்தி மற்றும் போரின் கடிவுளாக பரவலாக வணங்கப்பட்டான்.

26. டாங் ஷெங்சி வடக்கு படையெடுப்பில் புரட்சியின் பக்கம் நின்ற ஒரு தளபதியாவார். ஹை-கை-சின் புரட்சிக்கு எதிராக போரிட்ட வடக்கு யுத்தப் பிரபுக்களின் பக்கம் நின்ற ஒரு தளபதி.

27. சன் சுவான் ஃபாங் ஒரு யுத்தப்பிரபு. இவனுடைய ஆட்சி கியாங்கு, சோசியாங், ஃபூகின், கியாங்சி, அன்வெய் ஆகிய அய்ந்து மாநிலங்களில் வியாபித்திருந்தது. ஷாங்காய் தொழிலாளர்களின் எழுச்சியை இரத்தக் களறியில் முழுகடித்து ஒடுக்கியதற்கு இவன் தான் பொறுப்பு. இவனது பிரதான இராணுவம் கியாங்சி மாநிலத்திலுள்ள நான்ச் சங்கிலும், கியூ கியாங்கிலும் 1926 குளிக்காலத்தில் வடக்கு படையெடுப்பு இராணுவத்தால் நசுக்கப்பட்டது.

28. சீனாவில் உணவு * மேசை மீது மெர்த்தமாக ஒரு பாத்திரத்திலோ, தட்டிலோ எடுத்து வைக்கப்படும். தனித்தனியாக ஒவ்வொருவருக்கும் பரிமாற மாட்டார்கள்.

29. "கிழக்கத்திய" கலாச்சாரக் கொள்கை" என்பது நவீன விஞ்ஞான ரீதியான நாகரீகத்தை நிராகரித்து கீழை நாடுகளின் பிற்போக்கு விவசாய உற்பத்தி முறையையும் நிலப் பிரபுத்துவ கலாச்சாரத்தையும் பாதுகாப்பதை ஆதரித்த ஒரு பிற்போக்கு தத்துவமாகும்.

30. இந்த இரகசிய சங்கங்கள் மக்கள் மத்தியில் காணப்பட்ட பின்னடைந்த, புராதன ரகமான அமைப்புகளாகும். இவற்றின் அங்கத்தினர்கள் பிரதானமாகச் சீனாவின் நிலப் பிரபுத்துவ சூழ்நிலைமைகளின் கீழ் ஏதாவது ஒரு மதத்தின் அல்லது மூட நம்பிக்கையின் பொது அடிப்படையில் ஒன்று சேர்ந்து ஒருவித தந்தையாட்சி ரகமான, பல்வேறு பெயர்களுடைய எண்ணற்ற அமைப்புகளை அமைத்துக்கொண்ட திவாலான விவசாயிகள், வேலையற்ற கைவினைஞர்கள், உதிரிப் பாட்டாளி வர்க்கத்தினர் ஆகியோர் ஆவர். இந்த அமைப்புகளில் சிலவற்றிடம் ஆயுதங்கள் கூட இருந்தன. இந்த அமைப்புகள் மூலமாக உதிரிப் பாட்டாளி வர்க்கத்தினர் தங்கள் சமூக, பொருளாதார வாழ்வில் ஒருவருக்கொருவர் உதவ முயன்றதோடு சில சந்தர்ப்பங்களில் தம்மை ஒடுக்கிய அதிகாரிகளையும் நிலப்பிரபுக்களையும் எதிர்த்துப் போராடினர். இத்தகைய பின்னடைந்த அமைப்புகள் விவசாயிகளுக்கும் கைவினைஞர்களுக்கும் அவர்களின் இரண்டும் கெட்ட நிலையில் இருந்து விடுபட ஒரு வழியை அளிக்க முடியாது என்பது உண்மை. மேலும் இவை பல சமயம் நிலப்பிரபுக்களின், அதிகாரிகளின் கைப்பாவையாக சீரழிந்தன. இந்த காரணத்தினாலும் அவர்களின் கண்முடித்தமைமான நாசகரத் தன்மையாலும் சில அமைப்புகள் பிற்போக்கு சக்திகளாக மாறின. 1927-ல் நடந்த எதிர்ப்புரட்சி அதிரடித் தாக்குதலில், உழைக்கும் மக்களின் ஒற்றுமையை சீர்குலைக்கவும் புரட்சியை ஒழிக்கவும் சியாங்-கே-ஷேக் இந்த அமைப்புகளைப் பயன்படுத்திக் கொண்டான். இருந்தும் சக்தி மிக்க தொழிலாளி வர்க்கத்தின் எழுச்சிக்குப் பின்னர், விவசாயிகள் தொழிலாளி வர்க்கத்தின் தலைமையின் கீழ் முற்றிலும் புதியவகை அமைப்புகளை

உருவாக்கினர். இதன் விளைவாக அந்த புராதன பின்னடைந்த சங்கங்கள் தாங்கள் நிலைப்பதற்கான நியாயத்தை இழந்து விட்டன.

31. "மலை", "தங்குமிடம்", "கோயில்", "ஆறு" என்பவை புராதன இரகசிய சங்கங்கள் தங்கள் பிரிவுகளில் சிலவற்றைக் குறிக்க உபயோகிக்கப்பட்ட பெயர்களாகும்.
32. 1926 நவம்பரில், வடக்குப் புடையெடுப்பு இராணுவம் 'நான்சாங்'கை கைப்பற்றிய போது, சியாங்-கே-ஷேக் அச்சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு தனது பொது தலைமையகத்தை அங்கு நிறுவினான். அவன் தன்னைச் சுற்றி கோயில்டாங்கின் வலது சாரியினரையும், பல வடக்கு யுத்தப்பிரபு அரசியல் வாதிகளையும் திரட்டிக் கொண்டு ஏகாதிபத்தியவாதிகளின் கள்ளக் கூட்டுடன் அப்போதைய புரட்சிகர மையமான ஹூனாங்கு எதிராக எதிர்ப்புரட்சி சதியை உருவாக்கினான். இறுதியாக 1927 ஏப்ரல் 12-ல் அவன் ஷாங்காயில் பயங்கரமான படுகொலைகளை நடத்தக் காரண மாயிருந்த எதிர்ப்புரட்சி ஆட்சிக் கவிழ்ப்பை நடத்தினான்.
33. சாங் சிங்—சியாங் ஒரு வலதுசாரி கோயில்டாங் தலைவன். சியாங்-கே-ஷேக்கின் ஆலோசனைக் குழுவில் ஒருவன்.
34. லியு ஏஹ்-சி ஹுனானில் ஒரு முக்கிய கம்யூனிச எதிர்ப்புக் குழுவான "இடதுசாரி சங்கத்தின்" தலைவன்.
35. ஹன் வம்சத்தைச் சார்ந்த லியூ சியாங் (கி. மு. 77-6) தனது சின் கு என்ற நூலில் பின்வரும் கதையை கூறியுள்ளார். ஷேப் பிரபு பறக்கும் நாகங்களின் (டிராகன்) மேல் மிகவும் பிரியமுள்ளவராய் இருந்ததால் அவற்றின் சித்திரங்களையும் சிற்பங்களையும் கொண்டு தனது அரண்மனை முழுவதையும் அலங்கரித்தான். ஒரு உண்மையான நாகம் (டிராகன்) அவனுடைய தீவிர ஆசையை கேள்விப் பட்டு அவனை நேரில் காண வந்தபோது, அவன் பயந்து நடுநடுங்கினான். இது ஷேப் பிரபு பறக்கும் நாகத்தின் மீது கொண்டிருந்த விருப்பம் போலியானது என்பதை வெளிப்படுத்தியது. சியாங்-கே-ஷேக்கும் அவனைப் போன்றோரும் புரட்சியைப் பற்றி பேசினாலும் அவர்கள் உண்மையில் புரட்சியைக் கண்டு அஞ்சினர், அதை எதிர்த்தனர் என்பதை எடுத்துரைக்க தேர்மூர் மாசேதுங் இந்த உதாரணத்தை பயன்படுத்துகிறார்.

ஒரு புரட்சி என்பது ஒரு மாலை நேர விருந்தோ, ஒரு கட்டுரை எழுதுவதோ, ஒரு ஓவியம் தீட்டுவதோ, ஒரு பூத் தையல் வேலையோ அல்ல; அது மிகவும் பண்பானதாகவும், ஓய்வும் இதழும் உள்ளதாகவும், நிதானமுள்ளதாகவும், கருணை, மரியாதை, அடக்கம் மற்றும் பெருந்தன்மையுள்ளதாகவும் இருக்க முடியாது. ஒரு புரட்சி என்பது ஒரு ஆட்சி எதிர்ப்புக் கிளர்ச்சி, ஒரு பலாத்கார நடவடிக்கை, அதன் மூலம் ஒரு வர்க்கம் மற்றொன்றை தூக்கியெறிவதாகும். கிராமப்புற புரட்சி என்பது விவசாயிகள் நிலப்பிரபுத்துவ நிலவுடமை வர்க்கத்தின் அதிகாரத்தை தூக்கியெறியும் ஒரு புரட்சியாகும். மிகப்பெரும் சக்தியை பிரயோசிக்காமல் விவசாயிகள், ஆழமாய் வேர்விட்டு ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளாய் நீடித்திருந்த நிலப்பிரபுக்களின் ஆதிக்கத்தை தூக்கியெறிய முடியாது. கிராமப் புறங்களில் ஒரு சக்திவாய்ந்த புரட்சிகர எழுச்சி தேவை, ஏனெனில் அதனால் மட்டுமே லட்சக் கணக்கான விவசாய மக்களைத் தட்டி எழுப்பி பலம் வாய்ந்த சக்தியாக உருவாக்க முடியும்.

கேடயம் வெளியீடு